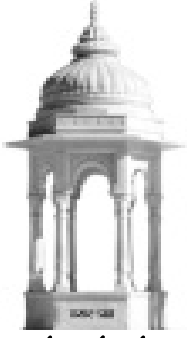

ఓం భూర్భువః స్వః తత్సవితుర్వరేణ్యం భర్గోదేవస్య ధీమహి ధియోయోనః ప్రచోదయాత్

యుగశక్తి గాయత్రి

ఓం వందే భగవతీం దేవీం శ్రీరామంచ జగద్గురుం
పాదపద్మే తయోః శ్రీత్యా ప్రణమామి ముహూర్ముహూః

ప్రఖర ప్రజ్ఞ

మాతృ దేవోభవ ! పితృ దేవోభవ ! ఆచార్య దేవోభవ ! అతిథి దేవోభవ !

సజల శ్రద్ధ

సంకల్పం - సంరక్షణ
వేదమూర్తి, తపోనిష్ఠ, పండిత
శ్రీరామ శర్మ ఆచార్య
శక్తి స్వరూపిణి
మాతా భగవతీ దేవి శర్మ

యువశక్తి

తీవ్రమైన సంవేదన మరియు సాహసములోనే యువశక్తి ఎగసిపడుతు ఉంటుంది. పరవశ్చ త్రోక్కుతున్న భావములు మరియు పెల్లుబుకుతున్న సాహసమే యువ్యనము అనే నిప్పుకణికను ప్రచండాగ్నిజ్వాలగా మారుస్తాయని గ్రహించాలి. విరుద్ధవిషయములు యువతకు ప్రేరణనిస్తూ ఉంటాయి. విషమపరిస్థితుల నుండి యువతకు ఉత్సాహము లభిస్తుంది. సంవేదనను రగిలించే సమస్యలు యువతలో కొంగ్రొత్త శక్తి ప్రవహించేలా చేస్తాయి.

ప్రధాన సంపాదకులు
డా॥ ప్రణవ్ పండ్యా
సంపాదకులు
బి.సి హెచ్.వి. సుబ్బారావు
(అశ్వినీ)
ఓస సంపాదకులు
ముక్కామల రత్నాకర్
సంపాదక మండలి
సాధన నరసింహాచార్య
శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాల్
డి.వి.ఆర్. మూర్తి

వయస్సు ఎంతైనాసరే ఓడిన మనస్సు, అలసిన శరీరముతో ఎవ్వరు ఎన్నడు యువకులుగా ఉండలేరు. శక్తి యొక్క తుఫాను తన సంపూర్ణమైన ప్రచండత్వముతో చరిస్తూ, తన మహావేగముతో సమస్యలనే కొండశిఖరములను కూలదోస్తూ, విషమ పరిస్థితులనే మహావనములను వ్రేళ్ళతో సహా నేలమట్టము కావిస్తూ, వ్యతిరేక వాతావరణ పరిస్థితులనే కందకాలను, గోతులను పూడ్చి మెరక-పల్లములు లేకుండా సరిచేస్తూ మున్ముందుకు సాగిపోయేదే యువ్యనము. యువత చేయలేనిది ఏమున్నది? యువత శక్తిని నిలువరించగలిగే అడ్డంకి, కష్టము ఏమున్నది? అవరోధముతో ఆగిపోయేది అసలు యువశక్తి అవుతుందా?

సంపుటి 21 - సంచిక 12
మే 2017

రాణీలక్ష్మీబాయి, సుభాస్ చంద్రబోస్, స్వామీ వివేకానంద, భగత్ సింగ్ రూపములో యువశక్తి యొక్క లెక్కలేనన్ని ఆయామములు ప్రకటితమైనాయి. ఈ ప్రక్రియ ఇప్పుడు కూడా కొనసాగుతున్నది. మహా గొప్ప శారీరక బలము, పరాకాష్ఠ అందుకొన్న ప్రతిభ, పరమతేజోవంతమైన ఆత్మ, అన్నింటినీ మించి మహోన్నత ఉద్దేశ్యముల కొరకు వీటన్నింటిని త్యజించగలిగే త్యాగపూరితమైన సాహసముతో యువశక్తి అనేకసార్లు అసంభవమును సంభవముగా చేసి చూపించినది.

పత్రిక అందనివారు మరియు
పత్రికకు సూచనలు, సలహాలు
ఇవ్వదలచినవారు ఈ క్రింది
ఫోన్ నంబర్లలో సంప్రదించగలరు
040-23700722
94407 69798

యువ్యనములో అందరికీ శక్తి అనే మహావరదానము లభిస్తుంది, కానీ దానిని సదుపయోగము చేసినవారినే అది అంటిపెట్టుకుని ఉంటుంది అనే విషయమును దృష్టిలో ఉంచుకోవాలి. ఏ కొంచెమైనా సరే దురుపయోగమైనచో ఆ శక్తి సంహారక శక్తిగా మారిపోతుంది. దీని 'ప్రతిభ' కాటుకవంటి కాళరాత్రిలో కలిసిపోతుంటుంది. ఇందువలన యువ్యవనములోనే యువత జీవితము వృద్ధిచెందుతూ సార్థకమవుతుంది.

- అఖండజ్యోతి, సెప్టెంబర్ 2006
అనువాదం: శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాలు

విషయసూచిక

1. సంపాదకీయం: యువశక్తి	3
2. విషయసూచిక	4
3. యుగనిర్మాణ చిత్రావళి-26: స్వార్థం అనే అసురుడిని తరిమికొట్టాలి	5
4. పరమపూజ్య గురుదేవుల సుదీర్ఘయాత్ర-59: అఖండజ్యోతి పత్రిక ప్రచురణ	6
5. సూక్ష్మీకరణ సాధన-18: నవయుగ నిర్మాణం చేయగలిగే విద్యావిధానము	9
6. బుద్ధ జయంతి ప్రత్యేకం: బుద్ధ భగవానుని యొక్క సంవేదనా సంజీవని	11
7. 21వ శతాబ్ది-ఉజ్జ్వల భవిష్యత్తు - 6: 21వ శతాబ్దము - భవిష్యవేత్తల అభిప్రాయం	13
8. సమయదానమే యుగధర్మము-5: దృష్టికోణం మారితే పరివర్తన ఆలస్యం కాదు	16
9. దేవసంస్కృతి దిగ్విజయ యాత్ర-3: అష్టాంగ యోగ విద్య - సప్తాహ విద్య	19
10. శిష్య సంజీవని-3: గురు చేతనత్వపు కాంతితో నిన్ను నీవు పరీక్షించుకో!	24
11. మాతా భగవతీదేవిశర్మ దివ్యచరిత్ర-2: విశిష్టమైన సంవత్సరములో అవతరించిన మహాశక్తి	26
12. దినచర్యను మార్చుకోండి - గొప్పగా మారండి	29
13. ఇస్తానే ఉండండి, సత్యర్మల బీజాలు నాటుతూ ఉండండి	31
14. తప్పులను మరచిపోయి క్షమించడం నేర్చుకోండి	33
15. యువత దేశం పట్ల, తమ కర్తవ్యాన్ని నిర్వర్తించాలి	35
16. పనులను ఉత్సవంగా మార్చుకోండి	37
17. హిమాలయములు మన పాలకులు, సంరక్షకులు	39
18. చెత్త సమస్యను ఇలా నివారించండి	41
19. పూజ్య గురుదేవుల అమృతవాణి: యజ్ఞం యొక్క తత్త్వదర్శనము-2	43
20. నా వారితో నా మాట: సమర్థవంతమైన, సశక్త దేశంగా ఎదుగుతున్న భారతావని	46
21. అశ్వమేధ మహాయజ్ఞం-జనవరి 2018 (కాంటాస్-8)	49
22. వార్తలు: ఉభయ తెలుగు రాష్ట్రాలలో జరిగిన వివిధ కార్యక్రమాలు	50

యుగశక్తి గాయత్రి

విడి ప్రతి రూ॥ 15/- సం॥ చందా రూ॥ 150/-
3 సం॥ చందా రూ॥ 420/- 10 సం॥ చందా రూ॥ 1300/-
చందా రుసుమును ఎట్ పార్ చెక్ ద్వారా (at par cheque) లేక డి.డి.ద్వారా కాని పంపగలరు. యం.ఓ. ద్వారా కూడా పైకం పంపించవచ్చు. కానీ యం.ఓ. ద్వారా వచ్చినప్పుడు పూర్తి అడ్రస్సు ఉండుట లేదు. అందువలన యం.ఓ. ద్వారా పైకం పంపినప్పుడు క్రింద ఇచ్చిన ఫోన్ నంబర్లను సంప్రదించి మీ వివరాలు అన్నీ ఇవ్వ ప్రార్థన. రూ. 5,000 లేక అంతకన్నా ఎక్కువ పంపదలచుకున్నప్పుడు ఆన్‌లైన్ ద్వారా పంపవచ్చును. దీనికన్నా తక్కువ పంపే వారు, రూ. 50/- అదనంగా చేర్చి పంపాలి.

ఖాతాపేరు: శ్రీ వేదమాత గాయత్రీ ట్రస్టు
బ్యాంకు పేరు: స్టేట్ బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియా
ఎర్రగడ్డ శాఖ, హైదరాబాద్
ఖాతా నెం.: 32506416087
IFSC Code: SBIN-0013272

ఆన్‌లైన్‌లో పంపినప్పుడు బ్యాంక్ చలానా జిరాక్సు కాపీని మీ చిరునామా తెలుపుతూ తప్పక మాకు పంపించాలి.
“శ్రీ వేదమాత గాయత్రీ ట్రస్టు”
గాయత్రీ చేతనా కేంద్రము, హెచ్.పి. రోడ్, మూసాపేట
అశ్వినీ హౌస్ దగ్గర, హైదరాబాద్ - 500 018.
ఫోన్: 040-23700722, సెల్: 9949111175

పండుగలు

మే 2017
10-05-2017 బుద్ధ జయంతి
జూన్ 2017
04-06-2017 గాయత్రీ జయంతి
21-06-2017 ప్రపంచ యోగా దినోత్సవము
25-06-2017 పూరి జగన్నాథస్వామి
రథోత్సవము

ఆత్మగౌరవం లేనివారికి ఆధ్యాత్మిక సాధన పలుకదు

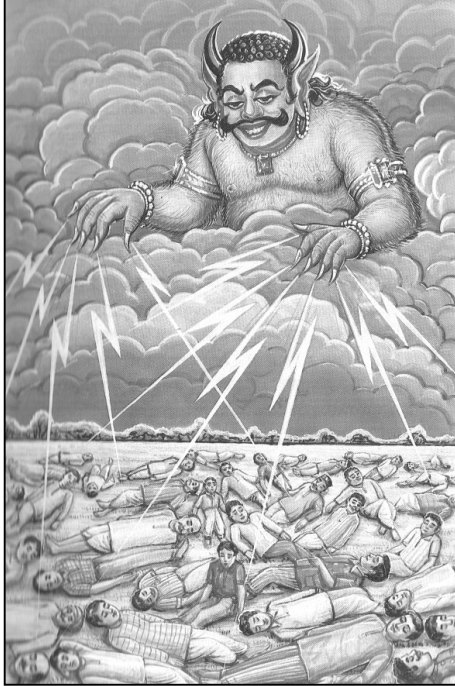
స్వార్థం అనే అసురుడిని తరిమికొట్టాలి

వ్యక్తుల స్వార్థం వెనుక ఒక అసుర శక్తి ఉన్నది. ఈ అసుర శక్తి సమ్మోహనంతో సమాజం అంతా మూర్ఖపోయింది, సగం చచ్చిన స్థితికి వెళ్ళింది.

మనిషి సామాజిక ప్రాణి. ఆది కాలంలోని అడవి మానవుడు నరపశువు వంటి స్థితి నుంచి నేటి ఆత్మిక, భౌతిక ప్రగతికి మూలకారణం సామూహిక తయే. కలసిమెలసి ఉండటం, ఒకరి కొకరు సహాయం చేసుకోవడం, ఇతరులను సుఖంగా, ఉన్నతంగా తీర్చిదిద్దడానికి ఉత్సాహం కలిగి ఉండటం వంటి గుణముల వలన మనిషికి అనేక సుఖ సాధనములు లభించాయి, ప్రగతి ద్వారాలు తెరచుకున్నాయి. పరస్పర సహకారం, సేవ, సహాయతతో కూడిన ఉదార జీవనము పాటించకపోతే దుర్బల మానవ ప్రాణుల కాయం ప్రాకృతిక సంఘర్షణలో ఎప్పుడో అంతరించిపోయేది.

ధర్మ, ఆధ్యాత్మికత, తత్త్వదర్శన, ఆచార వ్యవహారముల శాస్త్రములు ఒకే విషయం గురించి చెప్తాయి. అది మనిషి తన వ్యక్తిగత తృప్తి, లోభము, స్వార్థము, భౌతిక మహత్త్వా కాంక్షలు మితముగా ఉంచుకోవాలి. తన సామర్థ్యములను వికసింపచేసుకుని అత్యధికంగా సంపాదన చేయగలగాలి. కానీ ఆ సంపాదనలో వీలయినంత తక్కువగా తన కొరకు ఉపయోగించుకుని మిగిలిన ధనమును సమాజ ప్రగతికి, సౌకర్యముల కొరకు తిరిగి ఇచ్చేయాలి.

శ్రమ, సమయము, జ్ఞానము, ప్రభావము, ధనముల యొక్క సదుపయోగం చేయాలి. సంపాదనాపరుడు తన కొరకు కొంచెం ఉంచుకుని మిగిలిన ధనమును శ్రద్ధతో, బాధ్యతతో ఉదారంగా తిరిగి ఇవ్వాలి. ధర్మగ్రంథములలో ఈ శిక్షణ

అడుగడుగునా కనబడుతుంది. మనిషి యొక్క గొప్పదనం ఈ పద్ధతిలోనే వికసిస్తుంది. ఈ ప్రవృత్తులను వికసింప చేసుకోవడంలోనే సమాజం యొక్క ప్రగతి, సమర్థత సాధ్యపడుతుంది.

దౌర్భాగ్యవశమున ఈనాటి వ్యక్తి దురాశతో లోభిగా, స్వార్థపరుడిగా అయ్యాడు. తన సుఖసౌకర్యాలను పెంచుకునేందుకు, తన పిల్లల మనుషుల కొరకు ఇళ్ళు, ధనం సమకూర్చడంలో నిమగ్నడయ్యాడు. ఇంద్రియ భోగాలను అనుభవించడం, తాను అందరికన్నా మించినవాడని అనిపించుకోవడంలోను, ధనం కూడబెట్టడం తప్ప మరే మహత్త్వా కాంక్షలు ఉండటం లేదు. జీవితం యొక్క

ప్రతిక్షణము, సామర్థ్యము ఈ దుర్బుద్ధికి వెచ్చిస్తున్నాడు. దీని ప్రతిఫలం వ్యక్తి, సమాజం రెండింటిపై ఉంటుంది. అంతులేని కోరికలను తీర్చుకొనడం కొరకు అనీతి, అపరాధం చేసి అయినా సరే మనోరథాన్ని సాధించడానికి వెనుకాడటం లేదు. ఫలస్వరూపంగా దుష్కర్మలు పెరిగిపోతున్నాయి. దుర్గుణాలు పెచ్చుమీరడం వలన మనిషి అసురుడవుతున్నాడు. ఇలాంటి వారితో కూడిన సమాజం శోక సంతాపాలతో నిండుతుంది.

స్వార్థం అనే అసురుడు మనుష్యులపై మాయ వెదజల్లాడు. ఇతడు సామాన్య జనులను సగం చచ్చిన, మూర్ఖపోయిన కీటకముల-పురుగుల వలే జీవించే స్థితికి పంపించివేశాడు. మహాపురుషులు, లోక సేవకులు, సజ్జనులు సామూహికతను లోకసేవ ప్రవృత్తి పెంపొందించడం ద్వారానే తయారవుతారు. అందువలన ఈ నికృష్ట స్వార్థ దుష్ప్రవృత్తి నుండి తనను తాను రక్షించుకోవాలి, ఇతరులను రక్షించేందుకు ప్రయత్నం చేయాలి.

- అనువాదం : ముక్కామల రత్నాకర్

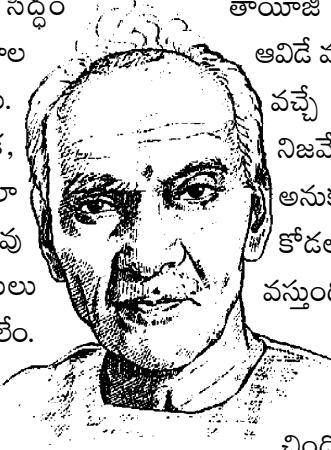
అడుక్కుతినే వారికి ఆధ్యాత్మిక సాధన పలుకదు

అఖండజ్యోతి పత్రిక ప్రచురణ

అఖండజ్యోతి పత్రికకోసం ప్రణాళిక సిద్ధం చేయడం మొదలుపెట్టారు. అవసరమైన విషయాల సూచీలు వ్రాస్తూ చాలా కాగితాలు నింపేశారు. పత్రికకు కావలసిన విషయాల ఎంపిక, సంపాదకత్వం, వితరణ, ప్రచారం వగైరా చాలా విషయాల గురించి ఆలోచిస్తే పని అంత సులువు కాదనిపించింది. స్నేహితులు, సన్నిహితులు లేకుండా ఒక్క అడుగు కూడా ముందుకు వేయలేం. అది కూడా అనుభవం ఉన్నవాళ్ళు కావాలి. కొత్తపనికి కొత్తవారిని వెంటపెట్టుకుని ముందుకు సాగలేం. అందుకు సమాధానం కూడా లోపలి నుండే వచ్చింది. ఆగ్రాకి వెళ్ళి చూడాలి. అయినా ప్రెస్ ప్రపంచం బలహీన పడినందువల్ల కొందరైనా కొత్త ఉద్యోగాల కోసం వెతుకుతూ ఉంటారు కదా అనిపించింది. వారిని వెంటపెట్టుకోవచ్చు. ఆలోచనల్లో మునిగిపోవడం చూసి తాయాజీ తట్టి లేపారు - “నిన్నటి నుండి చూస్తున్నాను. ఏ లోకంలో ఉంటున్నావు? ఏదైనా ఇబ్బందా?” అని అడిగారు.

“లేదు తాయీ. ఊరికే. మనస్సు అలసిపోయింది. అందుకే మౌనంగా ఉన్నాను.” దానికి ఆవిడ శ్రీరామ్ తలపై చేయిపెట్టి, “అయితే కాస్త విశ్రాంతి తీసుకో. రామరాజ్యం ఏర్పాటుకి ఎక్కువగా చింతించనక్కరలేదు. వనరులన్నీ సమకూరుతాయి. నేను సమకూరుస్తాను. తాతలనాటి ఆస్తి పనికొస్తుంది!” అంటూ శ్రీరామ్ ముందున్న కుర్చీలో కూర్చుని, “కోడలిని, ఓం నీ కూడా తీసుకుని వెళ్తావా?” అని అడిగారు.

జవాబు కోసం శ్రీరామ్ వంక చూస్తూ ఉండిపోయింది. “ఇప్పటి వరకు పత్రికకు చాలామంది తోడు ఉన్నారు. సునాయాసంగా పనిచేసింది. కొత్త పని మొదలుపెడుతున్నావు. ఒంటరివాడివి, ఎవరు సహాయం చేస్తారు. ఒక పని చేయి. కోడలిని తీసుకుని వెళ్ళు. శ్రద్ధను కూడా తీసుకెళ్ళు. ఓం, దయాలను నా దగ్గరే ఉంచు. నేను చూసుకుంటాను. శ్రద్ధ చిన్నపిల్ల, తనకి తల్లి అవసరం.”

తాయీ మాటలకి ఆయన ఏమీ జవాబు చెప్పలేదు. ఆవిడే మళ్ళీ అన్నది - “ఏం ఆలోచిస్తున్నావు. స్వరాజ్యం వచ్చే వరకు పిల్లలను నా దగ్గరే ఉంచమన్నాను. నిజమే. కానీ ఇప్పుడు నేను కూడా మారుతున్నాను అనుకుంటున్నావా! లేదు, నా మాట మీదే ఉన్నాను. కోడలు నీ బాగోగులు చూసుకోవడం కోసం ఆగ్రా వస్తుంది. నా తరపున ఉంటుంది.”

శ్రీరామ్ మారుమాట్లాడలేదు. వాదించ లేదు. ఆయన మౌనమే అంగీకారంగా అనిపించింది. దానికి తగ్గట్టుగానే ఆగ్రాలో ఉండడానికి అవసరమైన సరుకులు, వంటసామాగ్రి, పరుపులు, బట్టలు, ఇంటికి కావలసిన మిగిలిన సామాను అంతా ఒక ప్రక్కన పెట్టడం మొదలుపెట్టారు తాయీజీ. ఆయన సపరివారంగా వెళ్ళడానికి ఏర్పాట్లు జరుగుతున్నాయని శ్రీరామ్ కి అర్థమైంది. ఆగ్రాలో ఆయన ఉంటున్న గదిలో సరిపడా జాగా లేదు. ‘అఖండజ్యోతి’ పత్రిక మొదలుపెట్టడానికి వేరే గది అవసరం. భార్యనీ, కూతురిని తోడు పంపించడం గురించి తాయీజీ ప్రస్తావన బాగానే అనిపించినా, వారికి సరిపడా స్థలం వగైరా ఏర్పాట్లు కూడా చూసుకోవాలి. దాని కోసం కొన్నాళ్ళు ఆగమన్నారు. తాయీజీ ఒప్పుకుంది.

సమగ్రంగా దర్శనమిచ్చిన జీవితం

ఆగ్రా చేరాక బాబు గులాబ్ రాయ్, జగన్ ప్రసాద్ రావత్, కాశీ నివాసి వేణీ ప్రసాద్ శర్మగార్లకి కొత్త ప్రణాళిక గురించి శ్రీరామ్ చెప్పారు. అప్పుడు వేణీ ప్రసాద్ గారు ఆగ్రాలోనే ఉన్నారు. ‘కళ్యాణ్’ పత్రికకు సంపాదకులైన హనుమాన్ ప్రసాద్ పొద్దార్ మరియు ‘కల్పవృక్షం’ పత్రిక సంపాదకులు దుర్గా ప్రసాద్ నాగర్ గార్లకి కూడా తన ప్రణాళిక గురించి ఉత్తరాలు వ్రాశారు. ధర్మం, ఆధ్యాత్మికత, సాధన, సంస్కృతి, యోగం, భక్తి మొదలైన విషయాల గురించి హిందీలో వెలువడే పత్రికలు ‘కళ్యాణ్’, ‘కల్పవృక్షం’ మాత్రమే. ఇప్పటిలాగా వ్యాపార ధోరణి

తన మీద తనకి విశ్వాసం లేనివారికి ఆధ్యాత్మిక సాధన పలుకదు

కలిగిన మనుషులై ఉంటే వారు శ్రీరామ్‌ను నిరుత్సాహ పరిచేవారు. కానీ ఆ విద్వాంసులు మరో పత్రిక అవసరం అంటూ ప్రోత్సహించారు. కళ్యాణ్ పత్రికకు సంబంధించి పొద్దూర్‌గారు తన అనుభవాల సారాన్ని కూడా వివరించారు.

‘కళ్యాణ్’లో సాధువులు, మహాత్ముల ఉపదేశాలకు ప్రాధాన్యత ఇస్తారు. వాటిల్లో కొన్ని పాత పద్ధతులు మూఢ నమ్మకాలు, ఉపయోగపడని ఆచారాలు కూడా ఉండే అవకాశం ఉంది అన్నారు. వాటిని నమ్మాల్సిన అవసరం లేదు, కానీ అవి మహాత్ముల వచనాలు. కాబట్టి వాటిని ఉన్నవి ఉన్నట్టుగా ప్రచురిస్తారు. కానీ నేటి కాలానికి అనుగుణంగా పరిశోధించి వాటిని అందరికీ అందించగలిగితే చాలా బాగుంటుంది అని కూడా సూచించారు. చాలా పరంపరలు నేటి కాలానికి ఉపయుక్తమైనవి కావు. కేవలం పురాతన పరంపరలు కాబట్టి వాటికి ప్రాధాన్యం ఇవ్వడం అనేది తప్పు అన్న శ్రీరామ్ భావన చాలా గొప్పదని కొనియాడారు, యుక్తి, వివేకాలను కూడా ఉపయోగించాలి అని అన్నారు.

ఈ లేఖల్లోని కొన్ని విషయాలను శ్రీరామ్ తమ డైరీలో నోట్ చేసుకున్నారు. ఇతర విద్వాంసులు కూడా వారి సూచనలను ఇచ్చారు. ధర్మం, ఆధ్యాత్మికతలకు సంబంధించి వ్యావహారికంగా మీమాంస చేసే ఒక మాసపత్రిక వెలువడ బోతున్నది అనే విషయం అందరినీ ఆనందింపచేసింది. శ్రీరామ్ తన ప్రణాళిక వ్రాసి పంపించిన లేఖలో తమ పరిచయపత్రాన్ని కూడా జతపరిచారు. అన్ని విషయాలు తెలుసుకున్న ప్రతిభా వంతులందరు శుభకామనలతో పాటు ఆశ, అపేక్షలు కూడా వ్యక్తపరిచారు. శ్రీరామ్ వారి ఉత్తరాలకు, భావనలకు తగిన ప్రత్యుత్తరాలు వ్రాసి పంపారు.

అఖండజ్యోతిలో పరలోకం, మరణానంతర జీవితం గురించి కూడా విషయాలు ప్రచురించాలి అని ఉజ్జయిని నుండి దుర్గాశంకర్‌నాగర్‌గారు సూచించారు. శరీరం జన్మించి, మళ్ళీ ప్రాణం పోయేంతవరకే జీవితం పరిమితమై ఉండదు. పుట్టుక, మరణం మధ్య కాలం అనేది జీవితంలో ఒక చిన్న భాగం మాత్రమే. వాటిని పట్టించుకోకుండా జీవితం గురించి చేసే చర్చ సంపూర్ణమైనది కాదు. దుర్గాశంకర్‌నాగర్‌గారు గొప్ప ఆధ్యాత్మికవేత్త. సాధన, ఆత్మవిద్యలే కాక వారు ప్రేతాత్మలతో

కూడా సంపర్కం ఏర్పర్చుకునే కళ తెలిసినవారు. చనిపోయినవారి ఆత్మలచేత బంధువులతో మాట్లాడింపచేయడంలో చాలా ప్రసిద్ధిగాంచిన వ్యక్తి. వారి పత్రిక ‘కల్పవృక్షం’ ద్వారా దీని గురించి కావలసినంత జ్ఞానం పంచేవారు. ఈ విషయాల గురించి అఖండజ్యోతిలో కూడా ఏదో ఒకటి ప్రచురిస్తూనే ఉండాలి అని ఆశించారు. ఆధ్యాత్మిక విషయాలలో తొంభై శాతం లోకోత్తరమైనవే ఉంటాయి. కానీ ఈ విషయాలు చర్చించడం వల్ల ప్రమాదాలు వస్తాయి. ప్రజలు అనవసరమైన భ్రమల్లో ఇరుక్కుంటారు. కాబట్టి ‘అఖండజ్యోతి’లో వీటి గురించిన చర్చలు పరిమితంగానే ఉంటాయి అని శ్రీరామ్ జవాబు వ్రాశారు.

పాత గదిని వదిలేసి శ్రీరామ్ కొత్త ఇల్లు తీసుకున్నారు. ఇందులో మూడు గదులు ఉన్నాయి. సహధర్మచారిణి సరస్వతీ దేవి కూడా వచ్చి ఉండసాగారు. కూతురు దయ చిన్నపిల్ల. తనకి తల్లి అవసరం. కాబట్టి తనూ ఉంది. ఓంప్రకాశ్ తాయీజీతోనే ఆవల్భేదాలో ఉండసాగాడు. ఇంటి పని, వంట పని బాధ్యతగా చూసుకుని, ఆ భారం శ్రీరామ్ మీద ఉండ కూడదనే ఉద్దేశ్యంతో కుటుంబాన్ని పంపించారు తాయీజీ.

అగ్రాలోని ఫ్రీగంజ్ మొహల్లాలో కొత్త ఇల్లు తీసుకున్నారు. మూడు గదుల్లో ఒకటి అఖండజ్యోతి పత్రిక కార్యాలయంగా ఉపయోగించుకోవాలి. రెండవ గది పూజలకి, అందరిని కలవడానికి. మూడో గది వ్యక్తిగత అవసరాలకు, అతిథులకు. మూడు గదుల ఆ ఇంటికి వంట కోసం వేరే ఏర్పాట్లున్నాయి. 1937 మార్చికి ఈ ఏర్పాటంతా అయిపోయింది. ఖర్చులు, బాధ్యతలు మునుపటికన్నా నాలుగు రెట్లు పెరిగాయి. ఆదాయం అంటూ చెప్పుకోదగ్గదేమీ లేదు. ‘సైనిక్’లో పని చేసినంత కాలం అక్కడ అందే వేతనం కాస్త ఆసరాగా ఉండేది. ఇప్పుడు పూర్తిగా స్వంతంగా ఏర్పాట్లు చూసుకోవాలి. పంట పొలాల నుండి వచ్చే రాబడితో ఖర్చులు గడుస్తాయి అని తాయీజీ అన్నారు. వాటిని ఉపయోగించడానికి శ్రీరామ్ సంకోచించారు, కానీ అప్పుగా వాటిని తీసుకోవడానికి ఒప్పుకున్నారు. దానిని అప్పుగా ఎందుకు భావించాలి అని తాయీజీ ప్రశ్నించారు. ఆ సంపదను మీరు దక్షిణ రూపంలో ఇదివరకే సమాజానికి ధారపోశారని శ్రీరామ్ జవాబిచ్చారు.

మానసిక ఒత్తిళ్ళను జయించడానికి ఆధ్యాత్మిక బలం అవసరం

ఆ జవాబును ఖండించలేకపోయారు తాయిజీ. పత్రికతో వచ్చే ఆదాయంలో కొంత భాగాన్ని జీతంగా తీసుకుని పని కొనసాగిస్తానన్నారు, మిగిలినది అఖండజ్యోతి విస్తరణకి. 'అఖండజ్యోతి' అంటే ఆయన ఉద్దేశ్యం ఆదిశక్తి వేదమాత ప్రేరణలను నిరంతరం విస్తరింపజేస్తూ ఉండడం.

1938 జనవరికి మొదటి అఖండజ్యోతి ప్రతి ప్రచురించారు. ఆరోజులలో ఉద్వాటనలు వగైరా పద్ధతులు లేవు. పత్రిక మొదటి ప్రతి వేదమాత చరణాల ముందు ఉంచారు. ఆరోజు వసంతపంచమి. తాయిజీకి నమస్కరించి, ఆవిడ చేతులమీద గానే ఆదిశక్తి ముందు వెలుగుతున్న అఖండదీపం దగ్గర పత్రికను ఉంచారు. ఆ దీపపు కిరణాల జ్యోతి పత్రిక కవర్ పేజీ మీద పడుతోంది. గాయత్రీమాత ఆశీర్వాదం వర్షిస్తోంది అన్నట్లు కనిపించింది. పూజగదిలో ఇలా సమర్పించుకున్నాక పత్రికను మిత్రులకు, ఆలోచనాపరులకు పంచారు.

మొదటి ప్రతితో పాటే రెండవ ప్రతి కోసం కూడా ఏర్పాట్లు మొదలైపోయాయి. కానీ పనిలో లెక్కలేనన్ని అడ్డంకులు, కరువు. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం మొదలైంది కాబట్టి ముద్రణ సామాగ్రికి చాలా ఇబ్బంది పడ్డారు. మొదటి సమస్య కాగితమే. మొదటి ప్రతికి ఏర్పాటు చేయగలిగారు. కాగితం ఏర్పాటు చేస్తానన్న వర్తకుడు మాట నిలబెట్టుకోవడం లేదు. తొమ్మిది, పదిరెట్లు ఎక్కువ ధర అడుగుతున్నాడు. అయినా కచ్చితంగా ఏర్పాటు చేస్తాడన్న నమ్మకం లేదు. ఇతర వ్యాపారుల పరిస్థితి అదే. ప్రెస్ పరిస్థితి కూడా అంతంతమాత్రమే. కూలీలు దొరుకుతున్నారు, కానీ కూలీవాళ్ళు మాత్రమే ఉంటే పని జరగదు కదా. 'అఖండ జ్యోతి'కి సభ్యత్వం కడతానన్నవారు, సహాయం అందిస్తాం అన్నవాళ్ళు కూడా వెనకడుగు వేశారు.

రెండో నెల పత్రిక సమయానికి ప్రచురించబడలేదు. ఏర్పాట్లు చేయాలని ప్రయత్నించిన కొద్దీ ఇబ్బందులు ఎక్కువయ్యాయి. మూడు నెలలు నిర్విరామంగా ప్రయత్నించాక శ్రీరామ్ కొత్త తరహాలో వసరులు సమకూర్చుకోవాలని నిశ్చయించుకున్నారు. ఏ నెలది ఆ నెల ఏర్పాటు చేయడానికి ప్రయత్నించడం కన్నా, ఒకేసారి ఒక సంవత్సరానికి సరిపడా సామాగ్రిని ముందే సమకూర్చుకోవాలని నిశ్చయించుకున్నారు. కనీసం 12 సంచికలు పద్ధతిగా ప్రచురించడానికి కావలసిన

వస్తువులు చేతికి అందాక ప్రచురణ కార్యక్రమం మళ్ళీ మొదలు పెట్టాలి. వీటన్నిటికీ ఒకటి, రెండేళ్ళు పట్టినా పరవాలేదు. కాని మొదలుపెట్టాక రాబోయే నెల పత్రిక కోసం ఏర్పాట్లు చేసుకునే పరిస్థితి తెచ్చుకోకూడదు.

ఈ వ్యవస్థ కుదుర్చుకోవడానికి రెండున్నర సంవత్సరాల పైనే సమయం పట్టింది. సంవత్సరం సంచికలన్నింటికీ సరిపడా కాగితం సమకూర్చుకున్నారు. సభ్యులను చందా కట్టమని పట్టు బట్టారు. జూన్ 1939 కల్లా రెండు వందల మంది సంవత్సర చందా కట్టేశారు. దాంతో ఒక చిన్న నిధి ఏర్పాటయింది. నవంబరుకల్లా ఈ సంఖ్య ఐదువందలకు చేరుకుంది. ప్రాతః కాలం ఉపాసన పూర్తి కాగానే శ్రీరామ్ రచనల కార్యక్రమానికి కూర్చుండిపోయేవారు. రెండువేల ఐదువందల నుండి మూడు వేల పదాల రచన ప్రతిరోజు చేయాలని నియమం పెట్టుకున్నారు. ఒక సంవత్సరానికి పత్రికలో ప్రచురించవలసిన వ్యాసాలన్నీ సిద్ధమైపోయినాయి. వచ్చే వసంతపంచమికల్లా 'అఖండజ్యోతి' మళ్ళీ ప్రచురించబడుతుంది అని నవంబరు 1939లో ప్రకటించారు.

- అనువాదం: శ్రీమతి జయలక్ష్మి

ఎంపిక

భీష్మపితామహుడు రాజకుమారులందరకు సమాన సౌకర్యాలనే కల్పించి, విద్యాభ్యాసానికి పంపటం జరిగింది. ఆ సౌకర్యాల మధ్య నుండి పాండవులు సహకారం, ఔన్నత్యంతో కూడిన మార్గాన్ని ఎంచుకొంటే, కౌరవులు ద్వేషం, దౌర్జన్యంతో కూడిన మార్గాన్ని ఎంచుకొన్నారు. ఇద్దరు వారెంచుకున్న మార్గానికి తగిన లక్ష్యాలనే చేరుకో గలిగారు. అలాగే కృష్ణ పరమాత్మ కౌరవులకు, పాండవులకు "ఎంపిక" విషయంలో సమాన అధికారాన్నే ఇచ్చినా కౌరవులు సాధనా సంపత్తి, వైభవం, సైన్యం - వీటిని కోరితే పాండవులు కృష్ణభగవానుని మార్గదర్శనాన్ని మాత్రమే కోరుకొన్నారు. ఈవిధంగా వారు ఎంచుకొన్న మార్గాన్ని బట్టి ఏయే ఫలితాలను పొందారో మనకు తెలిసినదే.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి
అనువాదం: శ్రీమతి గౌరీ సావిత్రి

మతాలు వేరయినా మానవజాతి ఒక్కటే

నవయుగ నిర్మాణం చేయగలిగే విద్యావిధానము

ప్రాచీనకాలంలో బ్రహ్మపరాయణులకు మూడు గుర్తులు ఉండేవి. 1 ఉచ్చస్థరీయ జ్ఞానము. 2. అత్యధిక సేవాపరాయణత. 3. వీలయినంత తక్కువగా నిర్వహణ ఖర్చులు. సత్యయుగంలో నివసించే మానవులను ఈ మూడు గుణముల ద్వారానే గుర్తించేవారు. ఈనాడు అంతా తలక్రిందులయ్యింది. సాధువులు అనబడేవారు వెండి బంగారు ఛత్రములతో ఏనుగుల సవారీ, వజ్ర-ముత్యముల భూషణములు ధరిస్తున్నారు. మనుష్యులు ఏమనుకొన్నా నిర్ధారిత మాన్యతలు మారవు. ప్రాచీనకాలంలో ఎవరెంత ఎక్కువ జ్ఞానవంతులు, సేవా నిరతులు, ఎంత తక్కువలో జీవించేవారు అనేదానిలో గౌరవం ఉండేది.

గాయత్రీమంత్రంలోని 24 అక్షరములకు ప్రతీకగా 240 బ్రహ్మపరివారములు గాయత్రీనగరంలో నివసించుటకు ఏర్పాట్లు చేయబడ్డాయి. భవిష్యత్తులో వారికి ఒక మండలము కార్య రంగముగా ఇచ్చి మండలాధీశుడిగా చేయబడతారు. ఇప్పటికి సుమారు 120 కుటుంబములు వచ్చి ఉన్నాయి. ఈ సం॥ సూక్ష్మీకరణ సంకల్పము పూర్తి చేస్తూ ఈ నగరంలో ఇంకా 120 కుటుంబాల స్థాపన చెయ్యాలి అని ఉన్నది. వారు బ్రహ్మచారి, బ్రహ్మచారిణి వలే జీవించినా అటువంటి ప్రతి బంధము ఏమీ ఏర్పరచలేదు. ఎందుకంటే ఆశ్రమ వ్యవస్థ నిర్వహించటానికి ధర్మపత్ని యొక్క సహకారము ఉండాలి. ఈ పంక్తులు వ్రాస్తున్న రచయితకు అటువంటి ధర్మపత్ని లభించినది. అందువల్ల నేనెప్పుడు ఆలోచనాపరులైన ఆదర్శ వాది యుగములను తయారుచెయ్యమని అడుగుతున్నాను.

నా సాధన పూర్ణాహుతి క్రమము పూర్తిచేస్తూ నేను 240 బ్రహ్మపరివారములు ఉండటానికి వీలైన కుటీరము లేర్పాటు చేశాను. ఇక్కడ నివసించే వారు అందరు తమ పిల్లల బాధ్యతలు పూర్తిచేసుకొని వానప్రస్థాశ్రమము స్వీకరించినవారే. కనీసము ఇక్కడికి వచ్చిన తరువాత అయినా సంతానోత్పాదన ఆపుచేయాలి. సంతానమును పెంచేవారు లోకసేవాసంస్థయొక్క ఆరోగ్యాన్ని పాడుచేస్తారు. అందువల్ల ఇక్కడ ప్రవేశించగోరేవారు బ్రహ్మచర్యము

పాటిస్తాము లేక కనీసము ఇంక సంతానోత్పత్తి చేయము అనే ప్రతిజ్ఞ తీసుకొనిరావాలి.

ఇక్కడ నివసించేవారికి కార్యపద్ధతి ఈవిధంగా నిర్ధారించ బడినది. 1) 5 గంటలు మిషన్ యొక్క కార్యక్రమాలు. 2)తన జ్ఞానవృద్ధి కొరకు 3 గంటలు అధ్యయన అభ్యాసం. 3) రెండు గంటలు ఆశ్రమ వ్యవస్థకొరకు శ్రమదానము.

ఈవిధంగా 10 గంటలు వ్యస్థత (busy), 14 గంటలు నిత్యకర్మ పూజ, ఉపాసన, విశ్రమ కాలము. 24 గంటలు ఈ విధంగా జీవించేవారు చెడు ఆలోచనాపరంపరలో ఇరుక్కోరు. దానికి సమయము దొరకదు. ఖాళీ మస్తిష్కము-సైతాన్ల యొక్క నివాసము. (Empty mind is devil's work shop) ఆశ్రమవాసులందరు అతి వ్యవస్థాపూరితమైన సమయసారిణి (Timetable) పాటిస్తున్నప్పుడు శారీరిక-మానసిక పెడ త్రోవలు పట్టే వీలు ఉండదు. సహజంగానే సంయమ సువ్యవస్థిత దినచర్యే కదా!

వ్యక్తిగత దాన-దక్షిణలను అడిగి జీవించుట నిషేధము. ఎందువల్లనంటే ఈరోజులలో దానము యొక్క పాత్రతను కొలిచే సరియైన మార్గం లేదు. గాయత్రీ నగరంలో ఉద్యోగము ఎవరికీ లభించదు. కానీ సగటు భారతీయ జీవితము జీవిస్తూ ఉంటే ఎవ్వరికీ ఆకలిదప్పులు తీర్చుకొనుటకు, బట్టలకు లోటుండదు. ఆదర్శవంతమైన సమున్నత జీవితానికి అవసరమైన వస్తువులు అందరికీ లభిస్తాయి. ఇంత మాత్రమే నా పరిధి. నిజాయితీ యొక్క మర్యాద కూడా. ధనవంతుల వలే విలాస జీవితము గడపదలచుకొన్నవారికి దేశంలో ఉన్న పరిస్థితులు కనిపించుట లేదు అని అర్థము. అలా జీవించగలిగే శక్తి వారి న్యాయబద్ధమైన వ్యాపారం వల్ల లభించినా, వారి ఉద్యోగం నుండి నెలసరి ఆదాయము వలన వచ్చినా అది ఉచితము కాదు. మనము భారతదేశాన్ని భరతమాత అని గుర్తించినప్పుడు ఇక్కడ నివసిస్తున్న వారందరు సహోదరులు అవుతారు. అప్పుడు ఒకరు ఆకలిచావు చస్తూ ఉంటే మిగిలిన వారు అన్నమెలా తినగలరు?

అన్ని మతాలు మంచినే బోధిస్తాయి

ఎవరి దగ్గరైతే సంచితసంపద ఉన్నదో వారు అదంతా తమ పిల్లలకు వదిలి సంస్థమీద ఆధారపడి బ్రతకాలనుకుంటారో అది సరాసరి అమానుషత్వమని అనిపించుకుంటుంది. ప్రతి ఆశ్రమవాసికి సరిపోయే డబ్బు, ఖర్చు తగ్గించుకోటానికి వారి నివాసవసతి, విద్యుత్తు ఖర్చు, పిల్లల ఖర్చు, బడి ఫీజు, ఒక జత వస్త్రములు, ఒక సెట్ పుస్తకాలు, ఒక సెట్ ఆట వస్తువులు అన్నీ ఆశ్రమము నుండి ఇవ్వబడతాయి. వీటికొరకు ఆశ్రమ వాసి ఏమీ ఇవ్వనక్కర్లేదు. ఇంటిలోనే కూరలు మొదలగునవి పండించుకునే వసతి ఉన్నది. కూరలు తినలేక పోయినా ప్రతిదినము పచ్చడి యొక్క ఆనందము తెలుసు కొనగలము. రోగముల చికిత్స కొరకు చికిత్సాలయ వ్యవస్థ ఉన్నది. అన్నీ ఉచితము. ఈ ఖర్చులన్నీ కలిపితే చాలా ఎక్కువ అవుతుంది. ఒక స్త్రీ, పురుషుడు, ఒక పిల్లవాడు గల కుటుంబానికి రూ. 330/- ఖర్చుకి ఇవ్వబడుతుంది. కుటుంబము పెద్దదైతే ఆ నిష్పత్తిలో ఖర్చుకు ఎక్కువ ఇవ్వబడుతుంది.

పురుషులకు సేవ స్వాధ్యాయ సంబంధమైన మూడు పనులు ఇవ్వబడ్డాయి. 1) ముద్రణావ్యవస్థ, టైప్, సాహిత్యమును వెదకుట, ఇతర భాషలను నేర్చుకొనుట - ఇవి స్వాధ్యాయ వర్గము. 2) సత్సంగవర్గములో సుగమ సంగీతము, శాస్త్రీయ సంగీతము, సంభాషణ, ఉపన్యాసములు ఇచ్చుట, దృశ్య, శ్రవణ విధానములతో ప్రచార కార్యక్రమాలను నిర్వహించుట, యుగ సందేశమును వినిపించుట. 3) మూడవ వర్గంలో - ఆశ్రమ వ్యవస్థలో భాగంగా తోటపని, భోజనాల వ్యవస్థ, శుభ్రపరచుట, రాత్రిళ్ళు కాపలాకాయుట మొదలగు ఈ కార్యక్రమాలన్నీ రోజుకు 5 గంటలపాటు ఆశ్రమ సేవలో భాగంగా వెచ్చించాలి.

రెండు గంటలపాటు స్వయంగా చదవటమేకాక భిన్న-భిన్న తరగతులలో చదువుతున్న బాలబాలికలకు, స్త్రీలకు, పురుషులకు వివిధ భాషలు నేర్పించుట, సంగీతము, నిర్ధారించ బడిన చిన్నస్థాయి కుటీరపరిశ్రమల (small scale industry) గురించికూడా శిక్షణ ఇవ్వవలసి ఉంటుంది. ఇవి రానివారికి నేర్పించి, అధ్యాపకుల సేవాశృంఖలలో నియుక్తులు గావింప బడతారు.

స్త్రీలకు ఎక్కువ విరామ అవకాశములు ఉంటాయి. అందువల్ల ఆ సమయములో వారికి చదువు నేర్పబడుతుంది.

సమానత, నిరాడంబరత కొరకు అందరు పసుపు వస్త్రములే ధరిస్తారు. ఆభరణాలు ఎవ్వరు ధరించకూడదు. మహిళల కొరకు కొన్ని గృహ ఉద్యోగములు స్థాపించబడ్డాయి. అందువల్ల వారు కొంత ఆర్జించుకొనవచ్చు కూడా.

గాయత్రీనగర్ శిక్షణా ప్రణాళిక ప్రభుత్వ కార్యక్రమాలకు భిన్నంగా ఉంటుంది. ముఖ్యంగా పిల్లలతో ఉద్యోగము చేయించడం. వారికి ఆ అవసరము రాదు అనే ఉద్దేశ్యముతో ఈ ప్రణాళిక రచించబడినది. ఇప్పుడుకూడా ఉద్యోగం గురించి కలలు కనేవారిని మూర్ఖులు అని అనాలి. ప్రతి సంవత్సరము ఖాళీ అయ్యే ప్రభుత్వ ఉద్యోగాలు ఒక విశేషవర్గమువారికి మాత్రమే లభిస్తాయి. మంచి మార్కులు వచ్చినా ఎవరైతే లంచవివ్వలేదో వారు చేతులు నలుపుకుంటూ ఉండాలి. నేను వర్తమాన శిక్షాప్రణాళికలో సమగ్రమైన మార్పు రావాలని కోరుకుంటున్నాను. మనిషి దైనికజీవితంలో ఎదురయ్యే సమస్యలను ఎలా నివారించాలో ఆ విద్య నేర్పాలి. అంతేగాక ప్రతి గ్రామంలో స్థాపించగలిగే small scale industries నేర్పించాలి. ఈవిధంగా ప్రభుత్వ ఉద్యోగం అనే మృగమరీచిక (Mirage) నుండి తప్పించుకొనుటయేగాక దాని ద్వారా నష్టపోయే సమయము, డబ్బు దైనందిన జీవితంలో ఉపయోగ పడే కార్యక్రమాలను నిర్వర్తించవచ్చు. ఇక్కడ ఒకటి నుండి పదవశ్రేణి లేక తరగతి వరకు ఉన్నది. ఈ శిక్షణాపద్ధతి ప్రభుత్వ విధానం కంటే భిన్నమైనది. 16-18 సంవత్సరాల వయస్సు వచ్చేసరికి చదువు పూర్తవ్వాలి. దీని తర్వాత విద్యార్థి ఆర్థికంగా తన కాళ్ళమీద తను నిలబడాలి. ఎక్కడో అక్కడ చిన్నతరహా పరిశ్రమ స్థాపించడమో లేక పనైనా దొరికితీరాలి. దీనికొరకు మొదట గాయత్రీనగర్లో తనదైన ఔద్యోగిక కక్ష్య (Industrial cell) తయారౌతుంది. అక్కడ మొదట మన పరిజనులకు స్థానమివ్వబడుతుంది. ఈవిధమైన ఉచ్చస్థరీయ వాతావరణంలో చదువుకున్న బాలబాలికలు మన ఆశ్రమం లోనే ఉండి, ఒక్కొక్క ప్రజ్ఞాపీఠం నిర్వహించగలిగితే చాలావరకు మన ఆశ్రమ విద్యార్థి-విద్యార్థుల ఉత్పాదన అక్కడే ఉపయోగించుకొనవచ్చు.

గాయత్రీనగర్ యొక్క ఈ విద్యా ప్రణాళిక దేవత్వము ప్రతిబింబించే క్రొత్త కులాన్ని తయారుచేస్తుంది. ధర్మిమీద స్వర్గావతరణ కొరకు ఇటువంటి శిక్షణా ప్రణాళిక అవసరము.

తెలిసింది గోరంత, తెలుసుకోవలసినది కొండంత

బుద్ధభగవానుని యొక్క సంవేదనా సంజీవని

మృత్యువనే మహమ్మారి కోరల్లో చిక్కుకుని భయముతో వణుకుతున్న జీవితమును చూసి ఈరోజు బుద్ధభగవానుడు బాగా గుర్తుకొస్తున్నాడు. మానవతపట్ల ఆయనకు గల అపారమైన కరుణ, నిర్ణయను పటాపంచలు చేసే ఆయన సంవేదనలు, ఆయన చెప్పిన మాటలు నేటి జీవితమునకు 'సంవేదనా సంజీవని' వంటివి! సంవేదనారహితమై, సమస్యల సుడిగుండములో పడి కొట్టుమిట్టాడుతూ ఈ మార్గములో ప్రయాణిస్తున్న మానవుల జీవితాలు 'సంవేదనా-సంజీవనినే' అన్వేషిస్తున్నాయి. ఈ వ్యథను ఎవరు-ఎవరితో చెప్పాలి? సంవేదనలకు నిలయాలైన తీర్థస్థలముల మీద సంవేదనాహీనమైన దెబ్బలు తగులుతున్నాయి. అక్కడంతా సంవేదనాశూన్యమైన వాతావరణము నెలకొని ఉన్నది. సంకటమోచనుడు కష్టములతో చుట్టముట్టబడి ఉన్నాడు. ఎర్రనిరక్తపురంగును, చిన్నాభిన్నమైన జీవితపు చీత్యారములను విని కూడా ఎవ్వరి అంతరంగము వ్యథ చెందటము లేదు, చలించుటలేదు. భగవంతుడు తథాగతుని మార్గములో ఎవరు ప్రయాణించాలి? అన్నది వేధిస్తున్న ప్రశ్న. దీనికి జవాబు లేదు.

ఎందుకంటే జవాబియ్యగలిగే బుద్ధి ఈనాడు లోపించింది. జగద్గురువు ప్రవచించిన భగవద్గీతలో ఉల్లేఖించబడిన స్థిరబుద్ధిని కుటిలత్వము పట్ల కాక, కరుణమీద అపారమైన శ్రద్ధ ఉన్న బుద్ధిని ఎక్కడ వెతికిపట్టుకోవాలి? కుయుక్తులుపన్న కుండా ఔచిత్యము, సంవేదనల సరంజామాను ప్రోదిచేసే బుద్ధిని ఎక్కడ అన్వేషించాలి? కష్టములను కలిగించడము మీదకాక, కష్టములను రూపుమాపుటలోనే గొప్పతనమున్నది అన్న విశ్వాసము గల బుద్ధిని ఎక్కడ వెతికి పట్టుకోవాలి? సంపూర్ణముగా వికసించిన వివేకము (వికసిత బుద్ధి) జీవాత్మ యొక్క అవిద్యను పోగొడుతుంది. పతంజలిమహర్షి తన యోగసూత్రములలో ఋతుంభరాప్రజ్ఞగా చెప్పిన ఆ బుద్ధి నేడు లోపించినది. స్వార్థమనే కాలపాశమును ఒడిసిపట్టుకుని, అహంకారమనే మదిరను గ్రోలి ఇతరుల జీవితాల మీద చావుదెబ్బలుకొట్టే వినాశకరమైన బుద్ధిమాత్రమే ఈనాడు సర్వత్రా

గోచరిస్తున్నది. దోషులెవ్వరు? నిర్దోషులెవ్వరు? అన్న కనీస జ్ఞానము కూడా దానికి లేదు. వినాశకరమైన ప్రమాదాలు పెద్ద ఎత్తున జరిగి ప్రజల ప్రాణాలు గాలిలో కల్పిపోయేలా చేస్తున్న పెడత్రోవ పట్టిన ఆ బుద్ధి ఎట్టిది? ఎవరి వలన ఈ దుర్ఘటనలు చోటుచేసుకుంటున్నాయి?

నేటికి 2500 సంవత్సరములకు పూర్వమే ఈ వ్యథను దర్శించి 'బుద్ధి-సంస్కరించబడకపోతే పరిణామాలు భయంకరముగా ఉంటాయి' అని బుద్ధుడు చెప్పాడు. బుద్ధికి '1) కుటిలత్వము, 2) కరుణ' అనే రెండు రూపములే ఉంటాయి అని బుద్ధుడు అలనాడే హెచ్చరించాడు. బుద్ధి కుసంస్కారములతో ఆవరించబడి ఉంటే, స్వార్థమనే మోహపాశము మరియు అహంకారము అనే ఉన్మాదముతో పీడించబడుతుంటే కనుక దానినుండి కేవలము కుటిలత్వమే మనిషికి అందుతుంది.

అయితే బుద్ధిని పవిత్రీకరించుకుంటే పైన చెప్పబడిన దుర్భావనల నుండే కరుణ అనే పుష్పము వికసిస్తుంది. గతి తప్పిన బుద్ధి మనిషిని దెయ్యముగా మారుస్తుంది. కానీ పరమ పవిత్రతతో అలరారే బుద్ధి మానవుడిని 'బుద్ధుడు'గా రూపొందిస్తుంది. అతనిలో భగవంతుడు అవతరిస్తాడు.

మనిషి యొక్క బుద్ధిని సంస్కరించేందుకు బుద్ధభగవానుడు 'అష్టాంగమార్గము' అనే ఒక సైద్ధాంతిక విజ్ఞానమును వికసించ జేశాడు. విశ్వాసముతో ఈ మార్గమును అనుసరించే మానవుడి బుద్ధి పవిత్రమై 'బుద్ధుడు'ని అనుసరించగలుగుతాడు. 8 చరణములు గల ఈ యాత్రలోని చరణములు వరుసగా-

1) సమ్మాదిదిష్ఠ: అనగా 'సమ్యక్ దృష్టి!' మొట్టమొదటగా ఆవశ్యకమైనది మనిషి దృష్టికోణము సంస్కరించబడుట. ఇదే దీని అర్థము. జీవితము వినాశనమునకు కాక, సృజనకొరకు ఉన్నదని మనము అవగాహన చేసుకుంటాము. ఇలా సమ్యక్ దృష్టిని అలవరచుకున్నప్పుడే ఈ జ్ఞానము ఉదయిస్తుంది.

2) సమ్మాసంకప్ప: అనగా 'సమ్యక్ కల్పన!' ఇది అలవదినచో మనము సరైన నిర్ణయము తీసుకొనగలిగే యోగ్యులమవుతాము.

ఆశావహ దృక్పథం మనిషికి ఆక్సిజన్ లాంటిది

3) సమ్మావాచా : అనగా 'సమ్మక్వాణి!' మనకేకాక, ఇతరులకు సైతము శాంతిని కలిగించే సుమధురమైన మాటలనే మాట్లాడగలిగే శక్తి 'సమ్మక్వాణి' అభ్యాసము వలన అలవడుతుంది.

4) సమ్మాకమ్మంతే : అనగా 'సమ్మక్కర్మ!' ఈ దశకు చేరుకున్న సాధకుడు సమస్త దుష్కర్మలనుండి విముక్తడౌతాడు.

5) సమ్మాఆజీవ్ : అనగా 'ధర్మబద్ధమైన లేక న్యాయబద్ధమైన ధనోపార్జన!' ఇది అభ్యసించినచో ధర్మమార్గములో సంపాదించుట అన్నది స్వభావముగా మారుతుంది.

6) సమ్మావాయామ్ : అనగా 'చక్కని వ్యాయామాభ్యాసము!' దీని వలన చక్కని వ్యాయామము చేయాలనే భావన వికసిస్తుంది. ఈ దశలో కర్మశుద్ధితోపాటు సంస్కారశుద్ధికూడా జరుగుతుంది.

7) సమ్మాసతి : అనగా 'సమ్మక్సమ్మతి!' పవిత్రమైన స్మృతులు ఉదయించిన దశలో సంస్కరించబడిన, నిర్మలమైన

బుద్ధి యొక్క వికసితరూపము ప్రకటితమౌతుంది.

8) సమ్మాసమాధి : అనగా 'సమ్మక్సమాధి!' ఈ స్థితిలో బుద్ధి 'బుద్ధత్వస్థాయి'లో ప్రతిష్ఠితమౌతుంది.

ఈ 8 చరణములు ఒక క్రమమైన రీతిలో బుద్ధిని సంస్కరిస్తాయి. బుద్ధి ఎంత పరిశుద్ధమైతే అది అంతగా క్షుద్రత్వము నుండి బయటపడుతుంది. బుద్ధిలో సంవేదనలు ఎంతగా ఉదయిస్తే జీవితము అంతగా మృత్యువు అనే మహమ్మారి ఉడుంపట్టు నుండి విడివడుతుంది. జీవనచేతనత్వమనే పుష్పము వికసిస్తుంది. అయితే బుద్ధభగవానుడు చూపిన బాటలో పయనించిన సాధకులే ఈ దివ్యస్థితిని అందుకోగలరు. ఈ సంవేదనల సంజీవనియే ఈనాడు మహాఔషధముగా పని చేస్తుంది. ఈ ఔషధమును సేవిస్తే వాడిన మానవుల ప్రాణములలో తిరిగి నవచేతనత్వము తొణికిసలాడుతుంది.

- అఖండజ్యోతి, మే 2006

అనువాదం: శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాలు

కర్ణుడు

కర్ణునికి తోటి సేనాపతుల కంటే అధిక వేతనం లభించేది. కానీ అతడు దాని నుండి జీవిత నిర్వహణకు కావలసిన అతి తక్కువ ధనాన్ని ఉంచుకొని మిగిలిన ధనమును దానధర్మాలు చేసేవాడు. చివరకు మరణ సమయంలో కర్ణుడిని పరీక్షించాలని కృష్ణార్జునులు సాధు వేషాలలో వచ్చి ఆపదలలో ఉన్నాము ఆదుకోమని సహాయాన్ని అర్థించారు. గాయపడి ఉన్న కర్ణుడు ఏమివ్వ గలడని, విపత్కాలంలో కూడా ఔదార్యాన్ని విడనాడతాడా లేదా అని వారు కుతూహలంతో ఈ మాయ నాటకాన్ని ఆడారు. కానీ దాన వీర శూర లక్షణాలకు సాకార రూపుడైన కర్ణునికి మరణ వేదనకంటే అర్థించి వచ్చినవారిని రిక్త హస్తాలతో పంపవలసి వస్తుందేమోనని ఎక్కువ వ్యధ కలిగింది. హఠాత్తుగా కర్ణునికి అతని దంతాలలో ఉన్న బంగారం గుర్తుకు వచ్చింది. తక్షణం పళ్ళను పెకిలించి సాధువులకు సమర్పించాడు.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి

అనువాదం: శ్రీమతి గౌరీ సావిత్రి

రక్కర్ బాబా

మహాపురుషుడు తమ కొరకు గాక సదా సర్వుల హితవు కొరకు ఆలోచన చేస్తూ ఉంటారు. రక్కర్ బాబాకి జబ్బు చేసింది. ఆయనను చూడటానికి వస్తామంటూ పురుషోత్తమ దాస్ టండన్ వంటి అనేకమంది ప్రసిద్ధ నాయకుల నుండి ఉత్తరాలు, తంతి వార్తలు వచ్చాయి. కాని బాబా వారందరికీ రావద్దని జవాబు వ్రాసి, మీరు మీ పనులు వదిలిపెట్టి దేశ సేవంటూ ఆడంబరాలకు పోకండి. సానుభూతి చూపిస్తూ మీరందరు ఇక్కడకు రావటం వలన నాకు ఒరిగేదేమీలేదు. మీరు మీ మీ కర్తవ్యధర్మ నిర్వహణలో క్రియాశీలురై ఉన్నారన్న విషయాన్ని విన్నప్పుడు కలిగే ఆత్మానందం కంటే మీ ప్రత్యక్ష పరామర్శ నాకు ఏ మాత్రం ఎక్కువ అనందాన్ని ఇవ్వదని వారికి తెలియజేశారు. చుట్టూ భీతావహ పరిస్థితులు చుట్టుముట్టినా ఆరోగ్యం సమస్యయై సర్వశక్తుల్ని క్షీణింప చేసినా ఏమాత్రం ధైర్యాన్ని కోల్పోక పోవటం కేవలం మహానుభావులకే సాధ్యమవుతుంది.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి

అనువాదం: శ్రీమతి గౌరీ సావిత్రి

గురువు అంటే అజ్ఞానాన్ని తొలగించేవాడు

21వ శతాబ్దము - భవిష్యవేత్తల అభిప్రాయము

యుగపరివర్తన సమయమాసన్నమైనదని ప్రపంచములోని ఉచ్చకోటి ఆలోచనాశీలురు, మనీషులు, జ్యోతిర్విద్వాంసులు, భవిష్యద్రష్టులు అందరు ఏకకంఠంతో చెప్తున్నారు. వీరందరి ప్రకారము 1989 నుండి 2000 సంవత్సరము వరకు ఉన్న సమయము యుగసంధికాలము. ఈ భవిష్యద్వాణులన్నీ కూడా నాల్గింటిమీద ఆధారపడి చెప్పబడినవి.

1. దివ్యదృష్టి సంపన్న వ్యక్తిత్వముల అంతఃస్ఫురణ మీద ఆధారపడిన వాక్యములు.
2. జ్యోతిర్విజ్ఞానము మరియు ఫలిత జ్యోతిషము యొక్క లెక్కలమీద ఆధారపడిన భవిష్యవాణులు.
3. పురాణాలు, ఖురాన్, బైబిల్, గీత, రామాయణము, శ్రీమద్భాగవతము మొదలగు ధర్మగ్రంథములలో వర్ణించబడిన భవిష్యత్కథనములు.
4. నేటి పరిస్థితుల ఆధారంగా వైజ్ఞానిక ఉపకరణముల ద్వారా విషయసేకరణ చేసి వాటిని విశ్లేషించి- వాటి ఆధారముగా విభిన్న భవిష్య వైజ్ఞానికులు చెప్పినది.

మొదటిశ్రేణిలో అతీంద్రియసామర్థ్యము గల వ్యక్తుల భవిష్యత్కథనములను జాగ్రత్తగా పరిశీలిస్తే అందులో చాలా ఎక్కువశాతము కాలానుసారముగా వారు చెప్పినట్లే జరిగాయి. నిజానికి దివ్యదృష్టిని ఉపయోగించి రహస్యమయ అదృశ్య జగత్తులోకి తొంగిచూడవచ్చు. దానిమీద పడి ఉన్న తెరను తప్పించి చూడవచ్చును. అదృశ్యదర్శివ్యక్తులు ఈ మాటలను ఒప్పుకుంటారు కూడా! వీరందరిని యోగులు, ఋషులు అనలేము, కానీ వారి దివ్యదర్శన సామర్థ్యం వలన వీరు మనీషులే!

ఇలాంటి మనీషులలో అగ్రగణ్యులైనవారు ఫ్రాన్స్ యొక్క ప్రసిద్ధ చికిత్సకుడు నోస్ట్రాడేమస్ మరియు కీరోగా ప్రఖ్యాతి గాంచిన కౌంట్ లుయిస హమన్, సుప్రసిద్ధ జర్మన్ దార్శనికుడు శోపన్ హావర్, ఇంగ్లాండుకు చెందిన మదర్ పిప్టన్, అమెరికాకు చెందిన పరామనోవిజ్ఞానవేత్త శ్రీమతి జీన్ డిక్సన్ మరియు ఎడ్గర్ కేసి, ఇజ్రాయిల్ కి చెందిన ప్రొఫెసర్ హరారి మొదలగు వారు గొప్ప దివ్యదృష్టి గలవారు. వరల్డ్ వైడ్ చర్చ్ ఆఫ్ గాడ్

అధ్యక్షులు ఫ్లెయిన్ ట్రూథ్ పత్రిక సంపాదకుడైన హార్బర్ట్ డబ్ల్యు ఆర్బైస్టాంగ్ కూడా వీరి కోవకు చెందినవారే. భారతీయ గొప్ప విభూతులలో మరియు దివ్యద్రష్టులలో మహర్షి అరవిందుల వారు, స్వామివివేకానంద ప్రముఖులు. ఇస్లామ్ మతంలో ప్రసిద్ధ పండితుడు సైయద్ కుత్బుగారుకూడా ఈ కోవలోకే వస్తారు. కాలక్రమములో వారు చెప్పినవి చాలావరకు సమయానుసారము సత్యమైనాయి.

నోస్ట్రాడేమస్ :

దివ్యదృష్టి కలిగిన భవిష్యద్రష్టులలో అతి ప్రాచీనమైనది, ప్రముఖమైనది అయిన పేరు ఫ్రాన్స్ యొక్క ప్రసిద్ధ చికిత్సకుడైన నోస్ట్రాడేమస్ ది. ఆయన 1503 లో జన్మించారు. 1556లో చనిపోయారు. వారు చెప్పిన 400 భవిష్యత్కథనాల సంకలన 'సెంచురీస్' అనే పుస్తకములో అనేక ఖండములుగా ప్రచురించబడినది. 15వ శతాబ్దము నుండి 2037 వరకు జరిగే సంఘటనలను ఆయన తన భవిష్యద్వాణులలో చెప్పారు. 'సెంచురీస్'లో వర్ణించబడిన అన్ని భవిష్యత్కథనములు కాలక్రమములో సత్యమైనాయి. వాటిలో ముఖ్యమైనవి - ఫ్రాన్స్ లోని రాజ్యవిప్లవము, నెపోలియన్ మరియు హిట్లర్ లు జన్మించక ముందే వారిని గురించి తెలిపినవి. ఇటలీ మరియు ఫ్రాన్స్ సరిహద్దుల దగ్గర ఒక సామాన్య కుటుంబంలో జన్మించిన పిల్లవాడు ఒకరోజున ప్రపంచములోని అతి పెద్ద నియంత అవుతాడు. కానీ జీవిత ఉత్తరార్ధంలో అతనిని 'హెలేనా' అనే ద్వీపంలో బందీగా ఉంచుతారు. అక్కడే మృత్యువు అతనిని వరిస్తుంది. చరిత్రకారులకి నోస్ట్రాడేమస్ ఇదంతా ఎలా చెప్పాడో అలాగే జరిగిందని తెలుసు.

'సెంచురీస్'లో హిట్లర్ ని హిస్టలర్ పేరుతో భయంకరమైన నియంతగా వర్ణించాడు. హిట్లర్ పుట్టడానికి 350 సంవత్సరాలకు ముందే నోస్ట్రాడేమస్ - ఆయన అధికారంలోకి రావడము మరియు ఆయన పరాభవము గురించి మొత్తము చరిత్ర వ్రాసిపెట్టాడు. జపాన్ మీద బాంబుల దాడి, తద్వారా ఉత్పన్నమైన ప్రమాదాలు, మానవసంహారము గురించి తన అంతర్దృష్టి ఆధారంగా ఆయన ఎలా వర్ణించారో అన్నదానికి రెండవ

స్వాధ్యాయాన్ని మరువకండి

ప్రపంచయుద్ధమే సాక్షి ఇంతేకాకుండా తన భవిష్య వాణిలో 20 వ శతాబ్దము యొక్క చివరి రెండు దశకాలలో భౌతికత, బుద్ధివాదము చరమోత్కర్షను చేరుకొనుట, వైజ్ఞానిక క్షేత్రము లోని ఆవిష్కారములు, ప్రకృతిని రెచ్చగొట్టడం వలన వచ్చే దైవీప్రకోపాల వర్షన, చివరికి ఆసియా నుండి మానవ జాతి ఉజ్జ్వల భవిష్యనిర్ధారణ కొరకు ఒక ప్రచండశక్తియొక్క ప్రాదుర్భావము మొదలగు విషయాలు చెప్పాడు. బుద్ధివాదము పరాకాష్ఠకు చేరుకున్నాక, భక్తివాదము శ్రద్ధ సంపర్ధనయొక్క ఒక పెద్ద శాంతిదాయకమైన తరంగము వస్తుంది మరియు యుగపరివర్తన జరిగి తీరుతుంది అని నోస్ట్రాడేమస్ చెప్పాడు.

'సెంచురీస్' అనే నోస్ట్రాడేమస్ పుస్తకాన్ని ప్రపంచములోని 50 మందికంటే ఎక్కువమంది విద్వాంసులు లోతుగా అధ్యయనం చేశారు. వీరిలో ఒకరు 18 సంవత్సరాల ఆక్స్ఫర్డ్ విద్యార్థిని 'ఐరికా' ఆయన హస్తలిఖిత పుస్తకమును పుస్తకాలయము నుండి వెలికితీసింది. అధ్యయనకర్తలందరు చెప్పేదేమిటంటే - అందులో వ్రాసినవన్నీ జరిగిపోయినాయి, సమీప భవిష్యత్తులో జరుగబోవుచున్నవి అని. వారిప్రకారము నోస్ట్రాడేమస్ చెప్పిన 'సత్యయుగము' రాకముందు యాంటీక్రైస్ట్ అనే మహాశక్తి ఆవిర్భవిస్తుంది. దీనిని కలియుగ ఆసురీ ప్రవృత్తి యొక్క చరమోత్కర్ష స్థితి అనవచ్చును అనేది ఒకటి. ఈరోజులలో ప్రపంచము ఈ యాంటీక్రైస్ట్ చేతిలోనే ఉన్నది.

ఇది 1999 వరకు ఉంటుంది. ఈ అవధిలోనే అనుశాసనాలను, ప్రామాణికతలను మరియు వైజ్ఞానిక నిర్ధారణలను సమన్వయపరచే ఒక క్రొత్త ఆధ్యాత్మిక చేతన ఉదయించి విపత్తులు జరిగే అవకాశాలను తొలగిస్తుంది, తద్వారా క్రొత్త యుగము ఆవిష్కరింపబడుతుంది. దీనికి ఆయన 'ఏజ్ ఆఫ్ ట్రూత్' అని పేరుపెట్టారు.

తన భవిష్యద్వాణులలో నోస్ట్రాడేమస్ సాంస్కృతికదృష్టితో సమ్మర్ధమైన భారతదేశం ఒక మహాశక్తిగా ఆవిర్భవిస్తుందని తెల్పారు. ఆయన దీనికి మూడు వైపులా సముద్రముతో చుట్టబడి, ధర్మప్రధానమైన, అత్యంత ప్రాచీన సంస్కృతిగల ఒక మహాద్వీపము నుండి ప్రపంచమును సర్వనాశనము వైపుకు తీసుకువెళ్ళే మార్గము నుండి మళ్ళించి వికాసమార్గము వైపుకు తీసుకువెళ్ళే ఒక ఆలోచనా ప్రవాహము ఆవిర్భవిస్తుందని చెప్పారు. మనీషులందరు ఈ భవిష్యద్వాణులలో భారత దేశము ఒక విశ్వనేతగా పైకి వస్తుందన్న భావాన్ని చెప్తున్నారు. వారి

ప్రకారము రాబోయే కాలంలో ఆలోచనలలో మార్పు (విచార క్రాంతి) నవయుగానికి పునాదులను ఏర్పరుస్తుంది.

మహర్షి అరవిందులు :

భవిష్యద్వక్తలు, ప్రాఫెట్స్ దివ్యదృష్టిసంపన్నులైన మనీషుల ప్రకారము 2000 సంవత్సరమునకు ముందు కనిపించే ప్రళయ కాల పరిస్థితులను చూచి నిరాశపడవలసిన పనిలేదు. మహర్షి అరవిందులవారి ప్రకారము విశ్వంఖలత తన హద్దు దాటినప్పుడు ఆత్మబల సంపన్నవ్యక్తులలో 'అతిమానసచేతన' అవతరిస్తుంది. ఈవిధమైన ఆత్మబలసంపన్నవ్యక్తులలో దిగిన సామూహిక అతిమానసచేతనను అవతారప్రక్రియ అంటారు. ఇప్పుడు మహాకాలుని యొక్క యుగప్రత్యావర్తన - అవతార ప్రక్రియ వ్యక్తిగా రాదు. అదొక ఆలోచనాశక్తిగా అవతరిస్తుంది. దానినే నిష్కళంక ప్రజ్ఞావతారము అంటారు. ఇది వ్యక్తియొక్క ఆలోచనాసరళిని మార్చివేసే ప్రవాహంగా జన్మతీసేసుకున్నది మరియు బుద్ధావతారము యొక్క ఉత్తరార్ధముగా గత శతాబ్ది నుండి సక్రియముగా ఉన్నది.

స్వామీ వివేకానంద :

1897 సంవత్సర ప్రాంతములో స్వామి వివేకానందుల వారు మద్రాసులో ఉన్నప్పుడు ఒక ప్రవచనమును చెప్పారు. ఇది వివేకానందుల వాఙ్మయములో 'భారతదేశము యొక్క భవిష్యత్తు' అనే పేరుతో ముద్రింపబడినది. అందులో స్వామి ఇలా చెప్పారు. "మందిరాలు వ్యక్తివ్యక్తికి నిత్యజీవితంలో ఆచరించగలిగే వ్యావహారిక, ఆధ్యాత్మికసూత్రాలను అందజేసే జన జాగృతి కేంద్రాలుగా వికసిస్తాయి. విస్తృతంగా సంస్కార శిక్షణాకేంద్రాలు తెరవబడతాయి. సంస్కృతియొక్క బహుళ ప్రచారము జరుగుతుంది. సంస్కృతము విశ్వభాష అవుతుంది. రాబోయే యుగము ఏకత, సమతల యుగము. ఈ ఆధ్యాత్మిక సామ్య వాదమునకు కార్యరూపమును ఇవ్వడానికి అనేకమంది నవ యువకులు గొప్ప పాత్ర వహిస్తారు. వారే సంస్కృతిని పరిరక్షించి, ఉద్ధరించి నవయుగమనే కల్పనకు సాకార రూపమును ఇచ్చి చూపిస్తారు."

దివ్యద్రష్ట ప్రొఫెసర్ హరారి :

దివ్యద్రష్ట ప్రొఫెసర్ హరారిని ప్రపంచములోని ఉచ్చకోటి దివ్యద్రష్టలలో ఒకరిగా పరిగణిస్తారు. ఇజ్రాయెల్ లోని ఒక ధర్మనిష్ఠులైన యూదుల పరివారములో ఆయన జన్మించారు. ఆయన చెప్పిన భవిష్యత్కథనాలన్నీ యథాసమయములో

సదాచారాలను అనుసరించండి

సత్యమవుతున్నాయి. రాబోయే మార్పుల గురించి చెప్తూ ఆయన ఇలా అన్నారు. “భారతదేశము ఒక విరాట్ శక్తిగా రూపొందు తున్నదని నాకు స్పష్టముగా కనిపిస్తోంది. ఇక్కడ ఒక సంస్థ ధర్మతంత్రమును మాధ్యమముగా చేసుకుని విచారక్రాంతి (ఆలోచనలలో క్రాంతి) కొరకు ఒక విశ్వవ్యాపకమైన వాతావరణ మును నిర్మిస్తుంది. 2000 సంవత్సరము నాటికి చిన్నపెద్ద శక్తులన్నీ కలసి ఏకాకారమైపోతాయి. అప్పుడు భాషా బంధనము కానీ, సాంప్రదాయికత కానీ, క్షేత్రీయవిభజనల సంకీర్ణతగాని ఉండదు. అందరు కలసిమెలసి ఉన్నది పంచుకుని తింటారు.”

జీన్ డిక్సన్ :

‘మై లైఫ్ అండ్ ప్రొఫెసీస్’, ‘ఎ గిఫ్ట్ ఆఫ్ ప్రొఫెసీస్’ మరియు ‘ది కాల్ టు ది గ్లోరి’ అనే పుస్తకముల రచయిత శ్రీమతి జీన్ డిక్సన్ తన 14 వ ఏటనుండి భవిష్యద్రష్టగా పేరు పొందింది. ఒక క్రిష్టల్ బాల్ మాధ్యమంగా ఆమె ద్వారా ఇవ్వబడిన భవిష్యత్తులనాలు నూటికినూరుపాళ్ళు సత్యమవుతూ వచ్చాయి. ఆమె ఇప్పుడుకూడా అమెరికాలో సక్రియముగా ఉన్నది. 1945లో అమెరికాయొక్క అప్పటి రాష్ట్రపతి ఫ్రాంక్లిన్ రూజ్ వెల్ట్ యొక్క మృత్యువును గురించి అనేక సంవత్సరాల ముందే ఆమె తెలిపింది. అదేవిధంగా 1953 లో స్టాలిన్ యొక్క మృత్యువు, వారి ఉత్తరాధికారుల గురించి కూడా ఆమె ముందే చెప్పింది. తర్వాత అది సత్యమని తెలిసినది. సంయుక్త రాష్ట్ర సంఘము యొక్క (యు.ఎన్.ఓ) జనరల్ సెక్రటరీ డాగ్ హేమర్ పీల్డ్ 1961లో ఒక విమాన దుర్ఘటనలో చనిపోతారు అని కొన్ని నెలలకు ముందే ఆమె చెప్పింది, అలాగే జరిగింది కూడా.

1960 లో అమెరికా రాష్ట్రపతి జాన్ ఎఫ్ కెన్నడీ ఎన్నికలు గెలవగానే నవంబర్ 1963 యొక్క రెండవవారంలో టెక్సాస్ ప్రాంతములో హత్యచేయబడతాడు అని చెప్పిన నాటికే ఆమె ప్రపంచమంతటా ప్రసిద్ధిచెందింది. హత్యకి ముందు కూడా రాష్ట్రపతి భవనానికి ఈమె మూడుసార్లు హెచ్చరికలు పంపింది. కానీ జరుగబోవు సంఘటన ఆగలేదు. జవహర్ లాల్ నెహ్రూ యొక్క అసమయ మృత్యువు మరియు రష్యానేత కృశ్చేవ్ యొక్క పతనము గురించి కూడా ఆమె ముందే చెప్పింది.

20 వ శతాబ్దము యొక్క చివరి 12 సంవత్సరముల గురించి ఆమె భవిష్యవాణి ఏమిటంటే ‘అమెరికా గృహ

యుద్ధముతో పాటు మధ్యపూర్వక్షేత్ర యుద్ధములో చిక్కు కుంటుంది. యూరోపియన్ సభ్యత భోగవాదము మరియు యుద్ధనీతిని విడిచి, చివరికి భారతీయ సంస్కృతియొక్క జీవన విలువలను అనుసరించకతప్పదు. 20 వ శతాబ్దపు ప్రతిభా శీలురైన వైజ్ఞానికులు ఒకే వేదిక మీద ఏకత్రితమై విశ్వ మానవతకు క్రొత్త ఆవిష్కారములు అందజేస్తారు. నేటి విద్యుత్తు యొక్క సంకటమునకు ప్రత్యామ్నాయాలు విరివిగా కనుక్కో బడతాయి. విద్యారంగములో ఆమూలాగ్రము మార్పులు వస్తాయి. పిల్లలకు ప్రాచీన గురుకులాలవలే సంస్కారశాలలో సుసంస్కారాల శిక్షణ ఇవ్వబడుతుంది. ఆమె ప్రకారము అప్పుడు మనిషి యొక్క మస్తిష్కవికాసము మరియు అతీంద్రియ సామర్థ్యములు ఎంతవరకు వికసిస్తాయి అంటే వారు ఒకరికొకరు తమ ఆలోచనలను సంప్రేషణ చేసుకుని లేక పంచుకుని పరస్పరము సంపర్కములో ఉండగలుగుతారు. విశ్వమంతా ఒకే సూత్రముతో బంధింపబడుతుంది.

21 వ శతాబ్దము జీన్ డిక్సన్ చెప్పిన ఉజ్జ్వల సంభావనలతో నిండి ఉన్నది. 2000 సంవత్సరము వరకు నీతి, అనీతిల మధ్య సంఘర్షణ ఉంటుంది. కానీ చివరకు నీతికి, సత్యవృత్తులకే విజయము లభిస్తుంది. 2020 నాటికి పృథ్వి మీద స్వర్గము యొక్క కల్పన సాకారరూపము దాలుస్తుంది. అప్పటికి కాలుష్యం ఉండదు, రోగములుండవు, ఆకలిచావులు ఉండవు. చికిత్సా విజ్ఞానక్షేత్రములో అద్భుతమైన విప్లవము వస్తుంది. ప్రకాశగతి కంటే వేగముగా నడిచే వాయుయానాల ద్వారా అంతరిక్షయాత్రలు జరుగుతాయి. 2020 నాటికి సంపూర్ణ మానవజాతి క్రియాకలాపాలు ఒకే విశ్వసత్తా అధీనములో జరగడము చూస్తాము.

తన ప్రసిద్ధ రచన ‘మై లైఫ్ అండ్ ప్రొఫెసీస్’ 8వ అధ్యాయములో జీన్ డిక్సన్ ఇలా వ్రాసింది. ‘21వ శతాబ్ది నారీ ప్రధానమైనది. స్త్రీలు విభిన్నక్షేత్రాలలో నేతృత్వము వహిస్తారు.’ విశ్వశాంతి స్థాపన దిశలో భారతదేశము యొక్క పాత్రను ఆమె విశేషముగా చెప్పారు. భారతదేశము తన ఆధ్యాత్మిక విలువలు మరియు ఆలోచనాక్రాంతి మాధ్యమముతో సమస్త విశ్వములో సమతావాదశాసనమును ఆరంభిస్తుంది. ఆమె భవిష్యత్తుధనం ప్రకారము రాబోయే రోజులలో ఐక్యరాజ్య సమితి (UNO) యొక్క కార్యాలయము భారతదేశములో స్థాపించబడుతుంది. (సశేషం)

- అనువాదం: డా॥ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణ

సమాజంలో తోటివారికి ఆదర్శప్రాయంగా ఉండాలి

దృష్టికోణం మారితే పరివర్తన ఆలస్యం కాదు

ఏ దానం యొక్క మహిమ ఎక్కువ అని భావిస్తారు? ఈ ప్రశ్నకి సమాధానం ఒక్కటే. ఎప్పుడు ఏ విపత్తు అత్యధికంగా బాధ కలిగించగలదో అప్పుడు దాని నివారణకు తగిన ఉపాయమే సర్వశ్రేష్ఠ దానము. దాహంతో అలమటించేవారికి నీరు, ఆకలితో తల్లడిల్లేవారికి అన్నము, అగ్ని ప్రమాదములను అరికట్టడానికి జలము, వరదలలో చిక్కుకున్నవారికి పడవలు, ప్రమాదాలలో చిక్కుకున్నవారికి వైద్యము అవసరం అవుతాయి.

ఈనాడు విశ్వాసరాహిత్యమనే ఘోర దుర్భిక్షము ప్రజలపై ప్రేతపిశాచములవలె ఆవరించి ఉన్నది. మనుష్యులు కూడని విధంగా తప్పులపై తప్పులు చేస్తున్నారు. దృష్టికోణంలో ఎటువంటి వికృతి వచ్చిందంటే తప్పులు ఒప్పులుగా, ఒప్పులు తప్పులుగా కనిపిస్తున్నాయి. కౌరవులకు మయసభలో జలం ఉన్నచోట నేల ఉన్నట్లుగా, నేల ఉన్నచోట జలం ఉన్నట్లుగా కనిపించింది. మతిభ్రమకు లోనయి దుర్గతి ప్రాప్తించింది, నవ్వులపాలైనారు. ఏకత, సమతలను స్వంతం చేసుకోవాలి. కలసిమెలసి తినాలి. నవ్వుతూ నవ్విస్తూ జీవించాలి. సహాయోగం సహకారముల పద్ధతులు స్వీకరించాలి. ఇతరులు మనతో ఎలా ప్రవర్తించాలని కోరుకుంటామో, మనం ఇతరులతో అలా ప్రవర్తించాలి. ప్రతివ్యక్తి తమ ప్రామాణికతను నిలుపు కోవాలి. అవినీతికి పాల్పడకూడదు. సహించకూడదు. ఇతరుల డబ్బు దోచుకోవద్దు, ధనవంతులని అహంకారం పెంచుకో కూడదు. ప్రవర్తనలో వినయం, వ్యవహారములలో సజ్జనత రావాలి. మానవ గరిమకు తగిన మర్యాదలను పాటించాలి. చేయకూడని పనులు చేయకూడదు. ఉన్నతమైన ఆలోచనలు, సాదాజీవనం ప్రతిఒక్కరు చూడగలగాలి. ఇంకా ఇతర మానవీయ కర్తవ్యాలు, బాధ్యతలు నిర్వర్తించడం వలన మంచి సమాజం తయారవుతుంది, వీటిని పాటించడం కొరకు ప్రతివారిని ఒప్పించాలి లేకపోతే బలవంతం చేయాలి.

కానీ ఈనాటి ఆలోచనలు, ప్రవర్తన, లక్ష్యములు అన్నీ దాదాపు తల్లకిందులుగా ఉన్నాయి. ప్రతి ఒక్కరు ఎంత ఎక్కువ కూడబెట్టగలరో దానికే నిరంతర ప్రయత్నం జరుగుతున్నది.

కూడబెట్టిన దానిలో కొంచెం ఉపయోగించినా గొప్పగా భావిస్తుంటారు. అలవాట్లలో చేసుకున్న వికృతులు అశాంతిని, ఉద్విగ్నతను పెంచుతున్నాయి. వీటికి చికాకు, అలసట, నిరాశ తోడుంటాయి. విజ్ఞానం ముందుకు వెళ్తున్నది, బుద్ధివాదం కూడా ముందుకు వెళ్తున్నది కానీ వీటి దురుపయోగం వలన రోగాలు, పేదరికం పెరిగిపోతున్నాయి. కాలుష్యం యొక్క విషాకృత జీవనాన్ని సవాలు చేస్తున్నది. మత్తుపదార్థముల సేవన చూస్తుంటే మనుష్యులు నెమ్మది నెమ్మదిగా సామూహిక ఆత్మహత్య ప్రయత్నాలు చేస్తున్నారా అని అనిపిస్తుంది. ఈ మొత్తం ఒకే శబ్దంలో “బుద్ధి విపర్యయం” అని చెప్పవచ్చు. (बुद्धि विपर्यय) విశ్వాసరాహిత్యం అంటే ఇదే.

ఈనాటి అన్నింటికన్నా పెద్ద లోపం, కష్టం ఏమిటంటే మనిషి మనిషిలా ఆలోచించలేకపోతున్నాడు, ప్రవర్తించలేక పోతున్నాడు. ఒక మనిషిలా బ్రతకడం చాలా కష్టమనిపిస్తుంది. నీరు పల్లం వైపు సహజంగానే ప్రవహిస్తుంది. కానీ దానిని ఎత్తుకు తీసుకెళ్ళడానికి అసాధారణమైన ప్రయత్నం కావలసి వస్తుంది. సత్సాహస క్షేత్రంలో దుర్బలత తారస్థాయికి చేరుకుంది. భ్రష్టుపట్టిన ఆలోచనలే, దుష్ట ఆచరణగా పరుగులు పెడుతున్నాయి. ఇదే సామాజిక వికృతులకు మూలం ఇక్కడ పొంగిపొరలే ప్రవాహం తన ప్రభావ క్షేత్రంలో బురద నింపు తుంది. జీర్ణవ్యవస్థ పాడయిపోవడం వలన పెరిగే విషాకృత అసంఖ్యాక రోగాలను ఉత్పన్నం చేస్తుంది. ఇదేవిధముగా వికృత ఆలోచనలు అనే గాలిదుమారం వచ్చినప్పుడు కంటిలో దుమ్ము పడిన విధముగా యధార్థతను సవ్యముగా చూడటం కష్టమవు తుంది. అందువలన చేసే పనులు సవ్యంగా ఉండవు. శరీరం మనస్సు యొక్క వాహనం, మనస్సు అనే సంచాలకుడు ఇచ్చిన నిర్దేశాల ఒత్తిడి శరీరం మీద ఉంటుంది. అందువలన ఆవిధంగానే ప్రవర్తించవలసి ఉంటుంది. యజమాని ఎలా ఆడిస్తే తోలుబొమ్మ అలా ఆడవలసి వస్తుంది.

దీనిని సరిచేయాలంటే ఒకే ఉపాయం ఉన్నది. చెడు ఆలోచనల ప్రభావమును ప్రక్కకు త్రిప్పి మనస్సు యొక్క

ఉన్నంతలో సాటివారికి సాయపడాలి

దిశాధారను సదుద్దేశ్యములతో కలపాలి. ఇలా చేయగలిగితే అది సరళమవుతుంది, అదే ఈరోజు కావలసినది. ఇక్కడ మశూచి వల్ల వచ్చిన పుళ్ళకు మందు వేయవద్దు అని చెప్పడం కాదు కానీ మశూచి రోగానికి, దాని పుళ్ళకు అసలు కారణమైన రక్త వికారాన్ని నిర్మూలించాలి. ఇలా చేయడం వలన అనేక రోగాలకు మూలకారణం నిర్మూలించబడుతుంది. మురుగు కాల్వలపై సున్నం చల్లితే సరిపోదు. దానిలో ఉన్న మురుగును తీసివేయాలి, నీటి ప్రవాహంతో దానిని శుభ్రం చేయాలి. సున్నం చల్లడం వలన కొంచెం పరవాలేదని అనుకోవచ్చు కానీ, విషాక్షమైన క్రిమికీటకముల వలన కలిగే మాలిన్యములను ఆపలేము.

ప్రపంచ మూలమూలలలో స్థానిక పరిస్థితులు, అలవాట్లకు అనురూపంగా అసంఖ్యాకమైన అవాంఛనీయతలను అనేక రూపములలో చూడవచ్చు. ఆలోచనాపరులు ఆ సమస్యలను స్థానిక సమస్యలుగా భావించుకుని తగు ఉపాయాలను ఉపయోగించుకుంటారు. కానీ పరిణామము దెబ్బ తగిలిన చోట నొప్పి తెలియకుండా రాసే మందు వంటిదవుతుంది. అప్పటికప్పుడు కొంచెం బాగున్నప్పటికీ మందు ప్రభావం తగ్గినప్పుడు బాధ మరల మొదటికి వస్తుంది. ఈ పనులకు సమయాన్ని వెచ్చించేదానికన్నా ఆలోచనలలో క్రాంతి (విచారక్రాంతి) యొక్క తుఫాను వంటి సరంజామ ప్రోగు చేసుకుని దానిని ప్రచండంగా చేసుకోవాలి. ప్రాకృతికమైన పరిశుభ్రత తుఫాను, గాలివానల ప్రబల ప్రవాహం వలననే సాధ్యమవుతుంది.

అటు ఇటు తిరగటం బదులు లక్ష్యాన్ని నిర్ధారించుకుని దానిని సాధించడానికి తత్పరతను, తన్మయత్వమును ఉపయోగించాలి. తర్కతర్కములపై ఆధారపడిన యధార్థత చాలా వరకు తీసుకువెళ్తుంది. ఈ శతాబ్దములలో ప్రజా తంత్రము సామ్యవాదం యొక్క ఆలోచనాధారలు ప్రపంచంలోని మూడింట రెండువంతుల మనుష్యులను తమ పరిధిలోకి లాగేసుకున్నాయి. ఇక మిగిలినవారికి తమ స్వార్థమే ముఖ్యం, వాటి వకాల్తాయే పుచ్చుకుంటారు. వీరిని విరోధించేవారికి ఎటువంటి ఉపయోగం ఉండదు. వినప్రత గలవారు ఆలోచనా క్రాంతి యొక్క దృఢత్వమును, యధార్థత గురించి ఈవిధముగానే చెప్పుకోవలసి ఉంటుంది. వారు ప్రయోగాలు

ఎక్కడెక్కడ చేశారో ఎంత శక్తితో చేశారో అంత చమత్కార ప్రతిఫలములు పొందగలిగారు. ఆ ఆలోచనల క్రాంతి ప్రభావమే రాజరికాన్ని, సామంతవాదాన్ని, దాసదాసీల పద్ధతి వంటి చిరకాలం నుండి పాతుకుపోయిన అనౌచిత్యాలను సమూలంగా పీకి పారేసింది.

ఆలోచనా క్రాంతిలో వ్యక్తిత్వాన్ని వికసించేయడం చాలా ముఖ్యమైనది. ఈనాడు నిత్యజీవనంలో వ్యక్తుల సంకీర్ణ స్వార్థం రాజ్యం ఏలుతున్నది. దీని స్థానంలో మనిషి సామాజిక ప్రాణి అని అందరు గుర్తించాలి. మనిషి సమాజ నిష్ఠ తరగకుండా ఉండాలి. ఇంతేగాక లోభము, మోహము, అహంకారములను నియంత్రించాలి. నీరక్షీర వివేకం వంటి దూరదృష్టి అలవడాలి. దానివలన మానవగరిమస్థాయి పెరుగుతుంది. తదను గుణంగా సద్భావనలు, వినయంతో కూడిన ఆచరణ చేయవలసి వస్తుంది. సహకారం, శిష్టాచారం, సజ్జనత్వం, ఉదార స్వభావం ప్రతిపనిలో కనిపించాలి. దుర్బలులపై, చదువులేనివారిపై స్నేహ సహకారములు కురిపించాలి. ఈ పరంపర లేనట్లయితే మానవుడు తన సంతానాన్ని భక్షించేవాడు. సృష్టి యొక్క పరిసమాప్తి ఎప్పుడో జరిగిపోయేది. చిన్నచేపను పెద్ద చేప తింటుంది అనే ఉదాహరణ కాలం చెల్లినదానిలా మనం చెప్పుకోగలగాలి.

ఈరోజులలో సాధారణ మనిషి చెడు అలవాట్లకు లోనవుతున్నాడు. సమాజం, శాసనం, వృత్తులు మొదలైన వాటిలో అవాంఛనీయతలు అసాధారణ రూపంలో చోటు చేసుకున్నాయి. వీటిని ఇంకా పెరగనీయకూడదు. దీనికొరకు ప్రతివారు తమ సామర్థ్యానుసారం ప్రయత్నించవలసి ఉంటుంది. రచనలు, వాణులు శక్తివంతమైన అన్తశక్తిముల భూమిక నిర్వహించాలి. వక్తల వాణి ఎంత బాగుండాంటే యధార్థతతో కూడిన ఆ శబ్దములు వినేవారు అనౌచిత్యాల నుండి తప్పుకునే టట్లు ఉండాలి. యుగగాయకుల గానం ఎంత మధురంగా ఉండాంటే ఆ స్వరలహరిలో నేటి సంగీతం కాముకత్వాన్ని రెచ్చగొట్టే విధంగా ఉన్నదనే కళంకాన్ని కడిగివేయాలి. ధనవంతులు ప్రాయశ్చిత్తం చేసుకునేందుకు ఇదే సరియైన సమయం. వ్యక్తిగత సంపదను శాసకుల నుండి సామాన్యుల వరకు ఎవరు సహించరు. రాబోయే రోజులలో ఈ పిడుగు ముందుగా ప్రోగుపెట్టిన సంపదపైనే పడుతుంది. ఎందుకంటే

సవాళ్ళను అవకాశాలుగా మలచుకోవాలి

అనేకానేక సమస్యలకు, సంకటములకు ప్రముఖ కారణాలు లోభమేనని భావిస్తారు. ఎవరి దగ్గర నిరుపయోగంగా డబ్బు ఉన్నదో వారు యుగధర్మం యొక్క పిలుపు విని ఆ ధనాన్ని యుగధర్మం కొరకు వెచ్చించాలి.

జన మానసాన్ని ప్రభావితం చేసే ఇంకా అనేక తంత్రములు ఉన్నాయి. దీనిలో ప్రెస్ తన బలమైన స్థానాన్ని తయారు చేసుకున్నది. అభినయం కూడా బలకౌశలముల ప్రతినిధిగా తయారయింది. ఎవరిలో నేతృత్వం అనే ప్రతిభ ఉన్నదో వారు స్వార్థపరమైన పనులను కట్టిపెట్టి, జనమానసంతో కలిసి బుద్ధుని వలే, గాంధీవలే, శంకరాచార్య, దయానంద సరస్వతి, వివేకా నంద, వినోబావలే జనమానసానికి మార్గదర్శనం చేసేందుకు ప్రబల ప్రయత్నం చేయాలి. సముద్రాన్ని ఎండబెడతానన్న చిన్న తీతువుపిట్ట సంకల్పం అగస్త్యుని సహాయంతో నెరవేరింది. కార్లమార్చ్, లెనిన్, రూసో వంటి ఆలోచనాపరులు ఏ యూని వర్సిటిలోను అధ్యాపకులు కారు. కబీర్, రైదాస్ యధార్థతను ప్రతిపాదించడానికి ఎంతో సాహసం చూపించారు, సమాజాన్ని ఒంటరిగా ఎదుర్కునేందుకు జీవితమంతా శ్రమించారు. హజారి అనే రైతు చదువు ఏమీ లేకపోయినా వెయ్యి మామిడి

చెట్ల ఉద్యానవనం తయారు చేయడంలో సఫలమయ్యాడు. మొండివాడు రాజుకన్నా బలవంతుడని అంటారు. పట్టుదల ఉన్నవారికి ఎంత శక్తి ఉంటుందంటే సాధనములు, సహాయం లేకపోయినప్పటికీ తన నావను నడిపిస్తాడు, ఎందరినో కూర్చోబెట్టుకుని అవతల గట్టుకు చేరుస్తాడు.

యుగధర్మం ఆలోచనా క్రాంతి (విచార క్రాంతి विचार क्रांति) చాలా ముఖ్యమైన ఆధారమని ఘోషించింది. దీనివలన జనమానసం వికసింపగలదు. వివేక సమ్మతమైన నిర్ధారణలు జరుగుతాయి. ఇవి క్రియాపరంగా తక్కువగా, భావనాపరంగా ఎక్కువగా ఉంటాయి. భావసంవేదనలను ఒక ఊపు ఊపడంతో పనులు జరుగుతాయి. దృష్టికోణం మారడం వలన క్రియా కలాపాలు తలక్రిందులవుతాయి. ఏ దిశలో ప్రతిభావంతులు పూర్తి మనోయోగంతో ముందుకు వెళ్తారో, వారి వెనుక వచ్చే అనుయాయులకు కొదవ ఉండదు. మనిషి యొక్క వికసించిన వ్యక్తిత్వం ఆదర్శవంతంగా నడిచేందుకు సంకల్పం తీసుకున్నప్పుడు అతని శక్తి వెయ్యి రెట్లవుతుంది, సహాయోగుల, సహాయకుల సాధనముల లోటు ఎన్నడు ఉండదు.

- అనువాదం: ముక్కామల రత్నాకర్

ఫిలిప్ ప్యూటల్

ఆరోజులలో అమెరికాలోని తెల్లవారు ఆఫ్రికాలో బానిసలను పట్టుకొని ఓడలలో నింపి జంతువులని అమ్మినట్లే బజార్లో అమ్మేవారు. వారిని ఎడ్లను కట్టినట్లు నాగలికి కట్టి పొలం దున్నించేవారు. ఏవో రెండు ఎండు రొట్టెలను ఆహారంగా పెట్టి రోజంతా కొడుతూ, తిడుతూ కఠోరంగా శ్రమ చేయించేవారు. వీరి దయనీయమైన స్థితిని చూచిన ఒక స్త్రీ హృదయం వేళ్ళంటా కదిలింది. ఎలాగైనా ఈ అనాచారాన్ని రూపుమాపాలని నిర్ణయించుకొంది. ఎన్నో ప్రయత్నాలు చేసి, విఫలమై చివరకు ఆమె తన యావదాస్తిని అమ్మివేసి బానిసలతో నిండిన ఒక ఓడను కొన్నది. వారందరికీ వ్రాయటం, చదవటం, సంతకం చేయటం, సభ్యసమాజంలో స్వావలంబులుగా జీవించటం వంటివి నేర్పించింది. వారు సంపాదించిన సొమ్ము వారి ఔన్నత్యాల కోసమే ఖర్చు చేసేటట్లు ఏర్పాట్లు గావించింది. తెల్లజాతికి చెందిన ఈ మహిళ పేరు ఫిలిప్ ప్యూటల్. ఆమె విద్యాలయంలో చదువుకొన్నవాళ్ళు ఆమె కర్మాగారంలో పనిచేసేవారు చాలామంది తరువాత బానిసత్వ నిర్మూలనకు ఆందోళన జరిపారు. ఈవిధమైన క్రొత్త ఆదర్శాలను చూసేసరికి అనేకమందికి క్రొత్త రీతిలో ఆలోచించే అవకాశం లభించింది. బానిసత్వ నిర్మూలనకు తగిన వాతావరణం ఏర్పడింది. అప్పటి రాష్ట్రపతి జార్జి వాషింగ్టన్ ఆ మహిళను మహనీయురాలు అంటూ పలువిధాల ప్రశంసించారు. విజ్ఞజనులు ప్యూటల్ యొక్క ఈ విశిష్ట కార్యక్రమానికి పూర్తి సహాయ సహకారాలను అందజేశారు.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి
అనువాదం: శ్రీమతి గౌరీ సావిత్రి

సానుకూల దృక్పథమే విజయానికి తొలిమెట్టు

అష్టాంగ యోగ విద్య - సప్తాహ విద్య

సప్తాహ విద్య నేర్చుకోవాలి. ఈ సప్తాహ విద్యే భాగవత విద్య. అశ్వమేధయజ్ఞములో ప్రయాజగా నేర్పబడుతున్న విధానమే రేపు ప్రపంచానికి కావలసిన విద్య అవుతుంది. ఈ విద్యనే పతంజలి యోగశాస్త్రములో “అష్టాంగయోగ విద్య”గా చెప్పారు. రాబోయే రోజులలో ప్రతి వ్యక్తి ఈ విద్య నేర్చుకోవాలి.

“యమము, నియమము, ఆసనము, ప్రాణాయామము, ప్రత్యాహారము, ధారణ, ధ్యానము, సమాధి” అనబడు ఎనిమిది యోగవిద్యకు అంగములు. “అహింస, సత్యం, అస్తేయము, అపరిగ్రహము, బ్రహ్మచర్యము, శౌచము, సంతోషము, తపస్సు, స్వాధ్యాయము, ఈశ్వరప్రణీదానము” అనే పదింటిని యమనియమములని అంటారు.

యమ నియమాలకి ఆహారానికి దగ్గర సంబంధం ఉన్నది. రోజు 2,3 లీటర్ల నీరు త్రాగాలి. పుడీనానీరు గానీ, వాము నీరు గానీ, తులసినీరు గానీ తీసుకోవాలి. సాధకుని వాతపితృ కఫములకు అనుగుణ్యముగా ఈ పద్ధతి అభివృద్ధి చేయబడ్డది. ఇది జీవనీ విద్య. మనము మన ఆలోచనలు సవ్యముగా ఉన్నాయని మన జీవితములో దుర్వ్యసనాలు లేవని అనుకుంటున్నాము. కానీ ఉచితమైన ఆహారము తీసుకుంటే మంచిదని ఋషులు చెప్తున్నప్పుడు అది చేయలేకపోతున్నాము. కారణమై ఏదైతేనేమి, మన ఆలోచనలు మారాలి. మన ఆహారం మారాలి. మనస్సు ఆహారం ద్వారా మారుతుంది. మారిన ఆహారం తీసుకున్నవారే ఈ అహింస, సత్యం, అస్తేయం, అపరిగ్రహం, బ్రహ్మచర్యము, శౌచము, సంతోషము, తపస్సు, స్వాధ్యాయము, ఈశ్వరప్రణీదానము అనేవి అభ్యాసం చేయగలరు.

గయాన్ త్రాయతి ఇతి గాయత్రి - ప్రాణాలను రక్షించే గాయత్రి యొక్క పది భుజములు ఇవే. ఆ మానసిక స్థితికి ఏ సాధన అవసరము లేదు. అహింస అభ్యసించాలంటే ఏ సాధన చెయ్యాలి? హింస చేయకుండా ఉండడమే. అస్తేయం అంటే దొంగతనం చేయకుండా ఉండడమే. ఇతరులకి పెట్టకుండా తినడం దొంగతనమే అవుతుంది. భోజనం చేస్తున్నప్పుడు ఎక్కడ

తింటూ ఉన్నా కూడా మనకన్నా చిన్నవి, ఆకలితో ఉన్న మిగతా జీవరాశి కోసం ఒక అన్నం ముద్ద బయట పెట్టి రావాలి. ఈ పని చేయడానికి సిగ్గుపడతాము. ఒక ముద్ద ప్రపంచములో ఆకలిగా ఉన్న ప్రాణికి పెడుతున్నాను అని ఇతరుల చేత చేయించవలసింది పోయి, వాళ్ళు ఏమంటారోనని మానేస్తాము. మార్చుకోవాలి ఆ మానసిక స్థితి. మానసిక స్థితి మారాలంటే ఆహారం మారాలి. మంచి పనులు చేయడానికి సిగ్గుపడతాము. వెధవ పనులు చేయడానికి ఏ సిగ్గు ఉండదు. ఇది సరి చేసుకోకుండా యోగాసనాలు వేస్తాము. ఈ మలిన శరీరముతో దేవుడు వచ్చినా గుర్తించగలమా? మురికి కాలువలో గంగ నీరు పోస్తే అది గంగ నీరు అవుతుంది. మురికి నీరే అవుతుంది. యమనియమాలకి, ఆసన ప్రాణాయామాలకి ఆహార నియమాలు ముఖ్యం.

ఆసన ప్రాణాయామము

ఇవి ఒక జంట. ఆసన, ప్రాణాయామములు వేరు కాదు. ఆసనమే ప్రాణాయామము. ప్రాణాయామము అంటే ప్రాణమును కొలుచుట లేదా ప్రాణమునకు దిశా నిర్దేశము చేయుట. ప్రాణశక్తి నాడులలోంచి వెళ్తుంది. నాడులు అంటే నరాలు కావు. నాడులను మడతపెట్టగలిగితే ప్రాణము యొక్క దిశ మారుతుంది. అందుచేత ఆసనమే ప్రాణాయామము అవుతుంది. ఆసనము వేస్తుంటేనే ప్రాణాయామము చేస్తున్నావని అర్థం. పంపులోనుంచి ఫ్లాస్టిక్ ట్యూబ్ ద్వారా నీరు వస్తున్నాయి. కొంచెం నొక్కి పట్టుకుని దిశ ఇస్తే ఎటు పంపాలో అటు, దూరముగా కూడా పంపవచ్చు. అలాగే మన శరీరములో ఉన్న ప్రాణశక్తికి ఒక దిశ ఇవ్వవచ్చు. మన శరీరములోకి కాదు, బాహ్య ప్రపంచములోనికి. ప్రాణము సర్వత్రా వ్యాపించి ఉంటుంది. మన ప్రాణమయకోశాలన్ని ఒకదానితో ఒకటి కలపబడి ఉన్నాయి. ప్రతి ప్రాణి ప్రాణమయకోశము అంతర్గతంగా కలపబడి ఉంటుంది. మనం గాలి పీలుస్తున్నాం, వదులుతున్నాం. ఒకరు వదిలిన గాలి ఇంకొకరు తీసుకుంటున్నారు. ఇంకొకరు వదిలిన గాలి నేను తీసుకుంటున్నాను.

కృషి, పట్టుదల, తపన, క్రమశిక్షణ - ఈ నాలుగు ఉంటే అనుకున్నది సాధించవచ్చు

ఇలాగే ప్రపంచములోని ప్రాణులన్నీ గాలి పీల్చుకుంటున్నాయి, వదులుతున్నాయి. ప్రాణశక్తి కూడా ఇలాగే ఉంటుంది సర్వత్రా. మీ లోపలికి వెళ్ళగానే మీ గాలి అయ్యింది. వాడి లోపలికి వెళ్ళగానే వాడి గాలి అయ్యింది. వదిలేసేసరికి నీ గాలి కాదు, వాడి గాలి కాదు. అందరి గాలి. ప్రాణశక్తి కూడా ఇలాగే ఉంటుంది. దానిని గుర్తించగలగాలి. ఏ ఆసనములో ఏ ప్రాణశక్తి, ఎక్కడ ప్రభావితం చేస్తుందో తెలియాలి. మనుష్యులు పీల్చి వదిలిన గాలే కొంపముంచుతోంది. ఆసనం అనేది ఒక మానసిక స్థితి. మీరు ఆ ఆసనంలో ఉంటే ఆ శక్తులు వస్తాయి. అందుకే ఆసన, ప్రాణాయామము లేని మంత్రజపము ఫలించదు. శ్రీకృష్ణుడు గరుడాసనం మీద ఉంటాడు. దుర్గాదేవి సింహం మీద (సింహాసనం) ఉంటుంది. శివుడు వృషభ ఆసనం మీద ఉంటాడు. సర్పాభరణం ఎక్కువుగా వాడుకుంటాడు. మెడలో సర్పాలే కదా ఉండేది. వినాయకుడిది మూషికాసనం. ఆహారంలో మార్పులేకపోవడం వల్ల ఆ మానసిక స్థితి ఆసనాల వల్ల రావడం లేదు. అందుచేత ఆసనాలకి కూడా ఆహారములో మార్పు అవసరము. ఆసనాలు వేస్తున్నప్పుడు అది ఏ మానసిక స్థితి కలుగచేస్తుందో చూసుకోండి. మీ మనస్సుని మారుస్తుంది అది. పర్వతాసనం అంటే ఎలాంటి పరిస్థితులు ఉన్నా చలించరు. పర్వతం యొక్క లక్షణం అచలం. కదలదు. పర్వతం ఎక్కడ ఉంటుంది? ఆ భూభాగం ఎత్తైన స్థలం అయి ఉంటుంది. ఎలాంటి బాహ్య పరిస్థితులు ఉన్నా ఖచ్చితముగా వాటి కన్నా ఎత్తుకు ఎదుగుతారు. కానీ మీరు ఆ మానసిక స్థితి తెచ్చుకోవాలి. అది చేయకపోతే కనీసం ఆరోగ్యం అయినా బాగుపడుతుంది. పొడుగు అవ్వవచ్చు. ఛాతిలోని, పిఠ్టలలోని క్రొవ్వు కరుగుతుంది. భౌతిక అందం కోసమైనా చేసుకోవచ్చు. ఆసనంతో పాటు ప్రాణాయామం కలుపుతున్నాము. ఆసనం వేరు, ప్రాణాయామం వేరు అనే భ్రమ తొలగించుకోండి. **ఆసనమే ప్రాణాయామము. ప్రాణాయామమే ఆసనము. బొమ్మ, బొరుసు లాగా. ఆసనంలో ఉంటూ ప్రాణాయామం చేయాలి.**

ఈ సాధనలకి ఫలితాలు తక్షణమే రావు. షిరిడి సాయికి రాలేదు, వెంకయ్యస్వామికి రాలేదు. శ్రీరామశర్మ ఆచార్య గురుదేవుల మూడు జన్మల బ్యాక్ గ్రౌండ్ మనకి తెలుసు. వాళ్ళే అంత కష్టపడాల్సివస్తే మనమెంత కష్టపడాలి? ఎటువంటి ప్రయత్నం కావాలి.

ఆసనాలు వాక్కుకి శక్తిని కలుగచేస్తాయి. ప్రిన్సిపాల్ ఆసనంలో కూర్చున్నవాడు ఏమి చెప్తే అదే రైట్ ఆ కాలేజీలో. ఆసనం అంటే అది. ఆ స్థితి మీకు ఆసనంలో వస్తుందో లేదో చూసుకోండి. ఋషులు ప్రసాదించిన అద్భుతమైన విద్యను కేవలం భౌతిక వ్యాయామంగా మార్చాము. దాని లాభాలు దానికి వస్తాయి. **ఒక్క హలాసనము వేసుకుని పరిస్థితులను దున్నేయవచ్చు.** హలాసనం వల్ల శరీరము అందముగా మారవచ్చు. బరువు తగ్గవచ్చు. కానీ హలాసనం ఏమి చేయగలదో తెలుసుకోండి. **జీవితములో కచ్చితముగా “నాటు-కోసుకో” అనే సిద్ధాంతాన్ని ఉపయోగించుకునేవాడు హలాసనాన్నే వెయ్యాలి :** భూమిని దున్నకుండా నాలుకోగలరా? జపాలు చేస్తున్నాము కానీ ఫలితాలు రావడం లేదు. హలాసనం వెయ్యాలి. హలాసనంతో పాటు ప్రాణాయామం చెయ్యాలి. కాలు ఎత్తుతున్నప్పుడు స్వాస పీల్చుకోవాలి, దించుతున్నప్పుడు స్వాస వదలాలి. ఆ స్థితిలో ఉన్నప్పుడు స్వాసను నార్మల్ గా ఉంచి, పట్టించుకోవద్దు. లోపలికి వెళ్ళే గాలి వెళ్తుంది, బయటకు వచ్చేది వస్తుంది. స్వాసను గమనించండి.

గాయత్రీమంత్రము - ధియోయోనః ప్రచోదయాత్ - నా బుద్ధి సన్మార్గం వైపు వెళ్ళు గాక. గాయత్రీ మంత్ర సాధన చేసి సన్మార్గం వైపు వెళ్ళిన వ్యక్తులు దయానంద సరస్వతి, విశ్వామిత్రుడు, వశిష్ఠుడు, శ్రీరామశర్మ ఆచార్య మొదలైనవాళ్ళు ఉన్నారు. మనము ఆ స్థాయికి ఎదగాలి. ఇన్ని లక్షలమంది గాయత్రీమంత్రాన్ని చేస్తున్నా ఎదగకపోవడానికి కారణం ఏమిటి? ఆహారంలో మార్పు లేదు. ఆసన, ప్రాణాయామాలు లేవు. ఎదగరు. శ్రీరామశర్మ ఆచార్య గాయత్రీమంత్రం వల్ల మాత్రమే అంత గొప్ప వ్యక్తి కాలేదు. ఆహారము చాలా మార్పుకున్నారు. గోసంస్కారిత ఆహారము తీసుకున్నారు. బార్లీ గింజలు ఆవుకి పెడితే, అది పేడ వేశాక అరగని బార్లీగింజలు బయటకు వస్తే అవి ఏరుకుని, కడుక్కుని, ఎండబెట్టి, ఆయనే స్వయముగా విసురుకుని పిండి చేసుకోవాలి. ఉంటే తిండి ఉంటుంది. లేకపోతే లేదు. 24 సంవత్సరాలు అలా జీవిస్తూ జైలుకు వెళ్ళారు. లారీ దెబ్బలు తిన్నారు. నాలుగు లైబ్రరీలలో పుస్తకాలు చదివారు. రోజుకు 8 గంటలు గాయత్రీజపము, దైనందిన జీవితము, భార్యపిల్లలతో మామూలే. ఇదంతా ఆయన ఆ ఆహారముతో చేయగలిగాడు. ఆయన మనలాగా ఆహారం తీసుకుంటే ఎలాగ ఉంటుందో!

ఎప్పుడు అందరు కలసి ఉండాలే కాని విడిపోకూడదు

ప్రత్యాహారము - ధారణ

ఇది ఇంకో జంట. ఇంద్రియాల యొక్క లక్షణములకు విరుద్ధముగా అంతర్గతమైన ఆహారం ఇస్తాము. ప్రతి-ఆహారం. ఆ ఆహారం బదులు ఈ ఆహారం. బయట ఉన్న శ్రవణానికి బదులు దివ్యశ్రవణం. బయట ఉన్న స్పర్శబదులు దివ్యస్పర్శ. ఐదు ఇంద్రియాలకు అంతర్గతముగా లభిస్తుంది. ఈ అంతర్గతమైన కలిసి ఒకటిగా (కాంటాక్ట్లో) ఉన్న ప్రత్యాహారము విడివిడిగా కలిపి (కాంటాక్ట్లో) ఉంచుకోవడమే ధారణ. మేధస్సులో ధారణ చేయాలి. ఇంద్రియాలకి ఏమి కావాలి? ఇంద్రియములు ఎక్కడికి వెళ్తున్నాయో, అక్కడికి వెళ్తున్నాము మనం. కంటికి ఏది ఇంపుగా ఉన్నదో అది చూస్తున్నాము. కన్ను ద్వారా ఏమి చూడాలి? అన్ని చోట్లా నిండి ఉన్న అఖండ గురు చేతనత్వాన్ని చూడాలి. మనము ఏమి చూస్తాము? నా వాదా? పరాయివాదా? స్త్రీయా? పురుషుడా? కంటికి ఇంపుగా ఉన్నదా? లేదా? అని చూస్తాము.

అంటే కన్ను అనే ఇంద్రియానికి బానిస అయిపోయాము. చెవులు ఏది వినాలో అది వినాలి. అంత కంట్రోలు కావాలి. ప్రత్యాహారం అంటే దానికి ఏది ఆహారమో అది స్వీకరించాలి. ధారణ అంటే అది తప్ప వేరేది పట్టించుకోకూడదు. చదువుకునే కుర్రాడికి నాలుకకి, రుచికి ఏ ఆహారం ఇస్తున్నాము? ఏడు స్వరాలతో ఎలా అనేక రాగాలు ఏర్పడుతాయో, అలాగే ఏడు రకాల రుచులతో అనేక రోగాలు ఏర్పడతాయని అంటారు. ధారణ చదువు మీద ఉండాలి. వ్యాపారస్తుడి ధారణ వ్యాపారం ఎలా అభివృద్ధి చేయాలి అనే దాని మీద ఉండాలి. ఇది నిత్య జీవితంలో 24 గంటలు చేయవలసిందే. ఒక పూట, ఒక గంట చేసేది కాదు. తినడానికి బ్రతకాలా? బ్రతకడానికి తినాలా? అనేది మిమ్మల్ని మీరు ప్రశ్నించుకోండి. రుచికి పూర్తిగా బానిసలము అయ్యాము మనం. కానీ మనము దానిని ఒప్పుకోము. శరీరము పెరుగుతుంది. బి.పి. వచ్చేస్తుంది. డయాబెటిస్ వచ్చేసి ఉంటుంది. కళ్ళు పనిచేయవు. కానీ పాపం నాలుక మాత్రం దాని పని అది చేసుకుంటూనే ఉంటుంది. దానికి ఎదురుతిరగాల్సిందే. యుద్ధం చేయాల్సిందే. డాక్టర్ దగ్గర మందు తీసుకున్నా అది ఉపశమనమే కానీ నివారణ కాదు. గురు అనుగ్రహము తాత్కాలికమే. మనస్సు మన మాట వినడం లేదు అంటారు. “ప్రత్యాహార-ధారణ” అనే సాధన జరగడం లేదు అని అర్థం. మన ధారణ మేధస్సుతో ఉండడంలేదు.

ధ్యానం - సమాధి

ఇవి శరీరాతీత స్థితులు. ఇంద్రియాతీయ స్థితులు. ధ్యానస్థితి. ఓంకార సాధనలో మ్మ్మ్... అని అంటున్నప్పుడు ఆ శాబ్దా తీత స్థితిలో లయం అయిపోగలుగుతే ఆటోమాటిగ్గా ధ్యానం లోకి వెళ్ళిపోతారు. అది ప్రాక్టీస్ చేసుకోవాలి. ఇదే జీవనీవిద్య, ఇదే సంజీవినీ విద్య. ఇదే బ్రహ్మవిద్య కూడా. మీరు పేరు ఏదైనా పెట్టుకోండి. కానీ ఆహారములో మార్పు రాకుండా ఇది వస్తుందనే భ్రమలో ఉండకండి. కానీ సాధన చేసుకుంటూ ఉంటే ఎప్పుడో అప్పుడు ఆహారంలో మార్పు వస్తుంది.

“ఆహారం ద్వారా మనస్సులో యమనియమములు తెచ్చుకుని, ఆ శక్తిని ఆసన, ప్రాణాయామముల ద్వారా ప్రత్యాహార, ధారణలకు ఉపయోగించుకుని, తద్వారా ధ్యాన, సమాధి స్థితులను పొందడమే మానవజాతి సీలబన్.”

ఏ గురువు అయినా ఇదే చెప్పాలి. భాగవత సప్తాహవిధి అంటే భాగవతం గురించి చెప్పడం కాదు. యమ, నియమ, ఆసన, ప్రాణాయామ, ప్రత్యాహార, ధారణ, ధ్యానములే “భాగవత సప్తాహ విధి” అంటే. ఆ ఏడింటి ఫలితమే ఎనిమిదవ అంగముగా “సమాధిస్థితి”గా మనకు లభిస్తుంది. అందుచేత ముందు మొదటి ఏడు అంగాలు నేర్చుకోవాలి.

ఆసన ప్రాణాయామము వల్ల ఎప్పుడు ఫలితాలు వస్తాయి అనే ప్రశ్న కలుగుతుంది మనకు. సాధారణంగా కనీసం 3 లేదా 4 సంవత్సరాలు క్రమం తప్పకుండా చేయాలి. ఆహారంలో మార్పు తెచ్చుకుంటే అద్భుతమైన ఫలితాలు వస్తాయి. ఈ రోజే మొదలుపెట్టి ఇవాళే రాలేదంటే ఎలా? ఉదాహరణకి ఒక పిల్లవాడు పుట్టాడు, వాడిని ఇంజనీరు చేద్దామని సంకల్పించుకున్నారు. ఎన్ని ఏళ్ళ తరవాత వాడు ఇంజనీరు అవుతాడు? దేనికైనా సమయం ఇవ్వాలి. చేసుకుంటూ పోవడమే. అనేక జన్మల సంస్కారాలు మనలో నిద్రపోతున్నాయి. అవి ముందు పోవాలి. మనం పూర్తిగా ఖాళీ అవ్వాలి.

ఏడు రోజులలో మనిషి తన ఆలోచనా విధానం మార్చుకుని, ఆహారపు అలవాట్లని మార్చుకోవాలి. ఈ రోజున మనిషి మనిషిగా జీవించడం లేదు, జంతువుగా జీవిస్తున్నాడు. మనిషి జన్మ ఎత్తాక ఆహారపు అలవాట్లు మార్చుకోవాలి, దృష్టి మార్చుకోవాలి, శ్వాస మార్చుకోవాలి. లేకపోతే మానవ జీవితానికి విలువ లేదు.

ఏదైనా పని మొదలుపెడితే పూర్తిచెయ్యాలి కానీ మధ్యలో ఆపకూడదు

ఆహారనియమములే యమ నియమాలకి ఆధారం. ఆహార నియమము లేనివారు యమనియమాలను పాటించలేరు. యమ నియమాలు మానసిక స్థితికి సంబంధించినవి. ఎలాంటి ఆహారం తీసుకుంటామో అలాంటి మనస్సు ఏర్పడుతుంది. ఆహార నియమాలు మార్చుకున్నవాడికి యమనియమాలు సాధ్యము అవుతాయి.

దేహో దేవాలయ ప్రోక్షః మానవ దేహమే దేవాలయం కావాలి. ప్రతి మానవ దేహములో ఉన్న దైవత్వం వెలికి రావాలి. దీని కొరకు మరల యమనియమములు, ఆహారంలో మార్పు రావాలి. పండ్లు, కాయగూరలు ఋతువులనుసరించి వస్తాయి. కొన్ని సంవత్సరం పొడుగునా పండుతాయి. ఏ ఋతువులో వచ్చేవి ఆ ఋతువు కాలంలో తీసుకుంటే మీ శరీర రసాయనికశాస్త్రము కూడా ఒక క్రమములో పడుతుంది. ఆహారంలో నీళ్ళ పరిమాణం కూడా ఎక్కువగా ఉండాలి. దీనితో పాటు వాము, అల్లం, పుదీన అద్భుతమైన ఫలితాలు ఇస్తాయి. ఇది ఒకటవ స్టేప్.

దీని తరవాత రెండవ స్టేప్. ఆసన, ప్రాణాయామాలు. ఆసనమును ఒక మానసిక స్థితిగా తీసుకోవాలి. ఇక్కడ ఒక కథ గుర్తుంచుకోవాలి. ఒక పొలం పక్క నుంచి వ్యక్తులు పోతుంటే పొలములోని మంచె మీద ఉన్నవాడు అంతా కోసుకు తినేయండి అనేవాడట. తింటున్నవారి కొరకు మంచి నీళ్ళు ఇద్దామని మంచె మీద నుంచి క్రిందకి వచ్చిన తరవాత ఎవరిని అడిగి తింటున్నారు అని కసిరేవాడట. వాడి ప్రవర్తనకు అందరు ఆశ్చర్యపోయేవారు. ఆ మంచె క్రింద విక్రమార్క సింహాసనం పాతిపెట్టబడి ఉండటం. వాడికి తెలియదు. మంచె మీద ఉన్నంతసేపు అందరికీ దానం ఇచ్చేద్దాం అనిపించేది. దిగగానే మనస్సు మారిపోతూ ఉండేది. ఆసనాలు మానసిక స్థితిని మారుస్తాయి. మీరు ఏ ఆసనం వేస్తున్నారో ఆ ఆసనం యొక్క లక్షణాలు మీకు అలవడతాయి. ఉదాహరణకి వజ్రం లాంటి మనస్సు కావాలి అంటే వజ్రాసనం వల్ల అది సిద్ధిస్తుంది. ఇది ఆసనాల విద్య. ఇది తెలియకపోవడం వల్ల ఆసనాల ప్రభావం కనిపించడం లేదు. ఆసనాలు మనస్సును ఒక స్థితిలో ఉంచుతాయి. ప్రిన్సిపాల్ అనేది ఒక ఆసనము. ప్రిన్సిపాల్ గా ఆసనంలో కూర్చున్న ఒక వ్యక్తి ప్రిన్సిపాల్ గా ప్రవర్తిస్తాడు. కానీ అతడు ఇంటికి వచ్చిన తరవాత ఇంట్లో మాత్రం కొడుకుకి

తండ్రిగా, భార్యకి భర్తగా మాత్రమే వ్యవహరిస్తాడు. ఇంట్లో అతని ఆలోచనా విధానం అతను నిర్వహిస్తున్న ఆసనం లేదా పాత్ర మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. కాలేజీలో ఉన్నప్పుడు ఉన్న ప్రిన్సిపాల్ ఆలోచనా ధోరణి ఇంట్లో ఉండదు. అలాగే ముఖ్యమంత్రి అనేది ఒక ఆసనము. కలెక్టరు అనేది ఒక ఆసనము. తల్లి అనేది ఒక ఆసనము. కోడలు ఒక ఆసనము. అత్త పాత్ర ఒక ఆసనము. అత్త అత్తలాగే ప్రవర్తించాలి. కోడలు కోడలిలాగానే ప్రవర్తించాలి. ఇంకోలాగా ప్రవర్తించరాదు.

ఆసనాలు మనం జీవితంలో నిత్యము, నిరంతరము వేస్తూనే ఉన్నాము. కానీ తెలియకుండా వేస్తున్నాము. కానీ తెలిసి ఫలానా మానసిక స్థితి కావాలి అని ఆసనాలు వేస్తాము. అత్యోన్నతికి కావాల్సిన మానసిక స్థితులను పూర్వం సాధకులు ఆసనాల ద్వారా సాధించి, ఋషుల స్థాయికి ఎదిగారు. ఆసనాలు అంత ముఖ్యమైనవి.

ఆసనము అంటే మానసిక స్థితి. ఆసనాలు వేస్తున్నప్పుడు మానసిక స్థితిని మార్చుకోవడానికి ఉపయోగించుకోవాలి. ఆసనాలు వేయడం అనేది ఆరోగ్యం కొరకు చేయడం లేదు. వేయడం వలన ఆరోగ్యం ఎలాగు వస్తుంది. వేరు వేరు మానసిక స్థితులలో మీరు మీ ప్రాణశక్తిని ఎలా ఉపయోగించుకోవాలో చెప్పేది ఆసనాలలో చేసే ప్రాణాయామ ప్రక్రియ.

మనము తీసుకునే ఆహారము మన మానసిక స్థితిని నిర్ధారిస్తుంది. అందువల్లే ఆహారము మీద అంత శ్రద్ధ పెట్టమని చెప్పేది. ఇతరులకి పెట్టకుండా తింటే దొంగే. స్నేహ యేవసః అతిథి వచ్చినప్పుడు వాడికి పెట్టకుండా భోజనం చేసే సాంప్రదాయం ఇదివరకు భారతదేశంలో లేదు. కానీ ఇప్పుడు అతిథి ఎక్కడ వస్తాడోనని బెంగ. పరమ దొంగలము అయిపోయాము మనం. ఇంకొకరికి పెట్టాలి అనే మానసిక స్థితి లేదు. అందుకు కారణం ఉడకపెట్టిన ఆహారమే. ఇతరులకు పెట్టాలి అనే భావన ఇవ్వదు. **అందుకే అపకృత ఆహారం కానీ, యజ్ఞాగ్ని మీద ఉడికించిన ఆహారం కానీ తీసుకోమనేవారు. ఇతర ఏ ఆహారమైనా స్వార్థపరుడిగా మారుస్తుంది.**

ధ్యానం సమాధి

ఇదొక జంట. ముందు ధ్యానము ప్రాక్టీస్ చేసుకోవాలి. ధ్యాన స్థితి వచ్చిందని ఎలా తెలుస్తుంది? భూతభవిష్యత్తు

జీవితం యాంత్రికంగా ఉండకూడదు

వర్తమానాలు అర్థంకావడం మొదలుపెడితే లేక నీవు చేసే పనులతో ప్రపంచములో మార్పు తీసుకురాగలిగితే ధ్యానం కుదిరినట్లు. షిరిడి సాయి చిన్న పని చేసేవాడు. షిరిడి సాయి నాణాలు తీసి రుద్దేవాడట. ఇది శ్యామాది, ఇది నానాది అంటూ. ఇలా పేరు పేరున చదివి రుద్దేవాడట నాణాన్ని. దానితో ఏమయ్యేదో. ఏదో ఒకటి అయ్యేది గ్యారెంటీగా. మనం రుద్దితే ఏమవుతుంది? ఆయనను కాపీ చేసి ప్రతిరోజు నిద్రపోయే ముందు ఇది ఫలానా వాడి నాణెం, ఇది ఫలానా వాడి నాణెం అని రుద్దితే... ఎందుకు చేయలేవు? నాణెం రుద్దడమేగా చాలా ముఖ్యం. ధారణ కావాలి. ధారణ చేశాక, ధ్యానం చేయగలగాలి. ధ్యానస్థితిలో ఉన్నవాడు అది ఎవరికి చెందాలో వాడికి పంపగలడు. ఇది చెయ్యగలిగితే ఇక్కడ, ఇక్కడ ఈ పని చేశాను. ఇక్కడ రియాక్షన్ వచ్చింది. ఇది నీకు తెలిస్తే చాలు. పదిమందికి తెలియకూడదు. తెలిసి ఆ మార్పులు చేయగలిగితే ధ్యానస్థితి వచ్చినట్లు లేదా భూత, భవిష్యత్తు, వర్తమానాలు తెలియాలి. ఎవరైనా నీ దగ్గరకు వచ్చినప్పుడు, ఎవరైనా నీతో మాట్లాడినప్పుడు వాళ్ళకేమి జరుగబోతోందో తెలుస్తుంది. తెలిశాక చెప్పకూడదు. చెప్పకుండా ఉండకూడదు. ఈ మానసిక స్థితి ఉంటే ధ్యానం సిద్ధిస్తుంది.

“ఏది చూసినా, ఏది తెలిసినా, ఏది విన్నా, ఏమి జరుగుతున్నా చలించకుండా సమస్థితిలో (స్థితప్రజ్ఞత్వ స్థితిలో) ఉండగలిగే మానసిక స్థితి నీకు వచ్చిన రోజున ధ్యానం నీకు సిద్ధిస్తుంది.”

ఎవరయిన నీ దగ్గరకి వచ్చినప్పుడు, నీతో మాట్లాడినప్పుడు వాళ్ళు ప్రమాదములో ఇరుక్కుపోతున్నారు అని తెలియవచ్చు లేదా ఏదో లాభం రాబోతున్నదని తెలియవచ్చు. వారికి రాబోయే లాభాన్ని ఎక్స్ప్లయట్ (స్వలాభం కోసం ఉపయోగించాలి అనే ఆలోచనల లాంటివి) చేయడానికి ప్రయత్నించకూడదు. అలాంటి మానసిక స్థితి రావాలి. లేదా వాడికి కష్టం రాబోతున్నది అనుకోండి. లాభం రాబోతున్నదని ఎలా చెప్పకూడదో కష్టం రాబోతున్నదని కూడా చెప్పకూడదు. కానీ చెప్పాలి. ప్రకృతి లేదా గురువు హింట్స్ లాగా, సూచనా మాత్రంగా డైరెక్ట్ గానే చెప్తారు. గురుచరిత్ర పారాయణ చేసే వారికి ప్రకృతి అనే గురువు హింట్స్, సూచనలు ఇస్తూనే ఉంటుంది. ఏదో ఒక వ్యక్తిని గురువు అనుకోకండి. ఆ వ్యక్తి

కూడా ప్రకృతిలోని భాగమే. ప్రకృతి జరగబోయే సంఘటనలను చెప్తూనే ఉంటుంది. దానిని అవగాహన చేసుకుని అభివృద్ధి చేసుకునే విద్యే ధ్యానము. నిరంతరము, 24 గంటలు ఆ స్థితిలో ఉండగలిగితే సమాధి. సమాధిస్థితిలో ఉన్నవాడికి క్రింద ఏడు అవసరం లేదు. యమ, నియమ, ఆసన, ప్రాణాయామ, ప్రత్యాహార, ధారణ, ధ్యానములు అక్కరలేదు. ఈ విద్య గురుచేతనత్వ విద్య.

గురుదీక్ష

గురువు దీక్ష ఇవ్వడు. దీక్ష మీరు లాక్కుంటారు గురువు నుంచి. శ్రీరామశర్మ ఆచార్య గాయత్రీమంత్రాన్ని అందరికి చెప్పారు. దీక్షగా చేసేది ఎవరు? నువ్వు. ఏకలవ్యుడికి దీక్ష ఎవరు ఇచ్చారు? అర్జునుడిని మించిపోయాడు. కబీరుదాసుకి దీక్ష ఎవరు ఇచ్చారు? విద్యకు దక్షిణ మాత్రమే ఇస్తాడు శిష్యుడు. దమ్ముంటే సర్వస్వము ఇస్తాడు ఆ గురువుకి. ఆయన చెప్పడం వల్ల కదా వచ్చింది లేకపోతే ఎలా ఉండేవాడినో. ఓకే. ఇవ్వ గలిగినది ఏదో ఇవ్వు. ఈ మానసిక స్థితి ప్రత్యాహారము. రోగం ఉంటే ఉంటుంది. పోతే పోతుంది. ఈ మానసిక స్థితి ప్రత్యాహారము. ఒకొక్కసారి టచ్ అవుతుంది. ఒకొక్కసారి రిలీజ్ అవుతుంది. దీనిని పట్టుకోవడానికి చేసే ప్రయత్నం ధారణ. పర్ఫెక్ట్ గా మైయిన్ టైన్ చేయండి. వచ్చినప్పుడు పట్టుకోండి. మరల పోవచ్చు. అది అంత తేలిక కాదు. కానీ ప్రయత్నం విరమించవద్దు. సాధించేదాకా ప్రయత్నిస్తూనే ఉండండి.

ఆహారాన్ని మార్చుకుని తద్వారా మానసిక స్థితిని మార్చు కుని అహింస, సత్యం, అస్తేయం, అపరిగ్రహము, బ్రహ్మ చర్యము అనే నియమములు; శౌచము, సంతోషం, స్వాధ్యాయం, తపస్సు, ఈశ్వరప్రణీదానము అనే మానసికస్థితి రానంత వరకు మనము గురువులకి ఎందుకూ పనికిరాము.

డయాబెటిస్ ఉంది, బి.పి. ఉంది, రకరకాల బాధలు ఉన్నాయి. ఆహారం మార్చుకుంటే రోగాలు పోతాయి అంటే మెల్లిమెల్లిగా మార్చుకుంటాను అంటే ఏమనాలి? మీ ఇష్టం. ఆహారం మార్చుకోకుండా మనసులు మారవు. మనసులు మారకుండా గురువుల కార్యక్రమానికి ఏవిధముగానూ దోహదం చేయలేరు.

ఎవరి గురించి చెడుగా మాట్లాడకు

గురు చేతనత్వపు కాంతిలో నిన్ను నీవు పరీక్షించుకో!

‘శిష్య సంజీవనీ’ ని సేవించినవారు (అనగా మననము - ధ్యానం చేసేవారు) దీని యొక్క ఔషధీయగుణమును తప్పక అనుభూతి చెందుతారు. తమ వ్యక్తిత్వములో ఒక క్రొత్త మార్పు రూపుదిద్దుకున్నట్లు వారికి బోధపడుతుంది. మరికొంతమందికి ఎండి వాడిపోతున్న తమ యొక్క శిష్యత్వమనే తీగ క్రొత్త చిగుర్లు వేస్తున్నట్లుగా, నిష్క్రియాత్మకముగా పడున్న తమలోని భక్తి, సమర్పణ, సక్రియత్వమనే క్రొత్త ఉత్సాహము లభించినట్లు అవగాహన కలుగుతుంది. అమృతోపమయ మైన ఈ ఔషధిని స్వీకరించినవారికి తమ వ్యక్తిగత జీవితములో చోటుచేసుకున్న భావనాత్మకమైన మార్పు బోధపడుతుంది. వీరందరి అనుభూతులలో నుండి వెలువడిన శిష్యత్వ భావన చాలా స్పష్టముగా ఉన్నది. అయితే ఆయా అనుభూతులలో వారివారి సందేహములు కూడా మిశ్రితమై ఉంటాయి. ‘శిష్య సంజీవనీ’ని జీవితములో అమలుచేయవలసిన విధానమేమిటి? అనేది గురువుల సందేశముల సారాంశము.

అర్థవంతమైన ఈ ప్రశ్నకు సమాధానముగా శిష్యత్వ సాధన చేస్తున్నవారు చైతన్యవంతులైన తమ స్వజనులతోటి ‘మొట్ట మొదటిసారి శిష్య సంజీవనీ సూత్రములను సమర్పణ చేసుకున్న ఒక శిష్యుని వలే చదవండి’ అని చెప్పాలి.

రెండవసారి చదువుతూ ఇందులో చెప్పబడిన సూత్రములను గురించి లోతుగా ఆలోచించి వాటిని జీవితములో అమలు చెయ్యటానికి సంకల్పము తీసుకోండి. మధ్యమధ్యలో ‘శిష్య సంజీవనీ’ యొక్క ప్రకాశములో మిమ్మల్ని మీరు శిష్యత్వ సాధనలో ఎంతవరకు సఫలమయ్యారు? అని పరీక్షించుకుంటూ ఉండండి. దృఢమైన శ్రద్ధ, శ్రద్ధతో కూడిన సమర్పణ ఈ మహాసాధనకు ఆలంబనలు. తమ వ్యక్తిగత జీవితములో పైన చెప్పిన అంశములను అంతర్భాగముగా చేసుకున్నవారికి శిష్య సంజీవనీలోని రెండవ సూత్రము ఈ క్రిందివిధముగా చెప్పబడు తున్నది.

‘జీవితములో కోర్కెలను తద్వారా వచ్చే సుఖములను పొందవలెననే కోరికను తొలగించివెయ్యండి. కానీ మహత్త్వా

కాంక్షియైన ఒక వ్యక్తి తన కోర్కెలను నెరవేర్చుకొనటానికి ఎంత శ్రమపడతాడో అంతటి కఠోరశ్రమను మీరు కూడా చెయ్యండి. సుఖములను అనుభవించటానికే జీవితము గడిపేవారు కొందరు ఉంటారు. వారి వలే సుఖముగా ఉండండి. మీ హృదయము లోపల వ్రేళ్ళూనుకుని విస్తృతంగా పెరుగుతున్న పాపపు అంకురములను వెదకి వెదకి పీకి బయటకు విసిరి కొట్టండి. ఈ పాపపు అంకురములు ఇంద్రియ సుఖములతో నిండిన వాసనాపూరిత మానవుల హృదయములలో వలెనే శ్రద్ధాశువులైన శిష్యుల మనస్సులలో కూడా అప్పుడప్పుడు కనిపిస్తుంటాయి. ఒక్క మహావీర సాధన వలన మాత్రమే వాటిని తొలగించు కొనగలరు. బలహీనమైన మనస్సు కలవారిలో ఇవి వృద్ధి చెందటమే కాకుండా వారిని పతనములోకి నెట్టివేస్తాయి.’

ఇది గొప్ప శిష్యుల అనుభవసారం. ‘శిష్యుడు’ అనబడే మనిషి జీవితములో కోరికలు, విషయ సుఖముల పట్ల లాలస అనే రెండింటికీ ఎటువంటి స్థానము లేదు. తమాషా ఏమిటంటే ‘కోర్కెలు, సుఖముల పట్ల వ్యామోహము అనేవి ఎవరినీ సుఖముగా ఉండనియ్యవు. అయినా అందరు వీటి ఉచ్చులో చిక్కుకుంటూనే ఉంటారు. ఇలాంటివారికి జీవితము ఈరోజు కాదు, భవిష్యత్తులోని రేపటిలో ఉంటుంది. భావి జీవితము ఎలా ఉంటుందో అని అన్వేషించేవారికి తాము ప్రస్తుతము గడుపుతున్న ‘వర్తమానం’ ఎప్పుడూ అసంతృప్తికరముగానే ఉంటుందనేది సత్యము!

‘కోర్కెలు, సుఖముల పట్ల వ్యామోహముతో తననుతాను పూర్తిగా నింపివేసుకున్న వ్యక్తి తన అహంకారమును కూడా అదే నిప్పుత్తిలో పెంచుకుంటూ ఉంటాడు’ అనేది పైన చెప్పిన సత్యమనే నాణెమునకు రెండవ వైపుగా భావించవచ్చు. శిష్యత్వ సాధనకు - అహంకారమునకు ఎక్కడా పొంతన కుదరదు.

శిష్యత్వమంటేనే అహంకారమును తన సద్గురువు చరణముల చెంత వదిలివెయ్యటమనే సమర్పణతో కూడిన సాధన. కానీ ఈ సమర్పణ-విసర్జనలతో పాటు మరికొన్ని రకములైన అపోహలు జనమానసములలో వ్యాపించి ఉన్నాయి. ‘మమ్మల్ని

ఎవరికి హాని తలపెట్టకూడదు

మేము గురువుకు సమర్పించుకున్నాము గదా! ఇంక ఏదో పని చెయ్యవల్సిన అవసరమేముంది?' అని కొంతమంది వాదన. 'కోరికలు లేవు, సుఖముల పట్ల వ్యామోహము లేదు. మరిక దేనికోసం శ్రమపడాలి?' అనేది వాళ్ళ ప్రశ్న. నిజానికి ఈ ప్రశ్న అజ్ఞానము నిండిన మనస్సులలోనే ఉత్పన్నమవు తుంది. జ్ఞానము, అవగాహన ఉన్నవారికి 'శ్రద్ధ-సమర్పణ అంటే సోమరిగా, నిష్క్రియాత్మకముగా కూర్చోనటము కాదనీ; సత్యము కోసము, గురుదేవుల కోసము తనను తాను సంపూర్ణముగా సమర్పించుకొనటమనే' తెలుసు. ఈ విషయమై భగవాన్ రమణులు 'మట్టిని వెదకటములో మనిషి ఎంతో కష్టపడతాడుగానీ అమృతాన్ని అన్వేషించటానికి ఎంతమాత్రము శ్రమపడడు. ఇదెక్కడి విపరీతము?' అంటారు. గురువు యొక్క కనుసైగతో జీవితాంతము నిశ్చలముగా అలుపెరగని శ్రమ పడటానికి సిద్ధమయ్యేవాడే శిష్యుడు!

శిష్యుడు మాత్రమే జీవితమును సరిగ్గా అర్థము చేసుకొన గలిగినవాడు కాబట్టి జీవితములో సంభవించే గొప్ప గొప్ప సందర్భములను దీప్తివంతము చెయ్యటములో అతడు తత్పరుడు కావాలి. అతని మనస్సులో తనదేకాక అందరి జీవితముల పట్ల గౌరవము ఉన్నప్పుడే ఇది సాధ్యపడుతుంది. అలాగే అతడు సుఖం కోసం అక్కడా ఇక్కడా వెంపర్లాడకుండా తన కర్తవ్యపాలనలోనే సుఖమును అనుభూతిచెందగలగాలి. 'సుఖం పట్ల వ్యామోహమును విడనాడినవాడే ఈ ప్రపంచములో సుఖంగా ఉంటాడు' అని బుద్ధుడు ప్రవచించాడు.

అసలు దుఃఖమనేది కోరికల వల్లనే జనిస్తుంది. కోర్కెలు, విషయవాంఛలు, వ్యామోహములు ఎంత ఎక్కువగా ఉంటే మనిషి అంతగా దుఃఖపూరితుడౌతాడు. కోర్కెలను, వాటిపట్ల వ్యామోహమును వదలించుకోగానే మానవుని అంతశ్చేతనలో శాంతి, సుఖము వెల్లువలా ప్రవేశిస్తాయి. అన్నివైపుల నుండి సుఖమే వర్షిస్తుంది. అటువంటి స్థితిలో ప్రకృతి అంతా ప్రతిక్షణం మానవుడి అంతరంగమును సుఖమయం చేస్తుంది.

సమర్పణ, శ్రమశీలతలను కలిగి ఉండటముతో దురాలో చనలు, మలినభావనలు తన అంతరంగములో వ్యాపించకుండా శిష్యుడు ఎల్లవేళలా అప్రమత్తముగా ఉండటము కూడా చాలా అవసరము. ఎటువంటి సాహసము అతడి అంతశ్చేతనలో

అంకురించకూడదు. శ్రద్ధాళువైన శిష్యుని మనస్సులో ఇవి వృద్ధిచెందే అవకాశము తక్కువే అయినప్పటికీ వాతావరణము తాలూకు దుస్ప్రభావము ఎప్పుడైనా ఎవరినైనా ప్రభావితము చెయ్యగలదు. తన పట్ల తాను కఠోరముగా ఉంటూ, ఇతరుల పట్ల ఉదారముగా ఉండటమొక్కటే ఈ సమస్యకు పరిష్కారము. ఇతరుల ఎడల ఎల్లప్పుడు ప్రేమపూర్వకముగా ప్రవర్తించే సాధకుడు తన పట్ల తాను కఠినముగానే ఉండవలసి ఉంటుంది. కాబట్టి తన గురించి తాను సదా అప్రమత్తముగా ఉండాలి.

జన్మాంతరాల నుండి వచ్చిన సంస్కారములు సంవత్సరాల తరబడి హృదయం లోపల గూడుకట్టుకుని ఉంటాయి. వానిలో మంచి ఉంటుంది, చెడూ ఉంటుంది. ప్రకృతి వాటిపైన పొరల మీద పొరలను పేర్చి ఎంతో రహస్యముగా కాపాడుతుంటుంది. పైపైన కనిపించే పొరనుబట్టి వాటిని గురించి తెలుసు కొనటము, గుర్తించడము, అంచనావెయ్యటము అంత తేలిక కాదు. ఈ చిక్కుముడిని విప్పటము ఎంతో కష్టము. ధ్యాన పరాయణులైన గురువు పట్ల నిజమైన సమర్పణ ఉన్న వ్యక్తులు మాత్రమే వీటిబారిన పడకుండా రక్షించబడతారు. అలాకాకుంటే అకస్మాత్తుగా ఇందులో చిక్కుకుని తనను-తన సాధనను కూడా సర్వనాశనము చేసుకుంటారు.

ఎంతో సమర్థులైన సాధకులు సంవత్సరాల తరబడి నిరంతరము సాధన చేసినప్పటికీ ఏదో ఒకరోజు అకస్మాత్తుగా తాము చేసుకున్న సాధనతో పాటు తాము కూడా సర్వనాశనమై పోయిన కొన్ని కథలను మనము పురాణములలో చదువు తుంటాము. వాల్మీకిమహర్షి విరచిత శ్రీమద్రామాయణము ఆదికాండలోని బ్రహ్మర్షి విశ్వామిత్రుని గురించిన కథ ఇటువంటిదే. త్రిశంకుమహారాజుని సశరీరముగా స్వర్గమునకు పంపించే ప్రయత్నములో విశ్వామిత్రమహర్షి అనేకసార్లు తన సాధననుండి దిగజారిపోయే పరిస్థితి ఏర్పడింది. విశ్వామిత్రుడు తన గురించి తాను అప్రమత్తముగా ఉండకపోవటమే దీనికి కారణము. తన గురుదేవుల ఆదర్శములను అమలుపరచడం పట్ల సదా అప్రమత్తముగా ఉండటమనేది శిష్యుని యొక్క అనివార్యమైన ప్రథమ కర్తవ్యము!!

- అనువాదం: శ్రీమతి కృష్ణకుమారి
శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాలు

తాను ఎదుగుతూ ఇతరులను కూడా ఎదగనివ్వాలి

విశిష్టమైన సంవత్సరములో అవతరించిన మహాశక్తి

దివ్యజ్యోతి జన్మించే ఘడియలు దగ్గరపడ్డాయి. మాతృతత్వము యొక్క మానవీయ రూపము ఆకారము ధరిస్తున్నది. ఆదిశక్తి యొక్క యుగశక్తి రూపముగా అవతరణ యొక్క సంకల్పము సూక్ష్మ జగత్తులో తీవ్రరూపము దాల్చుతున్నది. ఆగ్రాలో పండిత జస్వంతరావు పరివారంలో దీని స్పందనలు తీవ్రవేగముతో ఘనీభవిస్తున్నాయి. ఇంటి యొక్క వాతావరణములో దివ్యత్వము యొక్క భిన్నతరంగాలు ప్రతిక్షణము తరంగితమవుతున్నాయి. ఒక అలౌకికమైన సువాసన ఇంటి యొక్క మూల నుండి వరండానుండి ఉండుండి వస్తున్నది. కుటుంబంలోని అందరి మనస్సు, అంతఃకరణము ఉల్లాసముతో నిండి ఉన్నది. ఒక తెలియని ఆనందము అందరిలో ఉప్పొంగుతున్నది.

గత కొద్ది నెలల నుండి జరుగుచున్న ఈ మార్పులను అందరికంటే ముందు జస్వంతరావు గుర్తించారు. జస్వంతరావు అత్యంత సరళ స్వభావము గల ఆధ్యాత్మిక ప్రకృతి కల వ్యక్తి. ఆయన సహధర్మచారిణి రామప్యారీశర్మ భర్తకి అనుకూలంగా జీవించే భక్తురాలు. ఆమె యొక్క కోమలత్వమును, సేవా గుణమును కుటుంబసభ్యులు, బంధువర్గము అందరు పొగిడే వారు. చుట్టూప్రక్కలున్న పెద్దవాళ్ళు మాటిమాటికీ ఆమె యొక్క ఉదాహరణ ఇచ్చేవారు. వారిలోవారు చర్చించుకుంటున్నప్పుడు జస్వంతరావు భార్యను చూడండి - ఇంటినీ, కుటుంబాన్నీ, పిల్లల్నీ ఎంత బాగా చూసుకుంటుందో! జప, తప, పూజలు కూడా ఎంత బాగా చేసుకుంటుందో అని అనేవారు. ఈ ప్రశంసా వాక్యాలలో యధార్థత ఉన్నది.

ఈ బ్రాహ్మణ దంపతుల యొక్క పుణ్య చరిత్ర మరియు తపఃపరాయణత చూసి వీరు ప్రాచీనకాలములోని సుతపా మరియు పుశ్చి లాగా అనిపించేది. మాతా భగవతీ యొక్క ఉపాసన వీరిరువురకు చాలా ఇష్టము. జస్వంతరావుగారు నిత్యము నియమముగా దేవీసప్తశతీ సంపూర్ణ పారాయణ

చేసేవారు. ఆయన ఇల్లు వాకిలి ప్రతిరోజు జగన్మాత యొక్క మహిమాస్తోత్రములతో ప్రతిధ్వనించేది. సప్తశతీ సంపూర్ణ పారాయణతో పాటు గాయత్రీ మంత్రము మరియు నవార్ణమంత్రము మీద కూడా ఆయనకి పూర్తి నమ్మకము ఉండేది. “ఓం ఐం త్రీం క్షీం చాముండాయై విచ్చే” మంత్రజపము చేస్తూ పూర్తిగా దానిలో లీనమైపోయేవారు. దేవీసప్తశతీ పారాయణ కాలంలో ప్రతిరోజు ఆయన కంటి నుంచి భావబిందువులు వర్షించేవి. అప్పుడప్పుడు రామప్యారీ తన భర్తని ఈ భావాశ్రవుల గురించి అడిగేది. ఈ ప్రశ్నకు జవాబిస్తూ ఆయన గద్గదస్వరంతో ఇలా అనేవారు. “నేను పారాయణ చేస్తున్నప్పుడు, మంత్రజపం చేస్తున్నప్పుడు ఆ తల్లి చిన్న బాలిక రూపంలో కనిపించేది. అప్పుడప్పుడు ఆ చిన్న బాలిక, ఆ జగజ్జనని నా ఒళ్ళో కూర్చున్నట్టు అనిపించేది”.

భర్త యొక్క ఈ మాటలు విని రామప్యారీ భావనిమగ్న అయ్యేది. ఆమె ఈవిధముగా మౌనంగా ఉండుట చూసి జస్వంతరావు ‘నీవు మౌనమెందుకు వహించావు?’ అని అడిగేవారు. ఒకటికి రెండుసార్లు అడిగినప్పుడు నెమ్మదిగా ఇలా చెప్పేవారు. ‘నాకీమధ్య అతివిచిత్రమైన కలలోస్తున్నాయి. రెండు రోజుల క్రిందట నేను ఒక స్వప్నము చూశాను. నేను హిమాలయాలలో ఉన్నాను. శ్వేత, శుభ్ర హిమశిఖరములు చాలా భవ్యముగా ఉన్నాయి. అప్పుడే ఆ హిమశిఖరములలో ఒక దేవి ఆవిర్భవించింది. నిజంగా ఆమె దేవీలాగే ఉన్నది. నెమ్మదిగా ఆమె ఒక చిన్న బాలిక రూపము ధరించి నా చేయి పట్టుకుని “అమ్మా! నేను నీ ఇంటికి రాబోతున్నాను” అన్నది. ఇవ్వాళ కూడా నేను ఒక కల చూశాను. చిన్ని చిన్ని ఎనిమిది మంది ఆడపిల్లలు ఒక అత్యంత అందమైన పిల్లను తీసుకుని నా వద్దకు వచ్చారు. మేము నీకు ఈమెను ఇవ్వడానికి వచ్చాము అని నాతో చెప్పారు. ఈరోజు నుంచి నీవు ఈమె తల్లివి.

మహిళలు చదువుకోవాలి, సాధికారత సాధించాలి

అంతేకాక మాయొక్క తల్లివి కూడా. ఎందువల్లనంటే మేము ఈమె యొక్క అంశలము.

భార్య యొక్క ఈ మాటలు విని జస్వంతరావుగారు కొన్ని క్షణములు అంతర్లీనమయ్యారు. తన భార్య గర్భవతి అని ఆయనకు తెలుసు. అందువల్ల స్వప్నములు ఆమె గర్భము యొక్క దివ్యత్వమును తెలుపుతున్నాయి అని అనిపించింది. అంతేకాక చాలారోజులనుంచి ఆయన ఇంటి వాతావరణములో వస్తున్న ఆధ్యాత్మిక మార్పుల చిహ్నములను గమనించారు. తన యొక్క జీవితములో ఏదో ఒక దివ్యమైన సంఘటన జరుగబోతోంది అని ఆయనకు అనిపించింది. ఆయన ఈవిధముగా ఆలోచనా సముద్రంలో మునుగుట చూసి రామప్యారీ “మీరు ఎందుకు మౌనంగా ఉన్నారు?” అని ప్రశ్నించింది. ఏమీ చెప్పరెందుకు? ఏమీ మాట్లాడరెందుకు? భార్యయొక్క ఈ ప్రశ్నతో ఆయన ఆలోచనా శృంఖల చెదిరినది. తన ఆలోచనల నుంచి బయటకి వస్తూ రామప్యారీతో ఇలా అన్నారు. “ఈసారి మాతా భగవతీ జగదంబిక స్వయముగా నామీద, నీమీద, మన సంపూర్ణ పరివారము మీద అనుగ్రహించడానికి అవతరిస్తున్నది అని అనిపిస్తోంది.”

జస్వంతరావు యొక్క ఈ మాటలు విని రామప్యారీ భావ విహ్వలురాలైనది. ఆమె కంటిలో నీరు నిండింది. ఆమె మనస్సులోనే ఆదిమాతా జగదంబకు ప్రణమిల్లింది. లేచి నిలుచుంది. ఆమె ఇంకా పూర్తిచేయవలసిన ఇంటి పనులు చాలా ఉన్నాయి. కానీ ఈరోజు ఆమె ఇంటి పనులు చేస్తూ తనలో ఒక అద్భుత ఆనందధార మందగతిలో ప్రవహిస్తోంది అని అనుభూతిచెందింది. ఆమె రోమరోమము, ఆమె అస్తిత్వము యొక్క ప్రతి అణువు దీని ద్వారా తడిసింది. పనిచేస్తూ మధ్యలో తన ఇరువురు పుత్రులు దీన్ దయాల్ మరియు సున్ హరీలాల్ మరియు కూతురు ఓంవతిని చాలా ప్రేమగా చూసుకుంది. తన లోపల నుంచి పెల్లుబుకుతున్న ఆనందసరితా ప్రవాహమును తన పిల్లలకి కూడా పంచాలని అనుకున్నదేమో. రాత్రి నిద్రించు వేళలో మరల దివ్యభావానుభూతులు ఆమెను చుట్టుముట్టాయి. దివ్యలోకాల నుంచి సమస్త దేవగణాలు, దేవతలు, సూక్ష్మశరీర ధారులు, ఋషులు మరియు సిద్ధజనులు ఆమె గర్భం మీద పుష్పవర్షం కురిపిస్తున్న భావన కలిగింది. ఇప్పుడు ఇది ఒకరోజు విషయంగా కాక నిత్యకృత్యముగా మారింది. నెలలు

నిండుతున్న కొద్ది ఈ భావానుభూతులు ఇంకా ఎక్కువవ్వడం మొదలుపెట్టాయి. ఆమె ప్రాణాలలో పులకింత ఎక్కువ అవుతోంది. ఆమె యొక్క నిర్మల అంతర్చేతన ఇంకా ఎక్కువ ఉజ్జ్వలదీప్తితో ప్రకాశితమవుతున్నది.

కాలచక్రము తిరుగుతూ దేవతలు, ఋషులు నిశ్చయము చేసిన విధముగానే జస్వంతరావు, రామప్యారీ మరియు సంపూర్ణ విశ్వమానవత నిరీక్షిస్తున్న దివ్యముహూర్తము ఆసన్నమైనది. 1926 సెప్టెంబరు 20వ తారీఖున ప్రాతః కాలంలో 8 గంటల దరిదాపులలో దివ్యజ్యోతి అవతరించినది. పండిత జస్వంతరావుశర్మ ఆ సమయములో దేవీయొక్క నవార్ణ మంత్రము జపిస్తున్నారు. ఆయన ధ్యానంలో మాత యొక్క రూపము ప్రత్యక్షముగా ఉన్నది. ఆయన హృదయపు లోతులలో ఉపస్థితమై ఉన్న ఆదిమాత ఆయనను ఆశీర్వదిస్తున్నది. అప్పుడే ఆయన చెవులలో ఒక వృద్ధ స్త్రీ యొక్క ఈ వాక్యాలు ఇలా వినిపించాయి “లేడీ లాయల్ ఆసుపత్రిలో సరిగ్గా 8 గంటలకు నీకు ఆడపిల్ల పుట్టింది.” కానీ ఆశ్చర్యమేమిటంటే ఆస్పత్రిలో ఈ జనన వార్తతో పాటు ఆయన హృదయంలో ఇంకొకటి కూడా మారుమ్రోగింది. చాల స్పష్టముగా తన హృదయములో ఆయన “శ్రీదేవ్యధర్మశీర్షమ్” లోని ఈ మంత్ర ధ్వని విన్నారు.

“అహమానన్దాదౌ, అహం విజ్ఞానా విజ్ఞానే! అహం బ్రహ్మ బ్రహ్మణీ వేదితవ్యే! అహం పంచభూతాన్య పంచ భూతాని! అహం అఖిలం జగత్!”

అనగా నేను ఆనందాన్ని మరియు ఆనందం కానిదానిని, నేను విజ్ఞానాన్ని మరియు అజ్ఞానాన్ని. నేను తప్పనిసరిగా తెలుసుకోవలసిన బ్రహ్మను మరియు బ్రహ్మము కానిదానిని. పంచీకృతము మరియు అపంచీకృతీ మహాభూతములూ నేనే. ఈ కన్పించుచున్న మొత్తము జగత్తును నేను. ఈ స్పష్ట మంత్ర ధ్వని తన అంతర్చేతనలో విన్న జస్వంతరావుకి ఆదిమాత ఆవిర్భవించటమే కాక తన అతి స్పష్టమైన పరిచయాన్ని కూడా ఇచ్చింది. ఆయన ఆదిమాతకు ప్రణమిల్లి పూజాసనము మీద నుండి లేచి బట్టలు మార్చుకుని లేడీ లాయల్ ఆసుపత్రికి బయల్దేరారు. ఆయన తన జ్యోతిష్యవిజ్ఞానం యొక్క సార్థకత కూడా నిరూపించుకొనవలసి ఉన్నది.

తండ్రియొక్క జ్యోతిష్యజ్ఞానము అమ్మాయిని ఒడిలోకి

చదువు విశ్వాసాన్ని ఇస్తుంది, ప్రశ్నించడం నేర్పుతుంది

తీసుకుంటూనే సార్థకమయ్యింది. ఆయన బాలిక యొక్క జన్మ ముహూర్తమును మనస్సులోనే గుణించారు. హోరా, లగ్నము, గ్రహముల గతి, వాని భావదశ యొక్క లెక్కలు చూసి ఆయన మొహంలో ఆనందరేఖలు వెల్లివిరిశాయి. జ్యోతిష్యపరంగా చేసిన ప్రతీ గణన ఒకదాని తర్వాతొకటి ఒకే తథ్యము వైపు వ్రేలు చూపించుచున్నవి. దేనిగురించితే ఆయన ధ్యానములో అనుభూతిచెందారో సాధనా కాలములో మరియు జ్యోతిర్విద్య యొక్క దీర్ఘ అధ్యయనంలో ఆయనకి ఆ సత్యానుభూతి మళ్లీ మళ్లీ అనుభూతిలోకి వచ్చింది. అది ఏమిటి అనగా 1926 వ సంవత్సరము అత్యద్భుతమైన ఆధ్యాత్మిక శక్తి యొక్క అవతరణ సమయము అని తెలిసింది. కానీ ఏవిధంగా? ఈ ప్రశ్నకు వారికి జవాబు దొరికేది కాదు.

కానీ ఆయన సాధన మరియు జ్యోతిర్విద్య ద్వారా తెలుసు కున్న అనేక అనుభూతులకు చరిత్ర సాక్ష్యము. ఈ సంవత్సరము వసంతపంచమినాడు ప్రపంచములోని అతి గొప్ప ఆధ్యాత్మిక సంఘటన జరిగిపోయింది. పరమపూజ్య గురుదేవులు (15 సంవత్సరాల శ్రీరామ్) తన హిమాలయవాసి గురుదేవుల మార్గదర్శనంలో అఖండ సాధనా దీపమును ప్రజ్వలితము చేశారు. ఆయన 24 సంవత్సరాల, 24 గాయత్రీమహా పురశ్చరణ శృంఖల ఈ సంవత్సరమే ప్రారంభింపబడినది. అంతేకాక శ్రీఅరవింద ఆశ్రమము పాండిచ్చేరీలో మహాయోగి అరవిందులు పూర్ణ యోగం యొక్క విశేష సిద్ధిలో సాఫల్యము పొందుతున్నారు. ఈ సంవత్సరం యొక్క చివరి నెలలలో అతిమానసికచేతన పృథ్విపై అవతరించినది మరియు అరవిందులు అతిమానసిక చేతన అవతరణ కొరకు పరిపూర్ణ ఏకాంత సాధనలోకి వెళ్లారు.

ఏ ఆధ్యాత్మిక శక్తి అవతరణ యొక్క సాక్షిగా నేడు జస్వంత రావుగారు ఉన్నారు; పై రెండు సంఘటనల కంటే ఈ బాలిక జననము చాలా ముఖ్యమైనది. ఎందువల్లనంటే ఇక్కడ ఆధ్యాత్మిక మహాశక్తి స్వయముగా స్థూలదేహము ధారణ చేసి అవతరించింది. ఆదిమాత స్వయముగా తన లీలాభూమిలో ఆవిర్భవించింది. నీలాకాశములో సూర్యదేవుడు చాలా ఆశ్చర్యంతో ఈ దృశ్యమును చూస్తున్నాడు. ఆయన యొక్క శతనహస్ర కిరణాలు అప్పుడే అవతరించిన జగదంబ యొక్క అర్చన, వందన సౌభాగ్యము పొందుతున్నవి. పూర్తి

వాతావరణంలో స్నిగ్ధమైన శాంతి, శీతలత్వము మరియు మధురమైన వాసన వ్యాపిస్తున్నది. పృథ్వి యొక్క ఈ చిన్న గ్రామము తీర్థభూమిగా మారింది. ఇక్కడ ఈ క్షణములో అనేక మార్పులు జరుగుచున్నవి.

జస్వంతరావుగారి మనోభూమి మాత్రము మార్పులేకుండా ఉన్నది. ఆయన సువాసనతో కూడిన మొగ్గలాంటి కమనీయ కాంతులు విరజిమ్ముతున్న తన కూతురిని ఒక్కోకి తీసుకుని చూస్తూ ఉన్నారు. ప్రక్లింటావిడ ఆయనను పలకరించకపోతే ఆయన ఇలా ఎంతసేపు ధ్యానంలో ఉండిపోయేవారో తెలియదు. “ఏం ఉందని అమ్మాయిలో అలా చూస్తున్నావు అప్పటినుండి?” అని ఆవిడ ప్రశ్నించింది. ఆయన ఈవిధంగా అన్నారు - “ఈ అమ్మాయి చాలా అద్భుతపంతురాలు. ఈవిడ వేలాది మందికి రోజు కడుపునిండా ఆహారాన్నిస్తుంది అని కొంత ఆలోచించి ఇలా అన్నారు. ‘ఈమె అందరి భాగ్యములు వ్రాసే భగవతి’.

ఈయన చెప్పిన నిగూఢ విషయములు ప్రక్లింటామెకు అర్థము కాలేదు. ఆవిడకి తెలిసినది ఏమిటంటే - ఈనాడు లోకంలో మగపిల్లవాడు పుట్టడము మంచిది, ఆడపిల్ల పుట్టడము అంత ఆనందదాయకం కాదు అని. అందువల్ల అమ్మాయి పుడితే జస్వంతరావుగారు ఇంత ఆనందంగా ఎందుకు ఉన్నారో అన్నది ఆమెకు అర్థము కావడము లేదు. ఆయన మాటలలో తన అమ్మాయికి భగవతి అని పేరు పెట్టారాయన అని అర్థమైంది. ఆమె ఆయన ఒడిలోంచి బిడ్డను తీసుకుని లేడీ లాయల్ ఆసుపత్రిలో విశ్రాంతి తీసుకుంటున్న తల్లి ప్రక్కన పడుకోబెట్టింది. తన అమ్మాయికి పెట్టిన పేరు తల్లి చెవిలో కూడా పడినది. ఆమె చాలా ప్రేమగా తన కూతురిని చూసుకుంది. నిరంతరము చిఱునవ్వుతో చంచలముగా ఉన్న తన చిన్నారి కూతురు యొక్క మొహంలోకి చూస్తూ నవ్వుతూ చూస్తూన్న తన చిన్నారి కూతురు కళ్ళలో ఉన్న సమ్మోహనశక్తిని చూసి ఆశ్చర్యపోయింది. ఆహా! ఎంత అందమైన కళ్లు. సాక్షాత్ దేవీ నేత్రములే! నా ఈ చిన్నారితల్లి నిజముగా మాతా భగవతీయే. తల్లి యొక్క మమత్వములో, తండ్రి యొక్క స్నేహ మయి లాలనలలో చంద్రుని కళల వలే భగవతి రోజురోజుకి వర్ధిల్లసాగింది. స్వజనులతో ఆమె చిన్నతనము కొనసాగింది.

- అనువాదం: డా॥ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణ

ఆలోచనలలో కొదవ ఉండదు, కానీ అవి ఆచరణలోకి రావాలి

దినచర్యను మార్చుకోండి - గొప్పగా మారండి

ప్రతి ఒక్కరికీ ఒక దినచర్య ఉంటుంది. ఏ వ్యత్యాసం రాకుండా దానినే అనుసరిస్తారు. దానికే అలవాటుపడిపోతారు. ఆ దినచర్యను పాటించడమే వారి జీవితం అయిపోతుంది. మరే కొత్తపని చేయాలని ఆలోచించరు. రోజు ఒకేరకమైన రొటీన్, అవే మాటలు, అవే ఆలోచనలు, అవే ఫిర్యాదులు, అదే చింత. వాటిని వదులుకోరు, అవి తప్ప వేరేదీ ఆలోచించరు. ఇదే మన జీవితమా? ఏ ప్రత్యేకత లేకుండా, ఏ కొత్తదనం లేకుండా, ఎలాంటి సృజనాత్మకత లేకుండా, ఇంతేనా?

ఒకరకమైన మూర్ఖులలో ఉన్న ఈ జీవితం మేలుకోవాలంటే అందులో కొత్తదనం సంతరించుకుని తీరాలి. ఏవో ఒక సంకెళ్ళతో బంధించబడ్డ జీవితం దానంతట అదే గడిచి పోతుంది, కాని మనమేమీ సాధించలేము. జీవితాన్ని అర్థం చేసుకోవాలన్నా, ఆస్వాదించాలన్నా ఈ నిర్ధారించుకున్న దినచర్యలో ఏదైనా మార్పురావాలి. ప్రతిరోజును కొత్త రంగులతో నింపుకోవాలి, ప్రతీక్షణాన్ని కొత్త అనుభవాలతో, అనుభూతులతో ఓలలాడించాలి. అందుకు మనమే స్వయంగా జీవితాన్ని పరిశోధించుకోవాలి.

మన జీవితాలలో ప్రతిక్షణం చాలా విలువైనది. వర్తమానం అమూల్యమైనది. కానీ మనం దాని విలువ తెలుసుకోలేకపోతున్నాము. మనము పయనించే మార్గం ఎంతటి అమూల్యమైనదో, అది మనకు ఏమేమి అందించగలదో, ఎలా మార్చగలదో, ఎక్కడికి చేర్చగలదో, మనకనలు తెలియనే తెలియదు. ఎందుకంటే మనకు అసలు జీవితం అంటే ఏమిటో తెలియదు. ఏదీ సరిగ్గా అర్థం చేసుకోము, అందుకే అనవసరంగా, వృథాగా గడిపేస్తాము. చుట్టూ ఏం జరుగుతోందో, అందరూ ఏం చేస్తున్నారో చూసి, అదే సరైనది అని ఊహించుకుని, దానినే అనుసరిస్తాం.

కొత్త ప్రయత్నాలు చేసినవారు, జీవితంలో వైవిధ్యాన్ని వెతికినవారు, సృజనాత్మకతకు ఆశ్రయాన్ని ఇచ్చినవారు తమ జీవితంలో ప్రత్యేకమైన విజయాలను స్వంతం చేసుకున్నారు. మనం చేసే ఏ పనినైనా సరే దానిలో నిమగ్నమై చేయాలి, కొత్తగా ఆలోచించాలి. నీళ్ళ కోసం బావిని తవ్వాల్సి అంటే ఎక్కువ వెడల్పుగా తవ్వడం కన్నా, బాగా పరిశీలించి, ఒకటే

చోట లోతుగా తవ్వితే కష్టానికి ఫలితం ఉంటుంది. చాలా పనులు ఒకేసారి చేసే ప్రయత్నం కన్నా ఏ క్షణంలో ఏ పని చేస్తూంటే, అది మనస్ఫూర్తిగా చేయాలి. అప్పుడే ఆ పనులు సరైన ఫలితాలను ఇవ్వగలవు. అవే రోజువారి పనులు వైవిధ్యంతో చేస్తే ఆహ్లాదమైన పరిణామాలు వస్తాయి.

“ఏ పని చేయడానికైనా ఎన్ని ఎక్కువ రకాల విధానాలను మీరు కనుక్కోగలిగితే మీరు అంత అసాధారణ వ్యక్తిత్వం కలిగినవారు” అంటారు ప్రసిద్ధ చిత్రకారుడు పికాసో. సాధారణ వ్యక్తులకి, అసాధారణ వ్యక్తులకి ఇదే తేడా. వారు జీవించే విధానంలో ప్రత్యేకత ఉంటుంది. అందుకే సాధారణ మనుష్యుల జీవితాలు బోరుగా అనిపిస్తాయి. అదే ప్రత్యేకంగా జీవించేవారి జీవితాలు మాత్రం విజయాలతో నిండి ఉంటాయి. వారికి ప్రతిక్షణం విలువైనదిగా కనిపిస్తుంది, ఎందుకంటే వారు కొత్తదనాన్ని వెతుకుతూ ఉంటారు.

ఏదైనా కొత్తవి నేర్చుకోవాలనే కోరిక ఉంటే, దానికి తగ్గ ప్రయత్నం చేస్తే ప్రతిక్షణం మనకి నేర్పిస్తునే ఉంటుంది. కానీ ఎందుకు ఏమీ నేర్చుకోము? ఏదో ఒకటి సాధిద్దాం అని ఆలోచనలలో ఉన్న ఉత్సాహం మాటల్లో కనిపిస్తుందేమో కాని, చేతల్లో మాత్రం కనిపించదు. మనకున్న శక్తి చాలా వరకు వృథా ఎందుకు అవుతోంది? మన మానసిక, శారీరిక శక్తులను పొదుపుగా వాడి, పని ఎగ్జిట్లాలని చూస్తున్నామా?

వీటన్నిటికీ ఒకటే జవాబు. వ్యక్తిత్వంలో పరిపక్వత లేకపోవడం. అందుకే కొత్తవి నేర్చుకోవాలని అనిపించదు. అటువంటివారు అనుకోని పరిస్థితులను ఎదుర్కోవడానికి సిద్ధంగా ఉండరు. పనితనాన్ని మెరుగుపరుచుకోవాలి అని ఆలోచించనివారు, కొత్త ప్రయత్నాలు చేసే ధైర్యం లేనివారిని మాత్రమే వృద్ధులు అనాలి అనేవారు పరమపూజ్య గురుదేవులు. కొత్తదనాన్ని స్వాగతించలేని పెద్దవారు ఒకరకంగా ముసలి వాళ్ళు అయినట్టే. ఎందుకంటే సామర్థ్యం లేకపోవడమే వృద్ధాప్యం. ప్రతిరోజు కొత్త విషయాలను నేర్చుకోవాలి అనే కోరిక మన సామర్థ్యాన్ని పెంచుతుంది, జీవితాన్ని రంగుల మయం చేస్తుంది.

ఏ పని చేసినా పూర్తిగా చెయ్యాలి, శ్రద్ధగా చెయ్యాలి

కానీ కొత్త విషయాలు నేర్చుకోవడం అంత సులువైన పని కాదు అని మనోవైజ్ఞానికులు భావిస్తారు. అయినా కూడా కష్టపడి, మెల్లిమెల్లిగా అయినా సరే నేర్చుకోవడం అనే ప్రక్రియ కొనసాగిస్తూనే ఉంటే మెదడులో నిద్రాణమైపోయిన భాగాలని కూడా జాగ్రతపరచడానికి వీలవుతుంది. ఈ విషయమై 'ది బోల్డ్ లైఫ్' సంస్థను స్థాపించిన టెవ్ మార్షల్ చెప్పిన మాటలు - "మన 'కంఫర్ట్ జోన్' లో సునాయాసంగా అనుభవించగల భద్రత నుండి బయటపడి, కొత్త ప్రయత్నాలు చేయాలి అని కోరుకోవాలి. కొత్తదారి తెలుసుకోవడం కోసం ఒక్కక్షణానికైనా బయటకు వెళ్ళాలి."

చాలామంది సాధారణంగా తమ గతంలో జీవిస్తూ ఉంటారు. కాబట్టి కొత్తవేవీ నేర్చుకోవడానికి ఇష్టపడరు. ఏదైనా కొత్త వాటి గురించి విన్నా, చదివినా వారు తమ పూర్వ అనుభవాలతో వాటిని పోల్చుకుంటుంటారు. అవి వాటితో సరిపోతే అప్పుడే వాటిని స్వీకరిస్తారు. లేకపోతే వాటిని తప్పుపడతారు, ఒప్పుకోరు. కొత్తవేవైనా పాతవాటికి భిన్నంగానే ఉంటాయి. అప్పుడు ఇక కొత్తవేవీ చేయలేం. ఎందుకంటే ఆ

భిన్నత్వం వల్ల కొత్తవి జటిలంగా ఉంటాయి, సవాలు విసురు తున్నాయి అనిపిస్తుంది. కాబట్టి సులువైనవాటినే ఎన్నుకోవాలని చూస్తాం. కాని నిజమైన జీవిత సౌందర్యం సవాళ్ళలోనే ఉంటుంది.

జీవితం ఆనందంగా పరిమళాలతో నిండి ఉండాలి అంటే, పుష్పాలవలె వికసించాలి అంటే సవాళ్ళను స్వీకరించాలి. లేకపోతే ఆ పూలు వాడిపోతాయి తప్ప దేనికీ పనికిరావు. కృషి చేసేవారు, వైవిధ్యాన్ని కోరుకునేవారు, కొత్తదనాన్ని వెతికే వారు మాత్రమే తాజాదనాన్ని ఆస్వాదించగలరు, లేకపోతే వాడిపోయిన పూల లాగానే జీవితం దేనికీ ఉపయోగపడదు. ఎవ్వరు వాటి జోలికి వెళ్ళడానికి ఇష్టపడరు.

జీవితాన్ని సుగంధమయంగా, తాజాగా ఉంచుకోవాలంటే సమయాన్ని ఊరికే గడిపి వృథా చేసుకోకండి. ఏదైనా నేర్చుకునే ప్రయత్నం చేస్తూనే ఉండండి. ఆ ప్రయత్నమే మనిషికి లెక్కలేనన్ని వరాలను, బహుమానాలను ఇచ్చి జన్మ సార్థకం చేస్తుంది.

- అఖండజ్యోతి, సెప్టెంబరు 2016
అనువాదం: శ్రీమతి జయలక్ష్మి

మానసిక స్థితి

ఒక సిద్ధపురుషుడు నదిలో స్నానం చేస్తూ ఉండగా చిన్న ఎలుక నీటిలో కొట్టుకుంటూ వచ్చింది. దానిని రక్షించి కుటీరానికి తీసుకొని వెళ్ళి పెంచసాగాడు. ఆ ఎలుక పెరిగి పెద్దదై "నాకు యుక్తవయస్సు వచ్చింది. ఎవరైనా వరుడిని చూసి వివాహం చేయమని" సిద్ధపురుషుడిని కోరింది. ఆయన ఎలుకకు ఉదయించే సూర్యభగవానుడిని చూపించి వివాహమాడమంటాడు. కానీ అది వద్దు, వద్దని వారిస్తూ చల్లనివాడిని తెచ్చి పెండ్లి చేయమంటుంది. ఆయన మేఘుణ్ణి చూపించి "ఆయన చాలా నల్లగా ఉంటాడు. ఆయన వెనుక సూర్యభగవానుడు కూడా దాక్కుంటాడు. ఇష్టమైతే చూడు, తెచ్చి వివాహం జరిపిస్తా"నంటాడు. ఎలుకకు మేఘుడు కూడా నచ్చలేదు. నల్లగా ఉంటాడని, అంతకంటే గొప్పవానిని తీసుకొని రమ్మని కోరింది. "అయితే వాయువుని వరించు, ఎత్తయిన శిఖరాలలోకి ఎగరేసుకుపోయి ఆనంద డోలికలలో ఊగిస్తాడు" అని అంటాడు మహాత్ముడు. ఎలుక వాయువుని కూడా నిరాకరించింది. పోనీ వాయువుని కూడా అడ్డగల పర్వతం పట్ల నీ అభిప్రాయం ఏమిటి? అని ప్రశ్నించగా ఎలుక "పర్వతం కూడా అక్కర్లేదంటుంది" ఆ కొండను కొరుకుతూ బిలాన్ని తవ్వతున్న ఒక లాచైన మగ ఎలుకను చూపి మహాత్ముడు "ఈయన్ని వివాహమాడుతావా? అని అడగగానే ఎలుక సిగ్గుతో మురిసిపోతూ పర్వతాన్ని కూడా త్రవ్వి బొరియలు చేయగల ఆ ఎలుక రాజే తనకు తగిన వరుడని తన అంగీకారాన్ని తెలియజేస్తుంది. మానవులకు కూడా మహాత్ములు ఇదేవిధంగా అనేక ఉత్కృష్ట అవకాశాలను ప్రసాదిస్తూ ఉంటారు. కానీ మానవులు ఈ ఎలుకలాగే వారి వారి మానసికస్థితికి తగిన పరిస్థితులనే ఎన్నుకొంటారు.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి
అనువాదం: శ్రీమతి గౌరీ సావిత్రి

వాక్ శక్తిని దురుపయోగం చెయ్యకూడదు

ఇస్తూనే ఉండండి, సత్కర్మల బీజాలు నాటుతూ ఉండండి

ఇచ్చి పుచ్చుకోవడమనేది సృష్టి నియమం. తీసుకుంటే మూల్యం చెల్లించి తీరాలి. చెల్లించడం ఎవరు తప్పించుకోలేరు. ఎక్కడికి తప్పించుకుంటాడు? ముల్లోకాల్లో ఎక్కడికెళ్ళినా ఖాతా అక్కడికి చేరుతుంది. కళ్ళుగప్పి మోసం చేయడం కుదరదు, తిరిగివ్వక తప్పదు. అలా జరగని పక్షంలో సృష్టి వ్యవస్థ కుప్పకూలిపోతుంది. పంట కోసుకోవడానికి ముందు విత్తనాలు నాటాలి, లేకపోతే అసలు పంట ఎలా పండుతుంది? ఈ విషయం అర్థం చేసుకున్నవాడు తీసుకున్నదానికి మూల్యం చెల్లించి తీరతాడు. తీసుకోవడం తప్ప ఇవ్వడం తెలియనివాళ్ళు తెలివిలేనివాళ్ళే.

ఎవరైనా ఇష్టంతో ఏదైనా ఇస్తే అది వేరే సంగతి కాని, అప్పు తీసుకుంటే మాత్రం అసలుతో సహా వడ్డీ కూడా ఇచ్చి తీరాల్సిందేగా. కర్మ నియమం ప్రకారం ఈ జన్మలో తీర్చకపోతే తరువాతైనా మరో రూపంలో చెల్లించి తీరాల్సిందే. సౌరాష్ట్రకు చెందిన ఒక వ్యాపారి జీవితంలోని నిజ సంఘటన ఇది. ఒక రాత్రి ఆ వ్యాపారి కలలోకి నూనె దుకాణం దగ్గర ఒక ఎద్దున్నట్టు కనిపించింది. యజమాని దానితో చాలా బరువులు మోయించడం వల్ల అది చిక్కి శల్యమైపోయింది. శక్తి నశించి పోయింది. అది అతనితో “నాయన! నేను నీ తండ్రిని. నీ చదువు కోసం ఈ నూనె వ్యాపారి దగ్గర రూ. 14/- అప్పుగా తీసుకున్నాను. అది అప్పుడు చెల్లించలేదు. అందుకు బదులుగా అతని దగ్గరే ఇప్పుడు పని చేస్తున్నాను” అని అన్నది. మరుసటి రోజు మళ్ళీ అదే ఎద్దు అతని కళ్ళోకి వచ్చి, “నాయన! నేను నీ తండ్రిని. ఇప్పుడు ముసలివాడిని అయ్యాను. ఇక ఇక్కడ పని చేయడం నా వల్ల కాదు. నువ్వు దయచేసి వచ్చి ఈ యజమానికి రూ. 14/- ఇచ్చి నా ఋణం చెల్లించు” అని చిరునామా కూడా చెప్పింది. పొద్దున లేచి వాకబు చేస్తే అప్పు విషయం నిజమని తెలిసింది. ఆ ఎద్దు చెప్పిన చిరునామాకి వెళ్తే అక్కడ అదే ఎద్దు తన కోసం ఎదురు చూస్తున్నట్టు కనిపించింది. ఇతన్ని చూడంగానే కళ్ళ నీళ్ళు పెట్టుకుంది. అతను కూడా ఆ ఎద్దుని వాటేసుకుని ఎంతో బాధపడ్డాడు. యజమానికి రూ. 14/- ఇచ్చి ఆ ఎద్దును కొంటానన్నాడు ఆ యువ వ్యాపారి. రెండు రూపాయలు కూడా ఖరీదు చేయని ఈ ముసలి ఎద్దును తక్కువ ధరకే అమ్ముతానన్నాడు యజమాని. అప్పు చెల్లించి తీరాలి కాబట్టి మొత్తం రూ. 14/- తీసుకోమని

బలవంతంగా ఆ యజమాని చేతిలో పెట్టి ఆ ఎద్దును తీసుకొస్తుంటే ఆ ఎద్దు కళ్ళలో ఆనందభాషాల్లు రాలాయి. తిరిగి వెళ్ళే దారిలో ఒక శివాలయంలోని లింగం మీద ఆ ఎద్దు దృష్టిపడింది. రెప్ప వాల్చుకుండా ఆ లింగాన్ని చూస్తూ ఆ ఎద్దు కన్నుమూసింది. ఆరోజు రాత్రి మళ్ళీ ఆ వ్యాపారికి కలొచ్చింది అందులో తన తండ్రి తనతో “నాయన! నా అప్పు తీర్చి నాకు ఎద్దు యోని నుండి ముక్తిని ప్రసాదించి, నాకెంతో మేలు చేశావు” అన్నాడట.

తీసుకున్న అప్పు తీర్చి తీరాలి అన్నప్పుడు ఎంత త్వరగా వీలైతే అంత త్వరగా తీర్చడమే మంచిది. మరో యధార్థ సంఘటన - ఒక రైతు పొలం దున్నుతున్నాడు. కానీ అతని ఎద్దు మాత్రం మహాబద్ధకిష్టి నాలుగుగులు కూడా వేయకుండా కూర్చుండిపోయేది. ఎంత కొట్టినా లాభం ఉండేది కాదు. విసిగిపోయిన రైతు గట్టు మీద దిగాలుగా కూర్చున్నాడు. అటుగా వెళ్ళున్న ఇద్దరు ఇతన్ని చూశారు. ఒక మామగారు కోడల్ని పుట్టింట్లో దింపటానికి వెళ్తున్నారు. ఆ కోడలు ఎద్దు దగ్గరకెళ్ళి చెవులో ఏదో చెప్పింది. వెంటనే ఆ ఎద్దు పని చేయడం మొదలెట్టింది. ఆపే ప్రస్తావనే తేలేదు. దాని బద్ధక మంతా ఎగిరిపోయింది. ఆ రైతుకీ, మామగారికీ ఆశ్చర్యంతో పాటు ఆనందం కూడా కలిగింది. కానీ అసలు ఆ ఎద్దు చెవులో ఏ మంత్రం నూరిపోశావు అని కోడల్ని అడిగాడు మామగారు. ఆమె చెప్పింది - “ఆ ఎద్దు పూర్వ జన్మలో నా భర్త. అప్పుడు ఆ రైతు ఒక జమిందారు. నా భర్త అప్పుడు కూడా ఈ జమిందారు దగ్గరే పని చేసేవాడు. కానీ అప్పుడు కూడా బద్ధకంతో పని ఎగ్గొట్టేవాడు, అంతేకాక గుట్టు చప్పుడు కాకుండా డబ్బు కూడా దొంగిలించేవాడు. ఆ బాకి తీర్చుకోవడానికి ఇప్పుడు అదే రైతు దగ్గర ఎద్దుగా పుట్టాడు, కాని పూర్వజన్మ సంస్కారాల వల్ల ఇప్పుడు కూడా బద్ధకం పోలేదు. ఆ విషయం అతనికి గుర్తు చేసి, అప్పు తీర్చి తీరాలి అన్నప్పుడు అదేదో బాగా పనిచేసి త్వరగా తీర్చేసుకుంటే మంచిది కదా అని చెవిలో చెప్పాను. అది అర్థమై ఆ ఎద్దు పనిచేస్తోంది” అన్నది. వినడానికి వింతగా ఉన్నా ఇది కల్పించి చెవుతున్న విషయం కాదు.

కర్మ భారం తీరనంత వరకు మనిషికి ముక్తి లేదు. కర్మ చక్రం చాలా నిగూఢమైంది, అగోచరమైనది. ఈ కర్మ వ్యాపారం

ఇతరులకు ఉత్సాహాన్ని ఇచ్చే మాటలే మాట్లాడాలి

ఎంతో జటిలమైనది, ఎప్పుడు ఏ రూపంలో ఎదురవుతుందో అర్థమే కాదు. విజయకృష్ణ గోస్వామి ఒక ప్రఖ్యాత యోగి. ఒకసారి ఆయన గోవర్ధనపర్వతానికి ప్రదక్షిణ చేస్తున్నారు. ఈ ప్రదక్షిణ వల్ల కోరినవన్నీ తీరతాయంటారు. మాటిమాటికీ ఒకతను ఆయన ముందుకొచ్చి ఉన్నట్టుండి మాయమై పోయేవాడు. చివరికి గోస్వామిగారు - “ఎవరు నువ్వు? నా ముందుకొచ్చి అసలు నీకేం కావాలో చెప్పు” అన్నారు. ఆ వచ్చింది ఒక ప్రేతాత్మ. “నేను మీ ముందుకు రాలేను, కానీ రావాలనున్నది. నేనో పెద్ద చిక్కులో ఇరుక్కున్నాను. యోగి రాజా! నాకు సహాయం చేసి నా మీద దయ చూపించండి” అని అన్నది. గోస్వామిగారు తమ యోగబలంతో ఆ ప్రేతాత్మని తమ ముందు ప్రకటింపజేశారు. అప్పుడది చెప్పుకొచ్చింది, “పూర్వజన్మలో నేనొక షాహుకారి ధనాన్ని దొంగిలించాను. పట్టుబడతానన్న భయంతో ఆ ధనాన్నంతటినీ ఒక గొయ్యి తవ్వి అందులో పూడ్చి దాని మీద ఒక పెద్ద రాయిని ఉంచాను. మీరు దయచేసి ఆ ధనాన్ని తీసి ఆ షాహుకారి కుటుంబీకులకు అప్పజెప్పండి. అప్పుడు కాని నాకు ఈ ప్రేత యోని నుండి ముక్తి లభించదు. ఇలా ప్రేతాత్మగా తిరిగి తిరిగి అలసిపోయాను” అన్నది. గోస్వామి అలానే చేసి అతనికి ముక్తి నిచ్చారు. మరు జన్మలలో సదా సత్కర్మలనే చేయమని లేకపోతే ఇలాగే జరుగుతుందని ఉపదేశించారు.

నాదిర్ షా కాలంలోని మరో సంఘటన చూద్దాం. అందరిని కష్టపెట్టి, సతాయించి ఆనందిస్తుండేవాడు. అతని పనే అది. అందరి దగ్గర అప్పు తీసుకుని తిరిగి చెల్లించేవాడు కాదు. ఇవ్వనన్నవాళ్ళ దగ్గర్నుండి బలవంతంగా లాక్కునేవాడు. ఇలా రోజూ కల్లోలం సృష్టించేవాడు. అతనికీ అంత్యకాలం వచ్చింది. చనిపోయాక యమధర్మరాజు దగ్గర నిలబెడితే 3000 సంవత్సరాల ప్రేత జన్మ జీవించాలని శిక్షించారు. ఎవరైనా సాధువులు, మహాత్ములు ఎదురై తలుచుకుంటే వారు ముక్తిని ప్రసాదించ గలరని చెప్పబడింది.

ఒక వెయ్యి సంవత్సరాలు ప్రేతాత్మగా తిరిగి తిరిగి విసిగిపోయాడు. ఒకరోజు ఒక చెట్టు మీద కూర్చునుండగా దాని కింద ఒక సిక్కు గురువు సేద తీర్చుకుని ధ్యానానికి కూర్చున్నాడు. ఆ గురువును ప్రేతాత్మ ముక్తి కోసం వేడుకుంది, తన గతాన్ని చెప్పుకుంది. ఆ గురువు తనకి ప్రేత యోని నుండి ముక్తినిస్తానని అభయమిచ్చాడు. ఆ గురువు తన శిష్యులలో ఎవరికైనా సంతానం కావాలా అని అడిగారు. అక్కడన్న దంపతులొకరు సంతానానికి సమ్మతించారు. గురువు

తన తపోబలంతో ఆ ప్రేతాత్మను వారి ఇంట్లో జన్మించేలా చేశారు. పుట్టుకతోనే ప్రత్యేకంగా వ్యవహరించాడు ఆ బిడ్డడు. పెద్దవాడయ్యాక చదువు మీద ఏమాత్రం అభిరుచి చూపించే వాడు కాదు. స్కూలుకు వెళ్ళినా తిరిగి పరిగెత్తుకు వచ్చేవాడు. గురువాణి మాత్రమే చదివేవాడు, జపం చేసేవాడు, తనలో తానే మునిగిపోయేవాడు. అతని వ్యవహారానికి తల్లిదండ్రులు ఎంతగానో బాధపడ్డారు, అతని భవిష్యత్తు గురించి ఆలోచించి భయపడ్డారు.

అదే సమయంలో వారికి మళ్ళీ ఆ సిక్కు గురువుగారి దర్శన భాగ్యం లభించింది. పిల్లవాడి వ్యవహారం గురించి చెప్పి చింతించారు. గురువు ఆ పిల్లవాడిని ఈ విషయమై ప్రశ్నిస్తే, అతను “అక్కడ ఈ చదువులకి ఎలాంటి అర్థం లేదు. నేను ఇప్పుడు ఏది చదువుతున్నానో, అక్కడ అదే ముఖ్యం. కాబట్టి అక్కడేది పనికొస్తుందో నేనిప్పుడు అదే చేస్తున్నాను” అన్నాడు. పిల్లవానికి తన గతం గుర్తుంది. అందుకే అతని కర్మభారం తీరే విధంగా కర్మలు చేయడంలో నిమగ్నమై ఉన్నాడు. గురువుగారు పరిష్కారం చెప్పారు - “ఈ పిల్లవాని స్మృతి కొద్దిగా కప్పేద్దాం, అప్పుడు అతనికి చదువు మీద అభిరుచి కలుగుతుంది. కానీ అతన్ని ఎక్కువగా విసిగించకండి, తన పూజా పునస్కారాలలో ఆటంకం కలిగించకండి. అతను ఒక దుఃఖ జీవి, తన దుఃఖాన్ని తగ్గించుకోవడానికి ఇక్కడికి వచ్చాడు.”

జీవితంలో ఇచ్చి పుచ్చుకోవడం అక్కడికక్కడే పూర్తి చేసుకోవాలి. తీసుకునేటప్పుడు ఇచ్చి తీరాలనే విషయం మరచిపోనే కూడదు. తీసుకోవడం అనేది గుర్తుంటుంది కానీ ఇవ్వవలసినవచ్చినప్పుడు ఎక్కడలేని సాకులు గుర్తుకువస్తాయి. నిజానికి తీసుకున్నదానికి అనేక రెట్లు ఇచ్చేసి ఋణం తీర్చుకోవాలి. ఏ కర్మ ఎప్పుడు చీకటి కూపంలోకి నెట్టేస్తుందో తెలియదు, ఎన్నాళ్ళు ప్రేతయోనిలో కొట్టుమిట్టాడాలో తెలియదు. కాబట్టి జీవితంలో ఎప్పుడూ ఇస్తూనే ఉండాలి, సత్కర్మల బీజాలు నాటుతూనే ఉండాలి. ఏదో ఒకరోజు సత్కర్మల బీజాలు మొలకెత్తి ఫలాన్నిస్తాయి. అప్పుడు మనం పండించుకున్న ఫలాన్ని ఇష్టం వచ్చినట్టు ఉపయోగించుకోవచ్చు. కాబట్టి సత్కర్మలు చేయడంలో పిసినారితనం చూపించకూడదని గుర్తుంచుకోండి. ఇచ్చే అవకాశాన్ని చేజార్చుకోకండి.

అఖండజ్యోతి, మే 2009
అనువాదం : శ్రీమతి జయలక్ష్మి

పొదుపు అలవరచుకోవాలి

తప్పులను మరచిపోయి క్షమించటం నేర్చుకోండి

క్షమించటమనేది అంత సులువైన విషయమేమీ కాదు. అది ఇతరులను కావచ్చు, మనల్ని మనం కావచ్చు. ఈ కారణంగానే మనిషి మనస్సులో ఒకరకమైన దుఃఖము, బాధ, కోపము, భయము లాంటివి చోటుచేసుకుంటాయి. అవి మనస్సులోనే మొలకెత్తి, పెరుగుతూ ఉంటాయి. ఇందువలన మనస్సు తిరిగి తిరిగి మనల్ని కష్టాలకు, బాధలకు గురిచేసిన సంగతులను, అపజయాలను, లోతుగా దిగిన మానసిక ఆవేదనలను పదే పదే గుర్తు చేసుకుంటుంది. వాటిని గుర్తు చేసుకోవటం వలన మనస్సుకు ఏమి బాగుంటుందో ఏమో కాని దానివలన కలిగే బాధ మాత్రం మంచిది కాదు. ఈ కారణంగానే ఆ సంఘటనకు బాధ్యులైన వారిని క్షమించలేము. అలాంటప్పుడు మనస్సు కకలావికలం అవుతుంది, ఇతరులకు తన మనోభావాలను వ్యక్తపరచలేము. ఇతరుల తప్పులను కానీ, తమ తప్పులను కానీ మరువలేదు. పోనీ ఒకవేళ మరచి పోయినా హృదయపూర్వకంగా వారిని క్షమించలేరు. వారిని మన ఎదురుగా పిలిచి ఫరవాలేదులే అని నోటితో చెప్పినా మనస్సులో మాత్రం తుడిచివేయలేము. ఇలా క్షమించలేక పోవటం వలన మన మనస్సులో కూడా అపరాధం చేశామనే బాధ ఉండిపోతుంది.

మనం చేసిన తప్పులకు లేదా ఇతరుల తప్పుల గురించిన ఆలోచనలకు అతుక్కుపోయి ఉంటే అవి లోలోపల గడబిడ చేస్తూ ఇబ్బంది పెడుతుంటాయి. మనం తప్పు చేశాము కనుకనే క్షమ దొరకలేదు. అందుచేతనే బండరాయి వంటి ఆ బరువు మెడకు చుట్టుకున్నదని తెలుసు. అన్నీ తెలిసినా ఏదో అసహనంగా ఉంటుంది. దాంతో మనల్ని మనం క్షమించుకోలేము, ఇతరులను క్షమించలేము. ఇతరుల పట్ల, స్వయంగా తమ పట్ల అవసరాన్ని మించిన కారిన్యాన్ని ప్రదర్శించడం వల్ల, అహం కారంతో తలవంచలేని పరిస్థితి వల్లనే అలా జరుగుతుంది. ప్రతివారి జీవితంలోను ఇలాంటి విషయాలు జరుగుతూనే ఉంటాయి. ఇవి అంత గర్వపడవలసిన విషయాలేమీ కాదు. కొన్ని తప్పులు మన ప్రమేయం లేకుండానే జరుగుతుంటాయి. వాటిని ఆపలేము. కానీ క్షమించేస్తే మనస్సు తేలికపడుతుంది.

క్షమ దొరకకపోతే తప్పు చేసినవాడి మనస్సు కూడా భారంగానే ఉంటుంది. కానీ తప్పు తెలుసుకున్న తరువాత క్షమ లభించకపోతే మనస్సుకు కూడా కష్టంగానే అనిపిస్తుంది. అందుచేతనే చేసిన తప్పులకు ప్రాయశ్చిత్తం చేసుకోవాలి. అప్పుడే మనస్సుకు శాంతి లభించి పాత జ్ఞాపకాలు మరుగున పడిపోతాయి. లేదంటే అవి మనస్సులో తొలగించలేనంత లోతుగా పాతుకుపోతాయి.

చెడుకు సమాధానం మంచితో ఇవ్వడమంటే అంత సులువేమీ కాదనేది వాస్తవం. అలాగని మనం చేసిన పొరపాట్లు కానీ, ఇతరులు చేసిన పొరపాట్ల తాలూకు జ్ఞాపకాలు కానీ గ్రుచ్చుకుంటూ ఉంటే కనుక వాటిని ఎక్కువ రోజులు భరించడం కూడా సరైనపని కాదు. కనుక మనకు జరిగిన అన్యాయాన్ని, అది చేసినవారిని క్షమించి ఉపేక్షించగలగాలి. అప్పుడే మనం సరైన మార్గంలో ముందుకుపోగలుగుతాము. అప్పుడే సరైన దిశగా ఆలోచించే సామర్థ్యం లభిస్తుంది.

క్షమించడం వల్ల చాలా ఉపయోగాలున్నాయి. అవి తెలుసుకుంటే క్షమించడం సులువవుతుంది. చక్కని అవగాహన కూడా లభిస్తుంది. ఆరోగ్యము బాగుపడుతుంది. రోగాలు చాలా త్వరగా తగ్గిపోతాయి. మనస్సు చాలా తేలికగా, ప్రసన్నంగా ఉంటుంది. క్షమాగుణం వల్ల వ్యావహారిక ప్రక్రియలన్నింటి లోనూ చాలా మార్పు కనిపిస్తుంది. క్షమించేందుకు ముందు, క్షమించిన తరువాత మన మానసిక స్థితిలో కొంత మార్పు వస్తుంది. దీనివల్ల మనస్సు నిర్భీతిని పొంది అందరితోను కలిసిపోగలుగుతారు. ఇందువల్ల సంబంధ, బాంధవ్యాలలో ఒక నూతనమైన మార్పు సాధించేందుకు ఒక అవకాశం కూడా లభిస్తుంది.

మనం మన పాత తప్పులను సమీక్షించుకున్నప్పుడు కానీ, ఇతరులను క్షమించినప్పుడు కానీ మనకు విషయ అవగాహనలో ఉండే అనేక కోణాలు అవగతమవుతాయి. దీనివల్ల ముందు కంటే ఎక్కువగా సరైన విధానంలో జనాలను అర్థం చేసుకో గలుగుతాము. అందువల్ల తప్పులు ఎందుకు జరుగుతున్నాయి,

అనవసరంగా డబ్బు ఖర్చు చేయకూడదు

అవి తిరిగి జరుగకుండా ఉండేందుకు అవకాశాలు ఉన్నాయా?

మనం చేయగలము అనుకున్నవి, ఇతరుల నుండి ఆశించినవి సరైనవి కావని తెలిస్తే ఆత్మనిండ, పరనిండ చేసుకుని అపరాధభావాన్ని వెంటపెట్టుకుని తిరుగుతాము. దానితో చాలా నష్టం జరుగుతుంది. మరల దాన్ని క్షమించడం కూడా జరగదు. అందువల్ల ముందుగా మనమంతా పరిమితమైన శక్తి సామర్థ్యాలున్నవారమని, ఆ పరిధిని దాటి మనం ఏ పని చేయలేమని తెలుసుకోవాలి. అందుచేత మన నుండి ఇతరులు ఏదైనా ఆశించినా మనం అది ఇచ్చేందుకు ప్రయత్నం చేయగలం కానీ, కచ్చితంగా సాఫల్యాన్ని ఇవ్వగలమనే వాగ్దానం చేయలేము.

ఇందువల్ల మనం ఇతరుల సామర్థ్యాన్ని తెలుసుకోవాలి. దానికి అనుగుణంగానే వారి నుండి ఏదైనా ఆశించాలి అనే విషయం ఎప్పుడూ గుర్తుంచుకోవాలి. మన శక్తికి మించి తలపెట్టిన పనిలో సహజంగానే తప్పులు జరుగుతాయి. దాని కోసం మన అపరాధ భావాన్ని పెంచుకోకుండా సమర్థవంతమైన అయ్యేందుకు ప్రయత్నించాలి.

ఇతరుల తప్పులు క్షమించినప్పుడే మనలోని చేదువిషయం అంతా బయటకు పోతుంది. మనస్సు తిరిగి నిర్మలంగా మారుతుంది. ఆ చేదుని లోపలే ఉంచుకుంటే ఎవరితోను సరిగా వ్యవహరించలేక లోలోపలే కుమిలిపోవలసి వస్తుంది. అందుకే మనస్సులోని చేదుని కడిగి శుభ్రం చేసుకోవాలి. అది ఇతరులను క్షమించినప్పుడే సాధ్యపడుతుంది.

క్షమించడం వల్ల జీవితం చాలా సుఖంగా ఉంటుంది. మనస్సు లోపలి పొరల్లో ఉన్న కోపం, అసహ్యం అనే భావాలు బయటకుపోతాయి. అందువల్ల మన జీవితంలో అటువంటి క్షణాలు ఏమైనా ఉన్నాయేమోనని ఆత్మసమీక్ష చేసుకోవాలి. ఏ వ్యక్తికి మన వల్ల ఎలా కష్టం కలిగింది అని లేదా ఆ వ్యక్తి వల్ల మనకు ఎలాంటి కష్టం కలిగింది అని చూసుకోవాలి. అటువంటి వ్యక్తులను, ఆ పరిస్థితులను గుర్తు చేసుకొని మనస్సులోనే వారిని క్షమించడం, మనం క్షమించమని అడగడం చేసి పొరపాట్లు అనే బంధాల నుండి విముక్తులం కావాలి.

యుగయుగ పరమపూజ్యగురుదేవులు దీనినే నిష్కాసన తపస్సు అంటారు. సాధన ప్రారంభించేందుకు ముందుగా

మనం చేయవలసిన పని ఇదే. వారి అభిప్రాయం ప్రకారం మన తప్పులు, పొరపాట్లు, పాపాల వల్ల మనస్సు చాలా భారంగా మారి మానసిక రోగాలకు నిలయమవుతుంది. మన పొరపాట్లను స్వీకరించి మనల్ని మనం క్షమించుకోవడం అనేది ఒకరకమైన ప్రాయశ్చిత్త విధానం. చిత్తమును కషాయ-కల్మషముల నుండి విడిపించి వ్యక్తిత్వమును సంస్కరించడమే ఈ తపస్సు యొక్క ఉద్దేశ్యం.

- అనువాదం: శ్రీమతి వల్లీశ్రీనివాస్

ఏకాకులు

ఒక ఏనుగు అహంకారంతో సమూహంతో కలసి ఉండక, స్వార్థంతో ఒంటరిగా జీవించేది. ఏకాకితనం అనేక దుర్గుణాలను ప్రేరేపించింది. తనను మించినది లేదని విజ్ఞప్తిగా సాగింది. ఒకనాడు ఒక పక్షి తన గూడును, గుడ్లను పాడుచేస్తాయనే భయంతో అటుగా వస్తున్న ఏనుగుల దండును చూచి, ఆ దండుకు అధిపతియైన ఏనుగుకు నమస్కరించి తన గుడ్లకు రక్షణ కల్పించమని ప్రార్థించింది. కలసికట్టుతనం, అధిపత్యం ఈ రెండు ఉత్తమ గుణాల కారణంగా ఏనుగుల అధిపతి కరుణతో తన నాలుగు కాళ్ళ మధ్య పక్షిగూటిని దాచి ఏ ప్రమాదము రాకుండా రక్షించింది. కాని స్వల్ప వ్యవధిలోనే ఒంటరిగా జీవిస్తున్న ఏనుగు వచ్చి ఎంత బతిమాలినా వినక, దయాహీనురాలై గుడ్లను త్రొక్కి పాడుచేసి వెళ్ళింది. తన బిడ్డలు పోయినందుకు దుఃఖిస్తూ పక్షి ఇటువంటి దుష్టులను వదిలిపెడితే ఎప్పటికైనా ప్రమాదమేనని భావించి తోటి పక్షులను, జంతువులను సహాయం కోరింది. నాలుగు కాకులు ఏనుగు ముందుకు వచ్చి దాని కన్నులు పొడిచి గ్రుడ్డిదానిని చేశాయి. కొన్ని కప్పలు లోతైన కందకంలో నుండి అరచి దానిలో నీళ్ళు ఉన్నట్లు ఏనుగుకి భ్రమ కలిగించాయి. నీళ్ళు త్రాగాలని గ్రుడ్డి ఏనుగు ఆ కందకం వద్దకు వెళ్ళి కాలుజారి పడి మరణించింది. ఏకాకులు, స్వార్థపరులు ఇలాగే సర్వనాశనమవుతూ ఉంటారు.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి
అనువాదం: శ్రీమతి గౌరీ సావిత్రి

పినీనారితనం కూడదు

యువత దేశం పట్ల, తమ కర్తవ్యాన్ని నిర్వర్తించాలి

యువతకు దేశ కర్తవ్యమే సర్వోన్నతమైనదిగా ఉండాలి. యువత యొక్క శౌర్యం, పరాక్రమము, సాహసమే ఈ దేశ ఐక్యతకు, అఖండతకు, రక్షణకు అన్నింటినీ మించిన పెద్ద ఆధారము, పట్టుగొమ్మ. వారి శౌర్యం మరియు తేజస్సు లేకుండా దేశ ఐక్యత, అఖండతలను ఊహించుట అసాధ్యం. ఎందుకంటే ఈ దేశం యొక్క ఏకత్వాన్నైతే మనం కల్పన చేయగలం కానీ దాన్ని కేవలం యువతరం మాత్రమే కార్యరూపంలోకి తీసుకు రాగలదు. ఆ బాధ్యత యువత భుజస్కంధాలపై ఉన్నది. కాకపోతే ప్రభుత్వ ఉద్యోగము చేస్తున్న యువతీ/యువకులు మాత్రమే కాకుండా ఈ దేశములోని వేర్వేరు ప్రాంతాలలో భిన్నమైన బ్రతుకుతెరువును కలిగి ఉన్నవారందరి మీద కూడా ఈ బాధ్యత ఉన్నది. ఎవరెక్కడ ఉంటే అదే వారికి తమదైన ప్రత్యేక భూమిక! భారతదేశములో ఉన్న ప్రతి యువతీ/యువకుడు తనదైన శైలిలో తన కర్తవ్యమును అర్థము చేసుకుంటూ పని చేస్తే ఈ దేశ రక్షణ వ్యవస్థకు అది మహత్వ పూర్ణమైన చరణము కాగలదు.

యువత తన విధినిర్వహణలో నిజాయితీని ప్రదర్శిస్తూ ప్రజాసేవ-దేశ సాహాయ్యం-భ్రష్టాచారం-అనాచారం-అవినీతితో తలపడటం వంటి ఎన్నెన్నో అద్భుతమైన కార్యాలను పూర్తి చెయ్యవచ్చు. ఇదంతా చెయ్యటానికి యువతకు కావల్సినదల్లా తన కర్తవ్యము పట్ల చక్కని అవగాహన. అంటే తన కర్తవ్యం పట్ల అవగాహనతో యువత ఇదంతా చెయ్యగలదు. అవగాహనా రాహిత్యము ఉంటే కనుక యువత అని అనిపించుకోవటంలో పెద్దగా అర్థమేమీ లేదు. కానీ ఎక్కడైనా ఒక్క యువతీ/యువకుడు 'నేనున్నాను' అని అంటూ తన అస్తిత్వమును చాటుతూ విధులను నిర్వర్తిస్తే అలాంటివారు ఎందరికో ప్రేరణగా నిలుస్తారు.

ఎంతోమంది యువతీ/యువకులు అలా చేసి చూపించారు కూడా. అటువంటి ఒక యువశక్తి శౌర్యసాహసాలను చూచి నమస్కరించాలనిపిస్తుంది. దుర్గాశక్తి నాగ్ పాల్ ఐ.ఎ.ఎస్. ఇసుకమాఫియాకు విరుద్ధముగా చట్టపరమైన చర్యల్ని చేపట్టడం చూసి అందరు ఆవిడ యొక్క నిజాయితీతో కూడిన కర్తవ్య నిర్వహణకు వణకసాగారు, భయపడసాగారు. ఆ కారణము గానే దుర్గాశక్తి మీద హత్యాయత్నం జరిగింది. అయినా కూడా ఆ అధికారి తన ప్రాణములను పణంగా పెట్టి గ్రేటర్ నోయిడాలో యమునానదీ తీరప్రాంతంలో అక్రమ ఇసుక త్రవ్వకాలను

సాగించేవారి మీద ఎన్నో చట్టపరమైన చర్యలు తీసుకున్నది. యమున ఒడ్డున ప్రతిరోజు 250 నుండి 350 బ్రక్కల అక్రమంగా తవ్విన ఇసుకను మరోచోటుకు తరలించి అక్కడ అమ్ముతారు. ఇసుక మాఫియా తన పనులను నిరాటంకముగా కొనసాగకుండా అడ్డుపడిన వ్యక్తులను తుదముట్టించేందుకు కూడా సిద్ధపడుతుంది.

దుర్గాశక్తి వారినుండి పొందియున్న ప్రమాదాలకు భయపడకుండా, బెదిరింపులకు లొంగకుండా అన్నింటినీ ఎదుర్కొంటూ దేశం పట్ల తన కర్తవ్యమును నిర్వర్తించింది. ఆవిడ ఇసుకమాఫియా మీద చట్టపరమైన చర్యలు చేపడుతూ అక్రమ తవ్వకాలలో కూరుకుపోయిన 27 డంపర్లను, 300 ట్రాలీలను జప్తుచేసింది. అంతేకాకుండా న్యాయస్థానం 25 మందిని దోషులుగా నిర్ధారించి 20 లక్షల రూపాయిల జరిమానా విధించేలా చేసింది. వారంతా ఇసుకమాఫియా ముఠా. వారిని విడిచిపెట్టాలంటూ దుర్గాశక్తి మీద అన్నివైపుల నుండి గట్టి ఒత్తిళ్ళు వచ్చాయి. కానీ ఆవిడ ఆ ఒత్తిళ్ళకు తలొగ్గకుండా తన కర్తవ్య నిర్వహణలో మునిగిపోయింది. దుర్గాశక్తి పాల్ ఏ శౌర్య సాహసములు, బాధ్యతతో తన పనిని నిర్వర్తించినదో అది యువతకు ప్రేరణప్రదం!

ఒకవేళ యువత అవినీతి, ఉపద్రవములను సహించ బోయేది లేదు, అంతేకాకుండా వాటిని ధైర్యంగా ఎదుర్కొని అంతమొందిస్తాము అని దృఢసంకల్పము తీసుకుంటే కనుక అరాచకాలను నిర్వీర్యం చేయటం సాధ్యమే.

ఇలాంటిదే ఒక సంఘటన జమ్మూలో ఊధమపూర్ జిల్లాకు చెందిన సిమరోలీ గ్రామములో చోటుచేసుకుంది. ఆ ఊరి యువకులైన రాకేశ్ శర్మ, విక్రమజీత్ ప్రదర్శించిన సమయ స్ఫూర్తి, సాహసమును చూసి ఎవ్వరైనా ఆశ్చర్యపడవల్సినదే. ఆ సంఘటన ఇలా జరిగింది. లష్కరేతోయిబా ప్రతినిధులైన ముహమ్మద్ నావెద్ మరియు నోయన్ అనే ఇద్దరు ఉగ్రవాదులు సరిహద్దులను దాటి ఉగ్రవాదకార్యకలాపాలకు పాల్పడటానికి జమ్మూలో అడుగుపెట్టారు. 18 సంవత్సరముల వయస్సున్న ఉగ్రవాది నావెద్ పాకిస్తాన్ లోని ఫైసలాబాద్ కు చెందినవాడు. నోయన్ సైతం ఉగ్రవాదే. అతనిని బి.ఎస్.ఎఫ్ జవానులు హతమార్చారు. కానీ నావెద్ తప్పించుకుని పారిపోయి జమ్మూ లోని సిమరోలీ అనే గ్రామములో దాక్కున్నాడు. అతని వద్ద ఎ.కె.47 అనే అత్యాధునిక మారణాయుధమున్నది.

పగ, కోపం మనిషిని పైకి ఎదగనీయవు

నావెద్ ఒక ఉగ్రవాది అని ఊరివారికి తెలియగానే అతనిని పట్టుకునేందుకు వెంబడించారు. ఆ గ్రామ యువకులైన రాకేశ్ శర్మ మరియు విక్రమజీత్ పరుగెత్తికెళ్ళి అతనిని పట్టుకున్నారు. అకస్మాత్తుగా చోటుచేసుకున్న ఈ సంఘటనతో నావెద్ ఉక్కిరి బిక్కిరై తన ఎ.కె.47 రైఫిల్తో కాల్పులకు తెగబడ్డాడు. వెంటనే విక్రమజీత్ అతని రైఫిల్ను క్రింది వైపుకి ఒడిసిపట్టుకోగా రాకేశ్ శర్మ అతను కదలకుండా ఉడుంపట్టు బిగించాడు. శర్మ-విక్రమ్ ఇద్దరు తమ జీవితాలను పణంగా పెట్టి ఈ దేశపు శత్రువైన నావెద్ అనే ఉగ్రవాదిని పట్టుకున్నారు. ఆ ఇద్దరు ప్రాణాల్పాడి అయినా సరే శత్రువుని బంధించాలి అని చాటుతూ ఈ దేశయువతకు ఒక ఉదాహరణగా నిలిచారు. వారు చూపించిన ఈ సాహసమును గుర్తించి 13.08.2016 న యాంటీ టెర్రరిస్ట్ ఫ్రంట్ ముంబైవారు ఈ ఇద్దరు వీరులకు 'చిత్రపతి శివాజీ' పురస్కారమును ప్రధానం చేసి గౌరవించారు.

28 సంవత్సరముల ఆర్మీస్టాంగ్ పామ్ ఒక ఐ.ఎ.ఎస్ అధికారి. ఈ పాలనాధికారి మణిపూర్ లోని దుర్గమమైన కొండ ప్రాంతములో చేసిన పని ఊహాతీతమైనది, అద్భుతమైనది, చిరస్మరణీయమైనది. అతను ఆ కొండ దారి వెంట వెళ్ళే ప్రజలు పడుతున్న పాట్లు చూసి ద్రవించిపోయాడు. ఏ రాజకీయ నాయకుడికీ ఈ విషయం పట్టలేదు. అక్కడి ప్రభుత్వ యంత్రాంగము ఈ సమస్యను పరిష్కరించలేదు. సమస్య పట్ల వీరి ఉదాసీన వైఖరితో పామ్ కలతచెందలేదు సరికదా అతను తన నెలసరి ఆదాయం నుండి కొంత మొత్తమును ఈ సమస్య పరిష్కారమునకై పక్కన పెట్టసాగాడు. ఆ డబ్బే కాకుండా గ్రామస్థుల ఆర్థిక తోడ్పాటుతో కొండను తొలగించి ఒక రహదారిని నిర్మించాలని యోచించాడు.

ఈ మంచి పనికి పొరుగుూరు జనం కూడా సహృదయముతో స్పందించి తగిన ఆర్థిక సాయమందించారు. యువత సమయ దానమిస్తూ శ్రమించినది. పామ్ నేతృత్వములో ప్రభుత్వ సహాయం లేకుండా కఠినమైన కొండ ప్రాంతంలో 100 కి.మీల పొడవైన రహదారి నిర్మించబడినది. ఇది ప్రజలందరి సమిష్టి శ్రమ-అంశ-సమయదానాల ప్రతిఫలం కనుక దానికి 'జనుల రహదారి' అనే పేరు పెట్టుకున్నారు. ఆర్మీస్టాంగ్ చూపించిన అంతులేని సాహసం, పురుషార్థముల కారణముగా ఆ ప్రాంత జనులు 'మిరెకెలయస్' అను బిరుదుతో అతనిని సన్మానించారు. అందరూ పామ్ కర్తవ్యనిష్ఠకు నమస్కరిస్తారు.

శివదీప్ అనే యువకుడు ఒక పోలీస్ అధికారి. శివ మంచి పనులు చేయుటకు, కర్తవ్యనిష్ఠకు పెట్టింది పేరు. ఎంతమంది ప్రజల ఫిర్యాదులు అతని వద్దకు వస్తాయో వాటిలో 100 సమస్యలను అతను ప్రతిరోజు పరిష్కరిస్తాడు. ఒక్కొక్కసారి ఈ సమస్యలను దూరం చెయ్యటానికి అతను దూరదూర ప్రాంతాలకు కూడా వెళ్ళవల్సివస్తుంది. శివదీప్ కర్తవ్యనిష్ఠ-ధైర్యమును చూస్తే నేరస్థుల గుండెల్లో గుబులుపుడుతుంది. శివదీప్ అత్యంత సాధారణమైన జీవితమును గడుపుతుంటాడు. తన నెలవారీ జీతంలోని చాలా మొత్తమును సామాజిక సేవా కార్యాలకు వినియోగిస్తాడు. తన వేతనం డబ్బులతోనే నిరుపేదల పెళ్ళిళ్ళు జరిపిస్తాడు. అంతేకాకుండా ఉపకారవేతనమును ఏర్పాటు చేసి దాని ద్వారా బీదవిద్యార్థులను చదివిస్తాడు. అతను చేసే ఈ మంచి పనులు-శ్రేష్ఠ కార్యచరణ కారణముగా యువకుడైన శివదీప్ ని ఆ ప్రాంత ప్రజలు అమితముగా అభిమానిస్తారు, గౌరవిస్తారు.

నేడు స్వార్థం-అధికార వ్యామోహం కారణంగా ఘోర దుష్కృత్యములకు తెగబడే ఒక భయంకర పరిస్థితి అంతట వ్యాపించి ఉన్నది. తమ ఆకాంక్షలు నెరవేరటానికి ఎన్నెన్నో మోసాలు, కుట్రలు, కుతంత్రాలు పన్నుతున్నారు. ఈ కేటు గాళ్ళకు కేవలము తమ స్వార్థం మాత్రమే గుర్తుంటుంది తప్ప దేశం గురించి ఇసుమంతైనా పట్టదు. దుష్టులైనటువంటి ఆ మోసగాళ్ళ కుతంత్రాలను పటాపంచలు చెయ్యటమే నేడు సాహసోపేత యువత ఎదుట ఉన్న ఒకే ఒక తక్షణ కర్తవ్యం. యువత సమయమనే కాలసర్ప గతిని తన కిష్టమైన దిశలోకి మార్చి ఆ పామును విషహీనం చెయ్యగలదు. యువతీ యువకుల శౌర్యసాహసములు, తీక్షణతయే ఈ అసంభవ కార్యమును సంభవం చేసి చూపించగలదు. దేశ కర్తవ్యమును పూర్తిచేయటానికి నేటి యువత చొరవతో ముందుకు రావాలి. యువత యొక్క సమర్పణ లేక త్యాగమయ భావముతోనే దేశంలో శాంతి స్థాపించబడుతుంది. భారతభూమి సమృద్ధవంత మవుతుంది. ప్రతి యువతి/యువకుడు దేశం పట్ల తనకు గల కర్తవ్యమును నెరవేర్చేందుకు స్వీయప్రేరణ పొంది ఇతరులలో కూడా ప్రేరణను రగిలించాలి. ఇదే యువత జీవితమునకు సార్థకతను చేకూరుస్తుంది. కనుక ఓ యువత! నీ కర్తవ్యమును నెరవేర్చేందుకై నడుం బిగించి దేశ గౌరవమును పెంచుము!!

- అఖండజ్యోతి, జనవరి 2017
అనువాదం: శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాలు

అత్యాస కొంపముంచుతుంది

పనులను ఉత్సవంగా మార్చుకోండి

ఈనాడు ప్రతి మనిషి క్షణం తీరిక లేకుండా చాలా హడావిడిగా, ఉరుకులు పరుగులు పెడుతూ జీవిస్తున్నాడు. తన పనులలో తలమునకలై ఉంటున్నాడు. వాటిని పూర్తి చేయటానికి శక్తిని ఒడ్డుతున్నాడు. చాలాసార్లు మనిషి తన పని ఒత్తిడి నిజమే అని ప్రామాణికముగా కూడా చెప్తున్నాడు. తన పనులను సమీక్షించుకుంటుంటాడు. కానీ ఇలా చేయటం వల్ల పనులు పూర్తవువు. పైగా ఒక పని పూర్తవుతుండగానే మరిన్ని పనులు వెల్లువలా ముందుకొస్తుంటాయి. ఒక గొలుసు కట్టు వలే ఈ పనులు అంతూపొంతూ లేకుండా జీవితాంతము ఆవిధముగా వస్తూనేవుంటాయి. ఐతే ఈ పనులు మన ఉత్సాహమును, మన ఆనందమును పెంచుతున్నాయా? లేక మనలో ఒత్తిడిని, అశాంతిని నింపుతున్నాయా?

పని పట్ల వెంపర్లాట(తపన) ప్రతి మనిషి బుద్ధిని తొలి చేస్తుంటుంది. ఎందుకంటే ఒకవేళ ఆ పనిని పూర్తిచెయ్యకపోతే బ్రతుకుతెరువుకు కావల్సిన డబ్బు చేతికందదు మరియు మనిషి తన జీవితములో ముందుకు సాగనూలేదు. ఈ ప్రపంచములో మనగలగటానికి డబ్బు సంపాదించితిరాలి. అందువల్ల కచ్చితముగా శ్రమించవల్సిందే. తన కోర్కెలు తీరేందుకు కూడా మనిషి తప్పకుండా కష్టపడాలి. కానీ పని పట్ల వ్యాకులత-దాని వల్ల పుట్టిన భయం లేదా ఒత్తిడి మన జీవనశైలిలో ఒక అభిన్న అంగమైపోయింది.

పని హడావిడి ఉండటం సరే! అది సకారాత్మకమైనది కూడా. కానీ దానివల్ల ఉత్పన్నమయ్యే ఒత్తిడి సకారాత్మకమైనది. ఒత్తిడి రకరకాలైన శారీరిక-మానసిక రోగములు ఉత్పన్నమవుటానికి ఒక ప్రముఖ కారణము. దీనివల్ల కేవలము మన యొక్క శారీరిక, మానసిక సామర్థ్యము సన్నగిల్లటమే కాక; ఆనందముగా జీవించాలి అనే మధురభావము కూడా ఇంకిపోతుంది. తత్కారణముగా బ్రతుకుబాటలోని సంతోషములను అనుభూతి చెందలేదు. ప్రతి ఒక్కరు సంతోష ఘడియలతో కూడుకున్న మెరుగైన జీవితమును ఆశిస్తారు, సుఖాలు కావాలనుకుంటారు. శాంతిని అభిలషిస్తారు. కానీ ఈనాడు మనుష్యుల పనిచేసే తీరు ఎలా ఉన్నదంటే దాని కారణముగా

అతని జీవితము నుండి శాంతిసౌఖ్యములు, సంతోషములు క్రోసుల దూరం జరిగిపోతున్నాయి. పని ఒత్తిడిలో పడి మనిషి తనను తాను మరచిపోయాడు. స్వీయ అభివృద్ధి అన్న మాటే లేకుండాపోయింది. ఈనాటి మనిషికి కేవలము ఒక్క బాహ్య పరిధిని గురించి మాత్రమే తెలుసు. అది మనుష్యులను బలంగా ఆకర్షించుట చేత దానినే పొందాలనుకుంటున్నాడు. కానీ ఈ భౌతికమైనవాటిని ఎన్ని పొందినా కూడా మనిషి ఎన్నడు తృప్తిని చెందబోడు.

మనిషి జీవితములో ఎంతగానో శ్రమిస్తాడు. అయితే ఇంత శ్రమ కోర్చిన తరువాత కూడా మానవుడు తన జీవితము పట్ల సంతృప్తిని అనుభవించలేకపోతున్నాడు. జీవితము చిరస్థాయి సంతోషములను మనిషికి ఇవ్వలేకపోతున్నది. పాపం మానవుడు కొన్ని క్షణముల ఆనందం కోసం ఇటూ-అటూ పరుగులుపెడుతున్నాడు. పనులలో పీకల లోతు కూరుకు పోతున్నాడు. మరలాంటప్పుడు మనము మన జీవితములో ఎదురయ్యే పనులలోనే ఆనందాలను ఎందుకు వెతుక్కోకూడదు? ఆనందము, సంతోషము అనుభవించటానికే మనం ఏ పనినైనా చెయ్యాలి అని కాకుండా మనం చేసే ప్రతిపనిలో ఆనందానుభూతి చెందాలి అనే లక్ష్యం ఉండాలి. ఈ జీవించే కళను నేర్చుకున్నచో నిజముగా మన జీవితము సంతోషాలకు ఆలవాలమవుతుంది.

ఒకవేళ మనం మన పనులలో ఆనందాన్ని అనుభూతి చెందలేకపోతే ఆ పనులు మనకు భారంగా తోస్తాయి. అప్పుడు మనం 'వాటిని ఎలాగో అలాగా పూర్తిచేయాలిరా భగవంతుడా!' అని ఆలోచిస్తాం. ప్రతీ పనిని ఉత్సవము (పండుగ) గా భావించాలి. చివరికంటా ఆ ఉత్సాహమును నిలుపుకుని పనిని పూర్తిచెయ్యాలి. ఇదే సరైన కార్యాచరణ పద్ధతి. మామూలుగా పని చెయ్యటం - ఉత్సవముగా లేక శుభకార్యముగా భావించి పని చెయ్యటం మధ్య వ్యత్యాసమున్నది. సాధారణమైన రీతిలో పని చేస్తే దానిలో ఏవిధమైన ఆనందము లభించదు. 'ఆ పనిని పూర్తిచెయ్యాలి' అనే భావనతో అన్యమనస్కంగానే చెయ్యటము జరుగుతుంది. దీనికి విరుద్ధముగా మనస్సులో సద్భావనలు చేస్తూ, అంతా ఉత్సవమే అని తలంచుతూ

కూర్చుని మాట్లాడుకుంటే భేదాభిప్రాయాలు సమసిపోతాయి

సంతోషముగా పనిచేసినప్పుడు మనిషి అప్పుడు ఆ భావ పరంపరలో తేలియాడుతూ తనకు తెలియకుండానే మంచి సృజనాత్మకతతో చాలా పనులను సులువుగా పూర్తిచేసివేస్తాడు. ఆవిధముగా పూర్తిచెయ్యబడిన పనులు ఇతరులకు కూడా చూడముచ్చటగా కనిపిస్తాయి. స్వయముగా ఆ వ్యక్తి కూడా ఆనందం పొందుతాడు.

ఏ వ్యక్తి అయితే జీవితములో పండుగ కోసం ప్రత్యేక సమయములను కేటాయిస్తాడో అటువంటి మనిషి పనులను భారంగా తలంచుతాడు. ఆ బరువును దింపుకునేందుకు లేక తగ్గించుకునేందుకు ఉత్సవం (పండుగ) జరుపుకుంటాడు. అట్టి మనిషి జీవితములో ఒత్తిడి-చింత మరింత పెరుగుతుంది. ఎందుకంటే ఈ పనిభారం ఒక్కొక్కసారి మరింత ఎక్కువవుతుంది -ఇంకోసారి తేలికవుతుంది. ఈరకముగా ఎప్పుడెప్పుడైతే పని బరువు అధికమవుతుందో అప్పుడప్పుడు అతనికి ఒత్తిడి కూడా ఎక్కువవుతుంది. 'ఈ పనే ఒక భారం. దీనిని తేలికపరచటానికి ఇతర ఉపాయములను లేదా వ్యూహాలను అనుసరించవలసిన ఆవశ్యకత ఉన్నది' అనే దృష్టికోణం పనిచెయ్యటం వెనుక ఉంటే అప్పుడు ఆ పని ఎన్నటికీ ఉత్సవంగా మారలేదు. పనులను ఉత్సవముగా బదలాయించటానికి (మార్చటానికి) ప్రతీ పని భగవదత్త వరం అని భావించి దానిని పూర్తి బాధ్యతతో ముగించవలసిన ఆవశ్యకత ఎంతైనా ఉన్నది.

మనిషి తన జీవితములో శ్రమిస్తూ ఎందుకు పనికి పూనుకుంటాడంటే జీవితములో తాను కొన్ని క్షణముల పాటు హాయిగా, శాంతిగా బ్రతకాలని. ఇప్పుడు ఈ క్షణములో ఎంత శ్రమించినా సరే ఆ మనిషికి భవిష్యత్తులో కాస్తంత విశ్రాంతి-కొద్దిపాటి ప్రశాంతత-ఎంతోకొంత ఆనందం తాను చేసిన శ్రమ కారణముగా లభించాలి. ఈ రవ్వంత పొందటానికి మనిషి ఒక్క హూసం చేసుకుని పని చేస్తాడు. కానీ లభించిన ఆ కొద్దిపాటిదానితో తృప్తిపొందక మరింత పొందే ప్రయత్నంలో తలమునకలౌతాడు. ఇంత చేసి చివరికి తాను అనుకున్నదానిని పొందలేదు.

మానవుడు తాను అనుకున్నది సాధించటానికిగాను జీవితములోని ప్రతీక్షణం-ప్రతీ పనిలో తన లక్ష్యమును అన్వేషించాలి. ఇదే మిగిలి ఉన్న ఒకే ఒక మార్గము. ఉత్సవ సమయములో మనం ప్రతి పనిని ఎంతో అందముగా

నేర్చుగా-అంతా అలంకరించుకుని శోభాయమానంగా తీర్చి దిద్దుకుంటామో, మనస్సులో ప్రసన్నతను అనుభూతి చెందుతూ కనిపిస్తామో అప్పుడు మనలో మానసికమైన అలజడి-ఒత్తిడి ఉన్నది అని అనిపించదు. సంతోషముగా అందరితో కలిసిమెలిసి ఉత్సవం కోసం ఎంతో తేలిగ్గా పనులను పూర్తిచేసివేస్తాం కదా! ఇలా చేసిన కారణముగా పనులూ పూర్తవుతాయి-మనస్సు కూడా ప్రసన్నముగా ఉండటంతో పాటు తృప్తి చెందుతుంది. వేడుక చేసుకున్నామన్న ఆనందమూ లభిస్తుంది. చేసిన శ్రమ పట్ల సంతోషం కూడా తోడవుతుంది.

మనం మన పనులను ఉత్సవంగా (పండుగ) జరుపుకునే టప్పుడు ఎలాంటి భావనతో చేస్తామో మామూలుగా కూడా సరిగ్గా అలాగే చెయ్యాలి. ఆ చేస్తున్న పనులకు ఎన్నెన్నో క్రొత్త క్రొత్త సృజనాత్మక వర్ణములను అద్దాలి. కొంగ్రొత్త రీతిలో, నూతన పద్ధతిలో చెయ్యాలి. జీవితములోని నూతన ఆయా మములను తెరవాలి. ఇలా చేస్తే జీవితములో పని చేసిన ఆనందము వచ్చి చేరుతుంది. అప్పుడు చేస్తున్న ప్రతి పని జీవితమున ఉత్సాహమును నింపుతుంది. ఉల్లాసము పొంది పొరలుతుంది. అసలు ఆ పని బరువుగా అనిపించనే అనిపించదు.

- అఖండజ్యోతి, జనవరి 2017
అనువాదం: శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాలు

**దైవీశక్తుల తోడ్పాటుకై
కష్ట నష్టముల నివారణకై
చేసిన కృషి సత్ఫలితములనిచ్చుటకై
జ్ఞానము, సంపదల ఆర్జన కొరకై
జీవితంలో స్థిరపడుటకై**

యోగేశ్వరీ గాయత్రి

**మాసపత్రిక చదవండి!
చదివించండి!!**

పుతుల కొరకై సంప్రదించండి:
ఫోన్: 040-23700722, 9949111175

మనుష్యుల మధ్య విశ్వాసాలు కొరవడితే అకృత్యాలు జరుగుతాయి

హిమాలయములు మన పాలకులు, రక్షకులు

హిమాలయములు! సార్థకమైన నామధేయము!

భూమికి దేవతలు ప్రసాదించిన అత్యంత శ్రేష్ఠమైన వరము 'హిమాలయములు!' ఈ హిమాలయములు తమ లోపల గూఢమైన ఆధ్యాత్మికతకు సంబంధించిన, కథలనెన్నింటినో తమలో ఇముడ్చుకుని మనల్ని పరిపాలించే చక్రవర్తి వలే, రక్షణను ఇచ్చే ప్రహరీ వలే స్థిరముగా నిలబడి ఉన్నాయి. హిమాలయములు మన అస్తిత్వములో ఉంటూ దానికి పోషణ నిస్తాయి. ఇవి మనకు ప్రాణవాయువులాంటివి. స్థిరమైన, విరాట్ స్వరూపము కలిగిన, సాటిలేని పర్వతములకు ఉదాహరణగా నిలబడటమేకాక, ఇవి మనకు ఒక సున్నితమైన, సంవేదనా పూరితమైన బాంధవ్యాన్ని కూడా కలుగజేస్తున్నాయి. వీనిని కేవలము పర్వతాలుగా భావించరాదు. ఇవి చేతనత్వము యొక్క జీవంతమైన జాగృతాత్మలు! హిమాలయములు మన ఆత్మను స్పందింపజేయగలవు.

హిమాలయముల కాంతివలయము ఎంతో విస్తారమైనది. ఆధ్యాత్మికముగా చెప్పాలంటే ఇవి సృష్టియొక్క అమూల్యమైన, రహస్యమైన, రోమాంచపూరితమైన, తాపసులకు సంరక్షణనిస్తూ, భగవంతుని చేతనత్వమును ధారణచేయగలిగేటటువంటి అతి శక్తివంతమైన మాధ్యమము. హిమాలయముల నుండి వెలువడే నదులు ఎంతోమందికి జీవనాధారము కావటమేకాక, హిమాలయముల యొక్క పర్వత-ప్రకృతిని, పర్యావరణమును సంరక్షిస్తుంటాయి. ఈ పర్వతశ్రేణులు మన సమాజానికి ప్రతినిధుల లాంటివి. అంతులేని ఆకర్షణ, రోమాంచపూరితమైన రహస్యములు వీని స్వంతము. అంతేకాక వీటికి సంబంధించిన ఆయామములు మన భౌతికదృష్టిని దాటి మరెన్నో ఉన్నాయి.

హిమాలయములు భగవంతుడైన సదాశివుడు, ఆదిమాత పార్వతీదేవిల స్వరూపమే! ఎందుకంటే వీటి కేంద్రము నయనాభిరామమైన కైలాసములో ఉంది. కైలాసములో హిమాలయములు ఒదిగి ఉంటాయి. కైలాసముతోనే ఇవి ప్రారంభమవుతున్నాయి. కైలాసము సృష్టికి కేంద్రబిందువుగా భావించబడుతున్నది. భౌతికముగా కన్నట్టే కైలాసములో ఇమిడి ఉన్న దివ్యకైలాసము యొక్క రహస్యమైన కోణముల సౌందర్యము అద్భుతమైనది, అనుపమానమైనది. పార్వతీ పరమేశ్వరుల అనుగ్రహమున్నవారు మాత్రమే వీటిని అనుభూతి చెందగలరు. రాళ్ళు, మట్టి, జలతత్వములతో కూడిన హిమాలయములు ఎంతో సుందరముగా ఉంటాయి. ఇక సూక్ష్మ హిమాలయము

లైతే ఊహింపశక్యము కానివి. అందుచేత దేవాత్మయైన హిమాలయములను దర్శించి మహాకవి కాళిదాసు 'హిమాలయములు సాక్షాత్తు శివస్వరూపమే!' అని వచించాడు. దిగ్విగంతాల వరకు వ్యాపించి ఉన్న హిమాలయముల యొక్క తెల్లని హిమ శిఖరములు మహాదేవుని యొక్క ఘనీభవించిన మహోట్టహాసమా అన్నట్లుంటాయి.

హిమాలయములు, గంగ, పరమేశ్వరుడు... ఈ మూడూ లేకుండా కాళిదాసు వ్రాసిన ఏ గ్రంథమైనా సరే అది అసంపూర్ణమనే భావించవచ్చు. ఆయన వ్రాసిన 'కుమారసంభవము, ఋతుసంహారము, రఘువంశము, విక్రమోర్వశీయము, అభిజ్ఞాన శాకుంతలము, మేఘదూతము మొదలైన అన్ని కావ్యములలోనూ హిమాలయములు తమ విరాట్ సౌందర్యముతో పాటు తమ సంపూర్ణవైభవమును చాటుకున్నాయి. కాళిదాసు 'హిమాలయములను' ప్రాకృతిక, భౌగోళిక, సాంస్కృతిక, ఆధ్యాత్మిక, ఆత్మిక, పౌరాణిక రంగులను మేళవించి ఒక క్రొత్త రూపములోనికి మలించాడు. కాళిదాసు వాక్యాలలో హిమాలయములు అంటే పరమశివుని గృహము, పార్వతీదేవి ముంగిలి, కస్తూరీమృగాలకు ఆలవాలము, సింహాల జీవన ప్రదేశము! కాళిదాసు మహాకవి కుమారసంభవములో హిమాలయములకు మానవాకృతి నిచ్చి, వాటిని దివ్యాత్మలకు చిహ్నాలుగా అభివర్ణించాడు.

**అస్తుత్తరస్యాం దిశి దేవతాత్మా
హిమాలయో నామ నగాధిరాజః ।
పూర్వాపరౌ తోయనిధీ వగాహ్యౌ
స్థితః పృథివ్యా ఇవ మానదణ్ణః ॥**

అనగా 'ఉత్తరాన విలసిల్లుతున్న దేవాత్మ హిమాలయములు పర్వతాలకు రాజు! ఆయన ప్రాక్-పశ్చిమ సముద్రములలో ప్రవేశించి, భూమికి మానదండము (కొలబద్ద) వలె వెలుగొండు తున్నాడు' అని అర్థము.

**తుషార సన్ధ్యాన నిషాతశీ తలాః
శశాంజమాభిః శిశిరీకృతాః పునః ॥**

అని ఋతుసంహారములో హిమాలయాలలోని నీటి యావిరిని వర్ణించారు కాళిదాసుమహాకవి. అనగా 'అతి శీతలమైన పొగమంచు, దానికన్నా చల్లనైన చంద్రకిరణములతో నిండిన హిమాలయాలలోని రాత్రులు వర్షింపనలవికానివి' అని అర్థము.

మనిషిని మనిషి నమ్మినరోజు వైషమ్యాలు సమసిపోతాయి

హిమాలయాల అద్భుత సౌందర్యమును, విస్తృతిని కాశిదాసు మాత్రమే కాక మరెందరో సాహిత్యకారులు వర్ణించారు. గొప్ప సాహితీవేత్త, హిందీసాహిత్యానికి తండ్రివంటి వాడైన హజారీప్రసాద్ ద్వివేదీగారు “హిమాలయాలను భారతీయ సాహిత్యము, చరిత్రల నుండి తొలగిస్తే అవి ప్రాణహీనమవుతాయి. రత్నములకు గని, దేవభూమియైన హిమాలయములు భారతదేశమునకు రక్షణకవచము వంటివి. వీని చరిత్ర కేవలము బ్రహ్మకు మాత్రమే తెలుసు! వీని సంస్కృతి మేరుదండము వంటిది” అని అన్నారు.

ప్రఖ్యాత సాహిత్యకారుడైన రామావధానిశాస్త్రిగారు ‘హిమాలయ శిఖరాలను నీలాకాశముతో ముచ్చటిస్తూ రంగు రంగుల మబ్బులతో ఒరుసుకుంటూ ఉండగా చూసినప్పుడు నాకు సప్తద్వారాల వెనుక వైకుంఠములో విరాజిల్లే భగవంతుని రూప దర్శనానుభూతి కలుగుతుంది. ఆనందముతో నేను పదేపదే ఆ హిమాలయాల సౌందర్యమును చూస్తుంటాను. నా అంతరంగములో ఆవిధముగా హిమాలయాల సౌందర్యము స్థిరముగా ముద్రవేసుకున్నది’ అని వర్ణిస్తున్నారు.

‘విశాల భారతదేశము యొక్క ఏకత్వమును తెలియజేస్తూ గౌరవపూర్ణమైన సంస్కృతియొక్క ఎదుగుదలకు ప్రతీకయైన హిమాలయాలు క్రమముగా మనకబారుతున్నాయి. చీకటి పడింది, రేయి గడుస్తోంది. పక్షుల కుహకుహ ధ్వనులతో ప్రకృతి మేల్కొంటున్నది. హిమాలయాలు మేల్కొన్నవి. వానితో పాటే భారతదేశపు జాతీయతకూడా! నగాధిరాజైన హిమవంతుడు మళ్ళీ ఒకసారి భారతదేశములోని కులపర్వతాలను, రసవంతమైన కులకన్యలనూ ఒక మండపములోకి ఆహ్వానించి జోడించాడు. పృథ్వికి గీటురాయిగా చెప్పబడే సార్థకత మరొకసారి ప్రభాసితమై కాంతులీనింది’ అని విద్యానివాసమిత్రా అనే సాహిత్యకారులు వ్రాసి ఉన్నారు.

పరమపూజ్య గురుదేవులకు కూడా తమ జీవితములో ముగ్గురి ప్రేరణ లభించినది. వారిలో దేవాత్మ హిమాలయాలు ఒకటి. హిమాలయాలను వారు తండ్రిగా భావించారు. హిమాలయాలను పారసమణిగా వర్ణించారు.

హిమాలయాల ఈ సౌందర్యము, ఐశ్వర్యమే వాటికి శత్రువుగా పరిణమించాయి. దూరదృష్టి లేని మానవులు అభివృద్ధి పేరిట ఇచ్చటి అడవులను నరికి, కొండలను పగులకొట్టి సౌరంగాలను నిర్మించారు. ప్రకృతి యొక్క అందమైన లోయలలో ఎక్కువ మోతాదులో మందుగుండుసామగ్రిని ఉపయోగించి పెద్దపెద్ద రహదారులను నిర్మించారు. ఈ దారులలో నడిచే భారీవాహనాల నుండి వెలువడే పొగ వలన హిమాలయాలలోని స్వచ్ఛమైన గాలి కలుషితమవుతున్నది.

‘అభివృద్ధి’ అనే అంతులేని తృప్తి నదులను చిన్నవిగా చేసి కాలువలుగా మార్చివేసింది. కానీ ప్రళయభీకరముగా వచ్చిన వరద ఆక్రమణలన్నింటినీ క్షణకాలములో తుడిచిపెట్టివేసింది. వినాశనాన్నీ, నష్టమును ఏవిధముగా అంచనావెయ్యగలము?

కొండల పైన ప్రవహించే నదుల ఒడ్డున వ్యవసాయము చెయ్యడము అనేది అనాదిగా ఉన్నది. అంతకన్నా మరింత ఎత్తుమీద పల్లెలు ఉండేవి. ఇలా ఉంటుండగా శ్రమను తగ్గించుకొనటానికి నదల ఒడ్డుననే నివసించడము ప్రారంభించారు. ఆవిధముగా నదుల ఒడ్డున రహదారులు పెరిగాయి. జనసంఖ్య బాగా పెరిగింది. దానితోపాటే ఆపదలు పెరిగాయి. హిమాలయాలలోని విశాలమైన మైదానాలు మట్టితో ఏర్పడి ఉన్నాయి. వాటిపైన మొలిచే అడవిగడ్డి వాటిని గట్టిగా తయారు చేసింది. దుప్పటి వలే పైన కప్పుబడే మంచు వీటిని సంరక్షిస్తుంది. వీనిలోని దట్టమైన అడవి హిమాలయాలలో ప్రవహించే నదులతో తడుపబడుతుంటుంది. ఎత్తున ఉన్న శిఖరాలమీద నుండి జాలువారే మంచుప్రవాహములు వీటిని రక్షిస్తుంటాయి.

కానీ అభివృద్ధి పేరిట ఆక్రమణలతోనూ, తీర్థయాత్రల పేరిట విలాసవంతమైన ఆనందాల వల్లను హిమాలయాల కోపము పెల్లుబికింది. కాశిదాసుమహాకవి దేవాత్మగా, సాహితీ వేత్తలు పర్వతాధిరాజుగా, భారతదేశము యొక్క ఆధ్యాత్మికతగా, సృష్టికి కేంద్రబిందువుగా భావించబడిన హిమాలయాలు నేడు మనము చేస్తున్న అకృత్యాల కారణముగా మనపై క్రోధము వహించినట్లు తెలుస్తున్నది. హిమాలయ శిఖరముల సంరక్షణలో భారతదేశము నిశ్చింతగా నిద్రపోతుంది. అటువంటి పర్వతాలను బాధించి మనము సుఖముగా ఎలా ఉండగలము? భావితరాలవారికి ఒక సుఖమైన భవితను అందించాలనుకుంటే అభివృద్ధిపేరిట శరవేగముగా జరుగు తున్న పనులను, దుష్కృత్యములను తక్షణమే నిలిపివేయాలి. అప్పుడే మనము హిమాలయాల సౌందర్యమును, ఐశ్వర్యమును, వైభవమును కాపాడుకొనగలము.

‘హిమాలయాల గురించి ఎవరు ఏమి వ్రాసినా అది ఈ హిమచక్రవర్తి సమక్షములో అల్పమే అవుతుంది. మనస్సులో కమ్ముకుంటున్న మేఘములు పైకి ఎగిసి హిమాలయాల ఎత్తును అందుకోవాలనే ప్రయత్నము చేస్తున్నాయి. హిమాలయాలు పెద్దన్న వలే ఎంతో ఎత్తుగా ఉంటే నేను చిన్నతమ్ముని వలే దిగువన నిలబడి ఉన్నట్లు సిగ్గు కలుగుతున్నది. పైకి ఎదుగలిగే ధైర్యమున్నదా అని ప్రేమపూర్వకముగా సవాలు చేస్తున్నట్లున్నది’ అని గొప్పవక్తయైన ధర్మవీరభారతి వ్రాస్తున్నారు.

- అఖండజ్యోతి, డిసెంబరు 2013
అనువాదం: శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాల

తోటి మనుష్యులతో ప్రేమాభిమానం పెంచుకోవాలి

చెత్త సమస్యను ఇలా నివారించండి

మనందరము స్వచ్ఛభారత్ మిషన్ ప్రణాళిక అమలు చేస్తున్నాము. దేశమంతటా ఈ పని సాగుతున్నది. ఇంత చేస్తున్నా కూడా దేశము మన ఆకాంక్షలకు-అపేక్షలకు అనురూపముగా స్వచ్ఛతను పొందలేకపోతున్నది. రకరకములైన చెత్త మరియు ముఠికి దేశములో నిరంతరము పెరిగిపోతూనే ఉన్నది. ఒక ఇంట్లో 10 మంది ఉంటే అందులో 9 మంది ఇంటిని అస్తవ్యస్తము చేసిపారేస్తే-మిగిలిన ఆ ఒక్క వ్యక్తి మాత్రము ఇంటిని చక్కబెడుతున్నాడనుకుందాము. మరటు వంటప్పుడు ఆ ఇంటిని శుభ్రముగా, తీర్చిదిద్దినట్లు పెట్టడమనేది ఆ ఒక్క వ్యక్తికి ఎంతో కష్టమైపోతుంది. మన దేశములో కూడా ప్రస్తుతము ఇటువంటి గందరగోళ పరిస్థితే ఉన్నది. మన భారతదేశములో చెత్తను విసిరేసేవారు ఎక్కువ-దాన్నంతా ఒకచోటకు ప్రోగుచేసి శుభ్రం చేసేవారు తక్కువ. ఈ కారణముగా చెత్తాచెదారము, ముఠికి నిరంతరాయముగా గుట్టలు గుట్టలుగా మేటవేస్తున్నది.

పట్టణాలలో పరిస్థితిని చూచినచో ఎక్కడపడితే అక్కడ కాలువలలో ముఠికినీరు నిల్వ చేరుతున్నది. ఆ నీటిలో ఫ్లాస్టిక్-కుళ్ళిన వస్తువులు తేలుతుంటాయి. వాటిమీద ఈగలు, దోమలు మరియు క్రిమికీటకాలు ముసురుతుంటాయి. ప్రజలు ఆ చెత్తను చూసి కూడా తమకు పట్టినట్లు మోహం త్రిప్పుకుని వెళ్ళిపోతారు తప్ప ఒక్కరైనా దానిని శుభ్రం చెయ్యటానికి ముందుకురారు. అందుచేతనే చెత్తాచెదారం కొండ వలే పేరుకుపోతున్నది. అలాగే ఈ విషయంగా మనము గ్రామముల మీద దృష్టి సారించినట్లయితే అక్కడ కూడా అస్తవ్యస్త పరిస్థితి చోటుచేసుకుని ఉండటమేకాక శుభ్రం చేయటమన్నది కానరాదు. ఈ కారణముగానే భారతదేశములో అధికాంశ గ్రామములు వెనకబడున్నాయి. అక్కడ కనీసం మంచినీటి సౌకర్యము కూడా ఉండదు. మరుగుదొడ్లు ఉండవు. అందువల్ల అశుభ్రం వ్యాపిస్తున్నది. బురద-అపరిశుభ్రమైన నీరు ఎక్కడపడితే అక్కడ ప్రవహిస్తుంటుంది.

స్వచ్ఛత విషయములో తీర్థస్థలములు-పర్యాటకకేంద్రాల పరిస్థితి కూడా దారుణముగా ఉన్నది. అక్కడికి జనం తండోప తండాలుగా వచ్చిపోతుంటారు. వారంతా ప్రకృతి సౌందర్యమును ఆస్వాదిస్తూ ఆధ్యాత్మిక లాభాలను మూటగట్టుకుంటారు. ఇంత పొంది వారు చేసేదేమిటయ్యూ అంటే అక్కడి పరిసరాలను

చెత్తాచెదారంతో నింపి మరీ వెళతారు. అడుగడుగునా ఎంగి లాకులు, తిని-త్రాగి పారేసిన వస్తువుల కుప్పలు కనిపించి అసహ్యం కలిగిస్తాయి. ప్లాస్టిక్ వస్తువుల దొన్నెలు, గ్లాసులైతే ఇక్కడ-అక్కడా పడి దొర్లుతు కానవస్తాయి. ఈవిధముగా చెత్తా చెదారమును వ్యాప్తి చెయ్యటములో వీరా వారా అని కాకుండా మనందరము పెద్ద పాత్రనే పోషిస్తున్నాము. ఇవాళ-రేపు త్రాగునీరు కూడా ప్లాస్టిక్ సీసాల్లో, సంచుల్లో లభిస్తున్నది. ఎందుకంటే ప్రతి మనిషికి మంచినీరు అత్యవసరము. అందు వలన వీటిని కొనుక్కుని త్రాగిన తరువాత ఎక్కడపడేస్తున్నామనే కనీస జ్ఞానం కూడా లేకుండా విసిరివేయటమనేది సర్వ సాధారణమైపోయింది.

ఈరకముగా తిని-త్రాగే వ్యర్థాలు, కుళ్ళిన పదార్థములు, పాడైన వస్తువులు, ప్లాస్టిక్ సామాన్లు-సంచులు లేదా ఇళ్ళల్లో ప్రతినిత్యము పేరుకునే చెత్తాచెదారము ఇవన్నీ రహదారి మీద, ముఠికి కాలువలలోను, చెత్తకుండీలలోను ఒకచోట అనేమిటి ఎక్కడపడితే అక్కడ కంపరం కలిగించేటట్లు కనిపిస్తాయి. ఒకవేళ ఈ ముఠికి చెత్తకుప్పల మీద నీరు చేరితే అది కుళ్ళటం మొదలౌతుంది. వ్యాధులు పెచ్చరిల్లటానికి ఇదొక పెద్ద కారణమౌతున్నది. పరిసరాలను చెత్తాచెదారంతో నింపటం మాత్రమే ఇక్కడ చెప్పబడుతున్న విషయము కాదు. ఇది ఇంతమాత్రానికే పరిమితం కాకుండా ఆ చెత్తలో ఈగలు-దోమలు మరియు హానికారక క్రిములు పుట్టుకొస్తాయి. అలా పుట్టిన పెద్ద పెద్ద దోమలు, ఈగలు, కీటకాలు, రోగకారక క్రిములు ఇళ్ళల్లోకి చొరబడి తిని-త్రాగే పదార్థముల మీద వాలతాయి. ఈ కారణముగానే వీటి ద్వారా పలు అంటు వ్యాధులు ప్రబలుతాయి. అవి ప్రజల ఆరోగ్యమును చెప్పు కోదగ్గ స్థాయిలో పాడుచేస్తాయి.

ఇందువల్లనే వేసవికాలం-శీతాకాలంలో కంటే ఎక్కువగా వర్షాకాలంలో అంటురోగాలు, జ్వరాలు సహజముగానే వ్యాప్తిచెందుతాయి. పెద్దవారైతే ఎలాగోలా తట్టుకుని నిలబడ గలరు కానీ చిన్నపిల్లలు బయట మట్టి-దుమ్ములో ఆడటానికి మొగ్గుచూపటం వల్ల కాబోలు ఇట్టే ఈ రోగాల పాలబడతారు. శుచీశుభ్రం పాటించని కారణముగా తొందరలోనే వ్యాధుల బారినపడతారు. ఇదంతా చూసినప్పుడు రోగాణువులను వ్యాపింపజేసి వ్యాధులను పెచ్చరిల్లంపజేయుటలో గుట్టలుగా

మనం చెప్పే ఆదర్శాలను మొదట మనం ఆచరించాలి

మేటవేసిన చెత్తాచెదారం ప్రముఖ పాత్ర పోషిస్తున్నది అని తెలుస్తుంది.

అందరికీ తెల్సినది, అందరు ఒప్పుకునేది ఏమిటంటే చెత్తను ప్రోదిచెందనివ్వకూడదు, ముఠీకిని వ్యాప్తిచెందనివ్వ కూడదు, శుచీశుభ్రతతో జీవించాలి అనే... కానీ పేరుకున్న చెత్తను చూచి కూడా ముఖం తిప్పుకుని మాలిన్యాన్ని పెంచే పనిలో భాగస్వాములమౌతున్నాము. ఎప్పటివరకైతే అపరిశుభ్ర పరిసరాలను చూసి కూడా చూడనట్టు ప్రవర్తిస్తామో, దాన్ని శుభ్రం చేసే ప్రయత్నము చెయ్యమో అప్పటివరకూ ఈ చెత్త పర్వతం లాగా పెరుగుతూనేపోతుంది మరియు ఒకానొక రోజున ఎటువంటి పరిస్థితి దాపురిస్తుందంటే దాన్ని శుభ్రం చెయ్యటం అసాధ్యమైపోతుంది. మరైతే దాన్ని శుభ్రం చెయ్యటానికి ఒక అభియానమును చేపట్టాలి. అందులో మొట్టమొదటగా చెత్తాచెదారమును పెరగనివ్వకపోవటం, మన ఇంటినీ-పరిసరాలనూ మాత్రమే కాక; చుట్టుప్రక్కల, అలాగే పర్యావరణమంతటినీ శుచిగా శుభ్రంగా ఉంచుతాం అనే సంకల్పమును తీసుకొనుట.

స్వచ్ఛతను గురించి చిన్నపిల్లలకు శిక్షణ నివ్వటం ద్వారా దీనిని ఆరంభించాలి. పెద్దలు కూడా తమ స్థాయి ననుసరించి దీనిని యథాశక్తి పాటించాలి. ఎందుకంటే పెద్దలు ఆచరణాత్మకంగా లేనిచో పిన్నలను దానికొరకు సన్నద్ధం చెయ్యటం అసాధ్యమవుతుంది. చెత్తను ఇష్టానుసారం పడెయ్యకుండా, దాన్నంతా ఒకచోటుకు చేర్చి చెత్తకుండీలో పడెయ్యాలి. చెత్త కనిపిస్తే దాన్ని శుభ్రం చెయ్యాలనే తపన కనిపించాలి. అలాగే చెత్తను విభజించాలి. కుళ్ళి వాసనగొట్టే వస్తువులను ఒక చెత్త గుంటలో, అదేవిధంగా పాలిథిన్-ఇనుపముక్కలు-పనికిరాని గాజు వస్తువులు వంటి పొడిచెత్తను వేరే చెత్తగుంటలో వెయ్యాలి. ఇక ఇప్పుడు పోగేసిన ఆ తడిచెత్తను వృథా చెయ్యకుండా ఉపయోగమైన ఎరువును ఉత్పత్తి చేయుట, అలాగే పొడిచెత్తను రీసైకింగ్ ద్వారా మళ్ళీ అదంతా వినియోగమయ్యేలా తగు చర్యలు చేపట్టాలి.

ప్లాస్టిక్ తొందరగా రూపాంతరం చెందదు, కరిగిపోదు. తగలబెడితే వాతావరణ కాలుష్యము ఏర్పడుతుంది. నేలమీద పడి లోపలికి చొచ్చుకునిపోయినా జలమును విషతుల్యం చేసి వేస్తుంది. ఈ సమస్యను పరిష్కరించేందుకు పలు మార్గములను అన్వేషించడము జరుగుతున్నది. ఐతే ప్లాస్టిక్ ని ఒక విశేషమైన ఉష్ణోగ్రత వద్ద కరిగించి గృహనిర్మాణములో ఉపయోగపడే

రాళ్ళను (టైల్స్) తక్కువ ఖర్చుతో పునరుత్పత్తి చెయ్యడం ఆరంభమైనది. కానీ ఒకవేళ ప్లాస్టిక్ ని రహదారి నిర్మాణములో వినియోగిస్తే కనుక అవి మామూలుగా వేసే తారురోడ్ల కంటే కూడా చాలా గట్టిగా ఉండి దారి తొందరగా పాడవ్వకుండా ఉంటుంది అనేది ప్రస్తుతం శాస్త్రీయముగా నిరూపించబడిన అంశము.

మన దేశములో ఒకవైపు ప్లాస్టిక్ చెత్త హద్దులేకుండా పెరిగిపోతున్నది. అదే సమయములో మన దేశములో రహదారి నిర్మాణ పనులు అంతంత మాత్రముగా సాగుతున్నాయి. చాలా ప్రాంతాలలో రహదారులే లేవు. అక్కడికి ప్రయాణించడము కష్టము. ఒకవేళ ఉన్నా ఆ దారుల పరిస్థితి అధ్వానంగా ఉన్నది. అందుచేత ప్లాస్టిక్ ని రీసైకింగ్ ప్రోసెస్ ద్వారా మనము దేశములో బలమైన రహదారులను నిర్మించుకోవచ్చును. అంతే కాకుండా వీటితో పునరుత్పత్తి చెయ్యబడ్డ రాళ్ళను వినియోగించి చాలా తేలిగ్గా కావల్సిన చోట్ల మరుగుదొడ్లను కట్టవచ్చును. ఇలా చేయటం ద్వారా మన దేశమునకు శాపం వలే మారిన ప్లాస్టిక్ ను స్వచ్ఛత నిమిత్తము వరదానముగా మార్చుకుని ఉపయోగంలో పెట్టుకొనవచ్చును.

మనం చెత్తాచెదారమును, ముఠీకిని ఇష్టపడం. కానీ దీనిని పునరుత్పత్తి చర్యల ద్వారా ఎరువుగా మార్చినచో అది మన వ్యవసాయ రంగమునకు ఎంతో దోహదపడుతుంది. మరి అలాంటప్పుడు చెత్తను చక్కని ఎరువుగా మార్చే ప్రక్రియలో మనము ఎందుకు సహాయపడకూడదు? అట్లాగే ఇంటిలోని చెత్తను కుళ్ళబెట్టి తోటకు కావలసిన ఎరువుగా ఎందుకు తయారు చేసుకోకూడదు? ప్రతి భవంతిలోను కనీసంలో కనీసం తడి-పొడి చెత్త వేసేందుకు రెండు గుంటలు వేర్వేరుగా ఏర్పాటు చేసుకుని ప్రతిరోజు చెత్తను వాటిలో వేస్తుండాలి. వీటిని తరువాత తగురీతిలో ఉపయోగించుకోగలిగేవిధంగా ఒక వ్యవస్థను చేపట్టాలి.

ఏ చెత్త సమస్యను మనం పర్వత సమానముగా చూస్తున్నామో దానిని తొలగించుట-పునరుత్పత్తి చేయుట అన్న తగిన చర్యలు చేపట్టుట ద్వారా దేశమును అందముగా తీర్చిదిద్దవచ్చును. అందుచేత ఈరోజునుండే అందుకు కావల్సిన అడుగులు వెయ్యాలన్న ఆవశ్యకత ఉన్నది. కనుక ప్రతి వ్యక్తి తన బాధ్యతను గుర్తించి ఈ పనిని ఆరంభిస్తే మన దేశం స్వచ్ఛతకు మారు పేరుగా నిలుస్తుంది, అలాగే సుసంపన్నమవుతుంది.

- అఖండజ్యోతి, జనవరి 2016
అనువాదం: శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాలు

చెప్పే మాటలను చేతలతో చూపే కార్యకర్తలు కావాలి

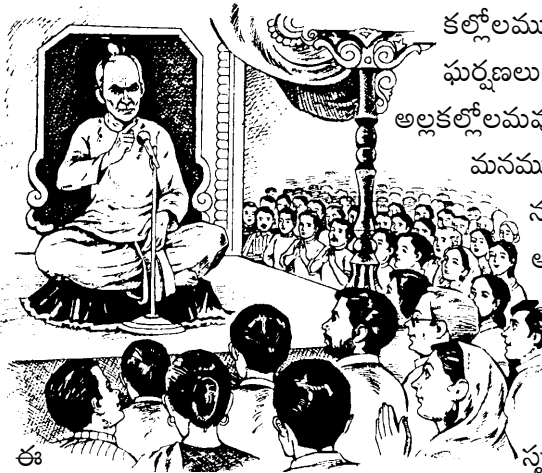
యజ్ఞం యొక్క తత్త్వదర్శనము - 2

పరమపూజ్య గురుదేవులు తమ ఈ మహత్త్వపూర్ణ ప్రవచనము ద్వారా యజ్ఞము యొక్క తత్త్వదర్శనమును తెలియజేస్తూ 'యజ్ఞం అనేది జీవితమును ఎలా జీవించాలో తెలియజెప్పే ఒక సమగ్రమైన ప్రక్రియ' అని నిర్వచించారు. 'యజ్ఞము మూలతత్త్వము యజ్ఞీయ జీవనములో సమాహితమై ఉంటుంది. అనగా సమాజము నుండి స్వల్పముగా తీసుకొని అధికముగా తిరిగి ఇవ్వటము అనే అర్థము అందులో ఇమిడి ఉన్నది' అని కూడా వారు తెలియజేస్తున్నారు. నిస్వార్థభావనతో తమ సమయమును, సాధనను, తమకు లభించిన సౌకర్యములను సామాజిక ఉన్నతి కోసము సదుపయోగము చెయ్యగలిగిన వ్యక్తులు యజ్ఞీయ జీవనమునకు ప్రతీకలుగా తయారుకాగలరు. యజ్ఞములో ఇమిడి ఉన్న ఈ జ్ఞానముతో పాటు యజ్ఞమునకు సంబంధించిన విజ్ఞానము కూడా ఉన్నది. యజ్ఞము నుండి వెలువడే ఔషధీయధూమము ఎంతో దూరం వ్యాపించి చికిత్సతో కూడిన ప్రభావమును చూపించటములో శక్తివంతమైనది. జబ్బుపడ్డ వ్యక్తికి నోటి ద్వారా మందులు, ఇంజెక్షనులు ఇచ్చినప్పుడు ఆ ఒక్క వ్యక్తికి మాత్రమే చికిత్స జరుగుతుంది, అతనికి మేలు కలుగుతుంది. కానీ యజ్ఞము జరిగినప్పుడు వెలువడే ధూమము మైళ్ళ కొలదీ దూరమునకు వ్యాప్తిచెందటమే కాదు తన సంపర్కములోనికి వచ్చిన ప్రతివ్యక్తి జీవితమును పరిశుద్ధము చేసి అభ్యున్నతిని కలిగిస్తుంది. రండి! వారి అమృతవాణిని మరింతగా హృదయంగమము చేసుకుందాం!

ఇచ్చివుచ్చుకొనటమే సామాజిక చక్రము

హృదయము తనలోకి చేరిన కలుషరక్తమును శుద్ధరక్తముగా మార్చి రక్తనాళాలకు అందిస్తుంది. రక్తకేశనాళికల గుండా రక్తము ప్రవహిస్తుంది. తిరిగి నాడులు కలుషరక్తమును హృదయమునకు చేరవేస్తాయి. హృదయము మరల శుద్ధిచేసి ధమనులకు అందిస్తుంది. ఈ కారణముగా మనము జీవించి ఉండటము జరుగుతున్నది. పైన చెప్పబడిన రెండు క్రియలలో ఏ ఒక్కటి జరగకపోయినా మన జీవితము సమాప్తమైపోయినట్లే.

ఇదే సూత్రము సామాజిక చక్రమునకు కూడా వర్తిస్తుంది. మీరు సామాజిక చక్రమును గుర్తించలేకపోయారు అంటే మీరు జీవితమును ఎలా జీవించాలో అర్థం చేసుకోలేదనే చెప్పవలసి వస్తుంది. మానవ శరీరము ఏవిధముగా జీవించి ఉంటున్నది, ఏ సిద్ధాంతముల మీద మనుగడ సాగిస్తున్నది అన్న విషయము మీరు అర్థము చేసుకొనలేకపోతే సమాజములో ఎంతో సంక్షోభము,

కల్లోలము ఉత్పన్నమవుతుంది. హత్యలు, ఘర్షణలు పెచ్చుమీరిపోతాయి. ప్రపంచము అల్లకల్లోలమవుతుంది. కాబట్టి సమాజమునకు మనము ఏదైనాసరే ఇచ్చితిరాలి. సమాజము నుండి మనము తీసుకొనటము కూడా అవసరమే కానీ తీసుకున్నదానికన్నా అధికముగా తిరిగి ఇవ్వటము చాలా అవసరము.

సృష్టిక్రమము ఏమిటి? ఒక్కసారి సృష్టిక్రమమును పరిశీలించండి. అది ఎలా సాగుతున్నదో గమనించండి. సముద్రము నిండా నీళ్ళున్నాయి. మబ్బులు సముద్రము చెంతకు వెళ్ళి తమకు కొంచెము నీటినివ్వమని కోరాయి. సముద్రుడు అంగీకరించిన వెంటనే మబ్బులు నీటిని నింపుకుని సమయం వచ్చినప్పుడు నేలపైన వర్షించాయి. నేల నీటిని స్వీకరించింది. పచ్చదనము వెల్లివిరిసింది. నేల మీద పడిన నీరు చిన్నచిన్న కాలువలుగా మారి ప్రవహించినది. కాలువలలోని నీరు సరస్సులలోకి చేరింది. ఆతరువాత క్రమముగా నదులలోకి ప్రవహించినది. అప్పుడే నేల ఆలోచించినది. మనము తీసుకున్న నీటిని తిరిగి సముద్రమునకు అందించాలి. లేకుంటే సముద్రము ఎండి

హింసలేని సమాజం కొరకు ప్రయత్నించాలి

పోయే ప్రమాదముంది. నదులలోని నీరు సముద్రములో వచ్చి కలిసింది. క్రమముగా సముద్రములోని నీరు ఆవిరై మబ్బులలోకి చేరుతుంది. ఈవిధముగా చక్రీయక్రమములో సముద్రములోని నీరు భూమి మీదకు, భూమి మీద నీరు సముద్రములోనికి ప్రవహిస్తూ మానవ జీవనానికి మనుగడను ప్రసాదిస్తున్నది. ఈ క్రమములో ఏది తప్పినా భూమి పైన విలయము తప్పదు. ప్రపంచము అల్లకల్లోలమవుతుంది.

సృష్టి యొక్క మూల సిద్ధాంతము యజ్ఞము

ధనం ఒకరి చేతినుండి మరొకరి చేతిలోకి, అక్కడినుండి ఇంకొకరి చేతిలోకి... ఇలా తిరుగుతూ ఉండాలి. జ్ఞానం (బుద్ధి) కూడా పంచబడుతూ ఉండాలి. (ప్రేమ, సహకారము, సహయోగము మొదలగు భావనలన్నీ కూడా అలా అలా ప్రవహిస్తూనే ఉండాలి. ఈ సృష్టి యావత్తూ 'యజ్ఞం' అన్న ఒక్క పదం మీదనే ఆధారపడి నడుస్తూ ఉన్నది. యజ్ఞము యొక్క సిద్ధాంతములను, దాని ద్వారా పొందగలిగే జ్ఞానమును మేము మీకు నేర్పిస్తాము.

అగ్ని మనకు గురువు. 'అగ్నిమీళే పురోహితం' అన్నది వేదవాక్కు. అగ్ని ఊర్ధ్వముఖముగా ఉంటుంది. మీరు కూడా అగ్ని వలె శిరస్సు నెత్తుకుని ధైర్యముగా జీవించండి. ఒకవేళ మీ శిరస్సు క్రిందకు ఉంటే తల పైకి ఎత్తండి. అగరుబత్తిని వెలిగిస్తే దాని ధూపం పైపైకి వ్యాపిస్తుంది. దీపమును వెలిగిస్తే దాని జ్యోతి నిటారుగా వెలుగుతుంది.

ఆపద వచ్చినా, అశాంతి ఎదురైనా మానవుని మనస్సు మలినం కాకూడదు. నీచమైన అల్పభావనలతో హేయం, మోస పూరితముగా మారకూడదు. ఎటువంటి కష్టములో నైనా మనిషి ఉన్నతముగా ఉండాలి. ఆలోచనలు ఔన్నత్యపూరితముగా ఉండాలి. ఇదే అగ్ని మనకు నేర్పుతున్న విద్య. అగ్ని మాట్లాడదు కానీ మనకు బోధిస్తుంది. నోరు ఉంది కదాని వ్యర్థమైన మాటలతో మనము నాలుకను దురుపయోగము చేస్తున్నాము. అది ఎంత పొరపాటో అగ్ని మనకు బోధిస్తుంది. మనిషి ఉత్తినే ఊక దంపుడు మాటలు మాట్లాడతాడే తప్ప చేతల ద్వారా ఎవరికి ఎలాంటి శిక్షణ ఇవ్వడు. కానీ అగ్ని తన క్రియ ద్వారా మనలను తలెత్తుకు తిరగమని బోధిస్తున్నది. అంతేకాదు తనలోకి వేసిన ఏ వస్తువైనా సరే వేడిగా ఉండాలి, తనతో సమానముగా కావాలి' అని కూడా ప్రబోధిస్తున్నది.

బుద్ధభగవానుడు తన వద్దనున్న రెండున్నర లక్షలమంది బౌద్ధభిక్షువులను ఇండోనేసియా, మలయా, జావా, సుమత్రా దీవులకు బౌద్ధధర్మ ప్రచారమునకై పంపించాడు. తగినంత రవాణా సౌకర్యములు లేని ఆరోజులలో ఇన్ని లక్షలమందిని కేవలము చెక్కపడవల ద్వారానే అన్ని దేశములకు పంపించడము జరిగింది. వారు ఎంతో శ్రమకోర్చి అక్కడికి చేరి, అక్కడ కూడా తమ డబ్బు తామే సంపాదించుకుంటూ, ఆహారమును సమకూర్చుకుంటూ మన సంస్కృతీసంప్రదాయములను విడనాడకుండా అమలుపరుస్తూ ఆయా దేశములలో బుద్ధుని సందేశములను వినిపించి జ్ఞాన ప్రబోధన గావించారు.

'భారతదేశవాసులమైన మనము ఈ ఆఫ్రికాకు ఎందుకు వచ్చాము' అని ఒకసారి ప్రశ్నించుకోండి. ఇక్కడి ప్రజలకు సభ్యత, విద్య నేర్పటానికి, వారిని కర్మనిష్ఠులను గావించటానికి, మన వలె సుశిక్షితులైన మంచి యోగ్యులుగా తయారు చేయటానికి వచ్చాము. మనము ఆ పనిని సమర్థవంతముగా నిర్వహించగలిగితే మనము యజ్ఞమును, అగ్నినీ ఎంతో గౌరవించే వ్యక్తుల మని భావించుకొనవచ్చు.

అగ్నిలో ఏ వస్తువును వేసినా అగ్ని దానిని తన వలెనే తయారుచేస్తుంది. పుల్లను వేసినా, లోహపుముక్కను వేసినా కొంచెంసేపటిలోనే అవి అగ్ని లాగా కణకణలాడుతూ కాలి పోతాయి. మట్టి, పేడ, ముఠికి వస్తువులు ఏవైనాసరే అగ్నిలో పడితే అన్నీ అగ్ని వలె మారిపోతాయి. అగ్ని వలెనే మనం కూడా మన సంపర్కములోనికి వచ్చిన వ్యక్తులను మన వలె యజ్ఞీయ ఆదర్శములతో కర్మనిష్ఠాగరిష్ఠులను కావించాలి. అందుకోసమే మనము రెండవసారి ఇక్కడకు వచ్చాము.

మన యజ్ఞీయ ఆదర్శములను జీవంతముగా ఉంచాలి. యజ్ఞీయ ఆదర్శములు మనలో జీవంతమై ఉన్నట్లైతే మనము అగ్నివలె శ్రేష్ఠులము, ఉన్నతస్థాయి హిందూధర్మమునకు చెందిన వారము కాగలము. ఎక్కడున్నా సరే అందరినీ మనతో సమానముగా తయారుచెయ్యగలము. ఇది యజ్ఞమునకు సంబంధించిన విద్య.

పనులు చెయ్యండి-వ్యర్థప్రేలాపనలు కాదు

మానవుడు ఉత్తేజము కలిగి తేజోవంతుడుగా ఉండాలని యజ్ఞము మనకు బోధిస్తున్నది. అగ్ని వేడిగా ఉంటుంది,

చెప్పుడు మాటలు వినకూడదు

ప్రకాశవంతముగా ఉంటుంది. ఆరిపోయిన తరువాత విషయము గురించి మనము మాట్లాడటము లేదు. అగ్ని మండుతున్నంత వరకూ కాంతివంతముగా ఉంటుంది. మానవుడు అలాగే ఉండాలి. వేడిగా ఉండటమంటే అర్థము-మన రక్తనాళాలలో వెచ్చని రక్తము ప్రవహిస్తుండటము అని తెలుసుకోవాలి. మనము మరణించేవరకు మన కార్యకలాపాలు నిరంతరము జరుగుతూనే ఉండాలి. ముసలిగానైతేనేమి? యువకులైతే నేమి? పని తీరులో తేడా ఉన్నప్పటికీ పని చెయ్యటము మాత్రము విడువకూడదు. సోషలిజం బలవంతముగా లాక్కో అంటుంది. మనము 'ఇచ్చాపూర్వకముగానే ఇచ్చేద్దాము' అని అంటాము. కనుక మనము నిఖార్సయిన ఆధ్యాత్మికవాదులం.

పంచమహావ్రతములు: అహింస, సత్యము, అస్తేయము, బ్రహ్మచర్యము, అపరిగ్రహము అనబడే ఐదు పంచమహా వ్రతములుగా శాస్త్రములలో చెప్పబడ్డాయి. అలాగే హింస, దొంగతనము, అబద్ధమాడటము, కూడబెట్టడము మొదలైనవి పంచమహాపాతకములని తెలియజేయబడ్డాయి. 'మీ వద్ద ఉన్న దేదో దానిని పంచిపెట్టేయండి. సంఘమునకు దానం చెయ్యండి. ఇది సమాజసూత్రము' అని యజ్ఞము మనకు చెప్తున్నది. ఇది మానవీయ నీతికి సంబంధించిన సిద్ధాంతము, విశ్వశాంతికి అవసరమైన సిద్ధాంతము.

ఉన్నతమైన ఆలోచనలు, భావనలే దేవతలు. ఉన్నత క్రియా కలాపాలు, సిద్ధాంతాలే దేవతాస్వరూపములు! వీటి ప్రతీకలు గానే మనము దేవతామూర్తులను తయారుచేసుకుంటున్నాము. ప్రతి వ్యక్తికి, పిల్లలకి చక్కగా అర్థమయ్యేందుకుగాను యజ్ఞ సమయములో ఆయా దేవతలను ఆహ్వానిస్తున్నాము.

యజ్ఞీయ పరంపరలను రక్షించాలి: ఒకానొక సమయములో ఈ యజ్ఞపరంపరల కారణముగానే బ్రాహ్మణులు దేవతలకన్నా గొప్పవారయ్యారు. భగవంతుడైన శ్రీకృష్ణుడు సుదాముడి పాదములను కడిగాడు. మరొకసారి శేషపాస్సుపై పవళించి ఉన్న విష్ణుభగవానుని హృదయముపై భృగుమహర్షి పాద తాడనము (తన్నాడు) చేశాడు. విష్ణుదేవుడు ఎంతమాత్రము నొచ్చుకోకుండా భృగువు పాదాలు కడిగి సపర్యలు చేశాడు. ఎందుకు? భృగువు గొప్ప తపస్వి. యజ్ఞసిద్ధాంతమును తెలుసు కున్నవాడు. ఎన్నోయజ్ఞములు చేసి పండిపోయినవాడు. యజ్ఞము యొక్క విధివిధానాలను ప్రపంచములో వ్యాప్తిచెయ్యటానికి

తన జీవితమంతా శ్రమించినవాడు. యజ్ఞీయ జీవనమును గడిపేవాడు. మానవులను, సమాజమును, దేశమును తన ప్రబోధన ద్వారా జాగృతం చేసేవాడు. అందుకే ఆయన భగవంతునికి ప్రీయమైనవాడయ్యాడు. మనము కూడా అదేవిధముగా యజ్ఞములను చెయ్యాలి.

ఓం సర్వే భవంతు సుఖినః సర్వే సన్తు నిరామయాః సర్వే భద్రాణి పశ్యంతు మాకశ్చిత్ దుఃఖమాప్పుయాత్ ||

మీకందరకూ శుభం కలుగుగాక!!

- అఖండజ్యోతి, సెప్టెంబరు 2016

అనువాదం: శ్రీమతి కృష్ణకుమారి

కష్టాలు నేర్చిన పాఠాలు

సుమారు వేయి సంవత్సరాలకు పూర్వం ఏథెన్స్ నగరంలో ఒక విందు ఏర్పాటు చేయబడింది. దానికి గొప్ప గొప్ప వ్యక్తులు ఆహ్వానింపబడ్డారు. గ్రీక్ దేశ పురాణగాథలకు సంబంధించిన చిత్రాలు అక్కడ ఉన్నాయి. వాటి విషయమై చర్చ ఒకటి మొదలయింది. చివరకు అది వివాదంగా మారింది. అతిథులు పరస్పరం వాదించుకుంటున్నారు. వాద, ప్రతివాదనలు పెరుగుతుండగా చూసి గృహ యజమాని తన నౌకరుని పిలిచాడు. ఆ చిత్రాలను గూర్చి అతిథులకు వివరించవలసిందని చెప్పాడు. నౌకరు స్పష్టంగా, క్లుప్తంగా, సూటిగా ఆ చిత్రాలన్నింటినీ గూర్చి వివరించాడు. అంతా ఆశ్చర్యచకితులైవారు. ఒక అతిథి సాదరంగా అడిగాడు - "మహాశయా! మీరు ఏ విద్యాలయా లలో చదువుకున్నారు?" నౌకరు వినయంగా చెప్పాడు - 'అయ్యా! నేను అనేక విద్యాలయాలలో చదువుకున్నాను. కానీ కష్టాలు, బాధలు అనే విద్యాలయాలలో చదువు కున్నాను. అన్నింటికంటే ఎక్కువ కాలం అధ్యయనం చేశాను.' వేదరికం నుండి అతను ఎంత మంచి ప్రయోజనాన్ని పొందాడు! తరువాత కాలంలో ఆ నిరుపేద నౌకరు విష్ణవ దూత అయిన రూసో అయినాడు. ఆయన గ్రంథాలను ఐరోపాలోనే కాక అన్ని దేశాలలోను శ్రద్ధ, గౌరవములతో పఠిస్తారు.

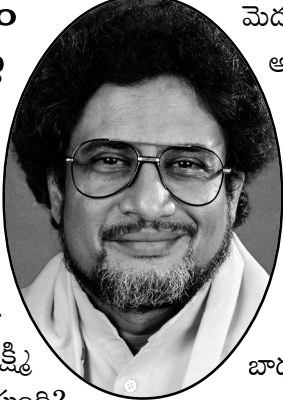
వాక్కుతో అయిన గాయం మానదు

సమర్థవంతమైన, సశక్త దేశంగా ఎదుగుతున్న భారతావని

**అభద్రతను అనుశాసిత జీవనవిధానం
తొలగిస్తుంది - దారి చూపిన నోట్లరద్దు
అన్నింటికన్నా పెద్ద సమస్య**

అన్నింటికన్నా పెద్ద సమస్య-క్షిప్త పరిస్థితులను ఎదుర్కొంటున్న విశ్వాసం. మనిషికి తన మీద తనకే నమ్మకం పోయింది. ఒకరకమైన అభద్రతతో బ్రతుకుతున్నాడు. ఎప్పుడు ఏమవుతుందో తెలియదు. అందుకే మనిషి డబ్బులు దాచుకుంటాడు. కానీ లక్ష్య చంచలమైనది. ఎక్కడ నిలుస్తుంది? ఎప్పుడు వదిలేస్తుంది? తెలియనే తెలియదు. ఏ దొంగ ఎప్పుడు ఎత్తుకెళ్తాడో! లేదా ప్రభుత్వమే పన్ను వేసి లాగేసుకుంటుందో! పిల్లలు చెడ్డఅలవాట్ల బారినపడతారో! ధరలు ఎంత పెరుగుతాయో! ఆడంబరాలు, అట్టహాసాలు, అనవసరపు ఖర్చులు, ఫాషన్లు ఇవన్నీ అవసరాలుగా మారతాయేమో! ఏమో ఎప్పుడు ఏమవుతుందో? ఎంత మంది కుబేరుల్ని, కోటీశ్వరుల్ని, ధనవంతుల్ని మట్టికరవడం చూశామో! ఒకప్పుడు రత్నపు రాశుల్లో మునిగి తేలినవాళ్ళు గుడిసెల్లో అడుక్కుతినే దుస్థితికి చేరడం చూశాం. అయినా సరే, సముద్ర మధనంలో బైటికి వచ్చిన హాలాహలం లాంటి ఈ డబ్బు వెనకాలే మనిషి ఎందుకు పరిగెడతాడో!

ఈ డబ్బు అతనికి ఆసరా ఇస్తుంది కాబోలు. నా దగ్గర గుట్టలు గుట్టలుగా పడున్న డబ్బుంది, నాకు ఎలాంటి ఇబ్బంది ఉండదు. దీనితో నా పరువు నిలబెట్టుకుంటాను. లంచాలిచ్చి నాకు కావలసిన పనులన్నీ చేయించుకుంటాను. కానీ ఇదంతా ఒక మరీచిక, మృగత్వం. అసలు నిజంగా ఎప్పుడైనా ఎవరికైనా డబ్బు పనికొచ్చిందా. పెద్ద పెద్ద ధనవంతుల్ని జైల్లో ఊచలు లెక్కపెట్టడం ఈ దశాబ్దంలోనే చూశాం. అయినా ఇంత హంగామా ఎందుకు? ఎందుకు మనం సామాన్యమైన, అపరిగ్రహ జీవితాన్ని గడపలేకుండా ఉన్నాము? ఎందుకు న్యాయంగా సంపాదించడం మీద నమ్మకం ఉండట్లేదు? నల్లధనం, డబ్బును కూడబెట్టడం, అనవసర ప్రదర్శనలు ఎందుకు ఆకట్టుకుంటున్నాయి? ఈ విషనాగుని ఎందుకు

మెడలో వేసుకుని తిరుగుతున్నాం? కొత్త కొత్త చెడు అలవాట్లు ఎందుకు నేర్చుకుంటున్నాం? త్రాగుడు, బాధలను మరచిపోవడానికి ఏదో ఒక అలవాటు, చెడు సాంగ త్యాన్ని ఎన్నుకోవడం ఇవన్నీ పారిపోవడానికి వెతికే దారులు.

మన బాధలకు మనమే కారణం

ఇవన్నీ మనం తెచ్చిపెట్టుకున్న కష్టాలే. బాధలకు మూడే కారణాలు - అజ్ఞానం, లేమి, అశక్తి. అజ్ఞానం వల్ల ఏర్పడే లేమి మనల్ని చాలావరకు అభద్రతకు లోనుచేసింది. మనకు జీవించడం రాదు. జీవించడం నేర్చుకున్నవాడు భూసామ్రాజ్యాన్ని జయించినట్టే. భూమి మీద నివసించే పాత్రత ఉంటే ఎంత లేమిలోనైనా సుఖంగా ఉంటాం. లేమి అనేది కృత్రిమమైనది. పరస్పర పోటీ, ఉన్నట్టుండి ధనవంతులైపోవడం, ఊహించని విధంగా అపేక్షలు పెంచుకోవడం - ఇవన్నీ ప్రతిభావంతులకు శోభ నివ్వవు. ఈశ్వరుడి రాజకుమారులైన మనుషులు బాధ్యతగా వ్యవహరించాలి. అత్యాశ, ఆకర్షణ లాంటి వ్యామోహాలు ప్రలోభపెట్టకుండా జాగ్రత్తపడాలి. భగవంతుని సేవకులుగా, నిమిత్తమాత్రంగా మన ఉద్యోగమో, వ్యాపారమో చేసుకుంటూ కుటుంబాన్ని పోషించాలి. డబ్బు అవసరమే, కాని ఒక హద్దు ఉండాలి. ఎప్పుడు పిచ్చిలోకి తీసుకెళ్ళి, నిద్రలు చెడగొట్టి, ఉన్నట్టులను చేస్తుందో చూసుకుని జాగ్రత్తపడాలి.

ఆర్థిక విప్లవం మొదలైంది

మీరు న్యాయంగా సంపాదించి, ప్రభుత్వానికి పన్నుకడుతున్న ఆదాయాన్ని సరైన పద్ధతిలో మాత్రమే ఇప్పుడు వాడుకోగలరు. భారతదేశం ఒక సాంస్కృతిక ప్రజాస్వామ్యం. ఇక్కడ అసమానత ఏమాత్రం ప్రోత్సహించబడదు. మన దగ్గరున్నటువంటి వ్యవస్థ ప్రపంచంలో ఎక్కడా ఉండదు. భగవంతుని ఆశీర్వాదం, ఋషులు, హిమాలయ చైతన్య పురుషుల ఆశీస్సులు ఉన్న దేశం ఇది. అందుకే కఠిక పేదవాడు కూడా ఉన్నతోన్నత శిఖరాలను అందుకోగలడు. ఈశ్వరుని న్యాయవిధానాన్ని నమ్మి,

ఎన్నిసార్లు క్రిందపడ్డా లేచే ప్రయత్నం చేయాలి

మన జీవితపద్ధతిని సమీక్షించుకోవాలి. మన జీవనశైలి విషయాలపై పూరితం కావట్లేదు కదా! దేశభక్తి పట్టాలు తప్పట్లేదు కదా! ఋషులు స్థాపించిన విలువలకు విరుద్ధంగా జీవించట్లేదు కదా! అని చూసుకుంటూ ఉండాలి. నేడు అర్థం (డబ్బు) అనర్థకరంగా మారడం వల్ల జీవనశైలికి మచ్చపడుతోంది. అవేంటో చూద్దాం.

1. అనవసరమైన ఖర్చులు, ఆదంబరంగా చేసే పెళ్ళిళ్ళు, ఆర్భాటంగా చేసే ఉత్సవాలు.
2. బినామీ సంపదలు కొని భూపతులు కావాలనే మోజు.
3. పన్ను ఎగ్గొట్టి సామాజిక అపరాధాలు చేయడం.
4. త్రాగుడు, అలాంటి పార్టీలలో పాల్గొనడం, మత్తుపదార్థాల సేవనం.
5. ఇతరులను అణచివేయడం, మన కంటి ముందు ఉన్న సామాన్యుడిని ఎదగనివ్వకపోవడం.
6. కట్నాలు, లాంఛనాలు, ఖరీదైన శుభలేఖలు, అతి ఖరీదైన పెళ్ళిళ్ళు, స్తోమతకు మించి ఖర్చుపెట్టి పేరు సంపాదించాలనే ఆత్రం.
7. లంచగొండితనం, కూడబెట్టడం, పని ఎగ్గొట్టడం.
8. డిగ్రీ పట్టాకే ప్రాధాన్యతనిచ్చి, అది స్వంతం చేసుకోవడానికి లక్షలో ఫీజులు కట్టే తల్లిదండ్రులు, అటువంటివాటిని సంపాదించడానికే స్థాపించే విద్యాసంస్థలు, అందులో పాల్గొనడం. వీటివల్ల విద్యకు దుర్గతి కల్పించడం.
9. త్రాగుడు వల్ల స్పృహ ఉండదు, కుటుంబాలు నాశనం అవుతాయి. సమాజంలో చిన్న చిన్న పిల్లల పట్ల దుర్వ్యవహారంతో మొదలుకుని గాంకేరేవుల వంటి ఘోర కృత్యాలకు కారణం. అది తెలిసి కూడా ప్రత్యక్షంగా కానీ, పరోక్షంగా కానీ ఈ వ్యాపారంలో భాగం పంచుకోవడం.
10. అడుక్కోవడాన్ని వ్యాపారంగా చేయడం, తద్వారా సమాజంలో ఒక వర్గాన్ని పనికిరాకుండా చేయడం. దీనిని ప్రోత్సహించే ధార్మిక సంఘటనలు కూడా ఇకపై జాగ్రత్త వహించాలి. దానం ఔచిత్యంతో, శ్రమను బట్టి ఉండాలి.
11. చిన్నపిల్లల అపహరణ నేడు ఒక వ్యాపారం. వారితో పని చేయించడం, ఆర్థికక్షేత్రంతో ముడిపడ్డ సామాజిక నేరమే.

12. దేశాన్ని, దాని సంపదను స్వంత ఆస్తిలా భావించి ఇష్టం వచ్చినట్లు ఉపయోగించి పాడుచేయడం. ప్రగతికి అడ్డు పడడం. ఇవే కల్లోలాలకు దారితీస్తాయి. అందుకే ఎన్నికల వ్యవస్థలో పారదర్శకత అవసరం. అప్పుడే ఎన్నుకున్న ప్రతినిధి స్వయంగా, న్యాయంగా పాలన వ్యవస్థలో పాల్గొనాలి. ఇప్పుడది సాధ్యం కావట్లేదు.

13. ఆధ్యాత్మిక, ధార్మిక సంస్థల్లో కూడా మార్పు రావాలి. వారి పట్ల గౌరవంతో దానాలు ఇవ్వబడతాయి. దేశంలో రచనాత్మక కార్యక్రమాలకే దానిని వినియోగించాలి. ఉపదేశాలిచ్చేవారి నుంచే మార్పు మొదలయితే కచ్చితంగా ప్రజలందరూ మారతారు. దేశంలోని అన్ని ధార్మిక సంస్థలు (హిందు, ముస్లిమ్, క్రైస్తవ, బౌద్ధ, జైన, సిక్కులు) అన్నీ ఒక్కమాట మీద నిలబడితే ఏ సమస్యా ఉండదు. కోట్లలో వచ్చే సొమ్ము సరైన ప్రయోజనాలకి వినియోగించబడుతుంది, దానం ఇచ్చినవారికి న్యాయం జరుగుతుంది. అప్పుడు ప్రజలు ప్రభుత్వానికి పన్ను, ధార్మిక సంస్థలకి ఔచిత్యంతో దానం ఇచ్చి ధన్యులవుతారు.

14. మన చెట్లు, కొండలు, మంచుకొండలు అన్నీ సజీవంగా ఉండాలి. భూ మాఫియా వీటితో ఆడుకుంటోంది. డబ్బు కోసం కట్టిన హోటళ్ళ వల్ల కేదార్ నాథ్లో మహాకాలుడి రౌద్ర రూపం చూశాం. ప్రకృతిని తల్లిగా గౌరవించి రక్షించుకోకపోతే, డబ్బుకోసం దానిని కొల్లగొడితే ఇలాంటి అపదలు ఎప్పుడైనా ఎక్కడైనా జరగవచ్చు. వాతావరణం వేడెక్కుతోంది. కాలుష్యం పెరుగుతోంది. దానికి కారణమైన వాహనాలు లెక్కలేకుండా పెరిగిపోతున్నాయి. ఒక్కో ఇంటికీ 4,5,6 కార్లు. నిజంగా అవసరమా? నోట్లు రద్దు చేసినట్లు కార్లకు కూడా అడ్డుపెట్టే చట్టం రావాలేమో! పర్యావరణ సంరక్షణ మనందరి కర్తవ్యం అనే స్పృహ ఉండాలి.

దేశవ్యాప్తంగా క్రమశిక్షణ అవసరం

క్షిప్త పరిస్థితుల్లో ఉన్న నమ్మకం గురించి మనం చర్చ మొదలుపెట్టాం. సమస్యలన్నీ నమ్మకం లేకపోవడం నుంచే పుట్టుకొస్తాయి. ఈ అపనమ్మకానికి స్వరూపమే దేశంలో కరువైన క్రమశిక్షణ. పతంజలి మహర్షి యోగాన్ని అనుశాసనం అన్నారు. (అథ యోగానుశాసనం). మనం ఎన్ని ఆసన ప్రాణాయామాల చేసినా, ఎన్ని అంతర్జాతీయ యోగా పర్వాల చేసుకున్నా మన

ఆధ్యాత్మిక చింతనే అన్ని రుగ్మతలకు అసలైన మందు

జీవితాలలో అనుశాసనం లేకపోతే ఏ లాభము లేదు. ఇప్పుడు విదేశాలలో భారతీయ యోగ ఘంటా మ్రోగిస్తోంది, కానీ వారు ఎప్పుడో దానిని సాధించేశారు. తూర్పు, పడమరల్లో పారిశ్రామిక దేశాలలో (అమెరికా, బ్రెజిల్, జపాన్, ఆస్ట్రేలియా మొదలైనవి) నేరాలు ఎక్కువ జరుగుతున్నా, కాలుష్యం ఎక్కువ వ్యాపిస్తున్నా దైనందిన జీవితంలో క్రమశిక్షణ, జాతీయతల విషయంలో వారు మనల్ని మించిపోయారు. మనం భారతీయత లో ప్రగతి సాధిస్తే నిజమైన యోగులం అనిపించు కుంటాం. మన గ్రంథాల్లో ఇచ్చిన యమ, నియమాలను పాటించడం, దేశాన్ని పూజించి, కణకణాన్ని ప్రేమించడమే జాతీయ ధర్మం, ఇదే నిజమైన భారతీయత. అప్పుడు కుల, మత, జాతి, ప్రాంత, సాంప్రదాయ భేదాల నుండి ఎదిగి ఎక్కడికో చేరుకుంటాం, దేశాన్ని సర్వోచ్చ శిఖరాలకు తీసుకెళ్ళగలం.

విస్తృతమైన మార్పుకి ఆరంభం

కాని దీనికి పైన పేర్కొన్న ఆ పథాలుగు విషయాల మీద చర్చలు ప్రారంభించాలని మిమ్మల్ని ఆహ్వానిస్తున్నాం. ఏదో కాలక్షేపానికో, వితండవాదానికో చేయకూడదు. విస్తృతంగా మార్పు కనిపించాలి, ప్రతి వ్యక్తి క్రమశిక్షణతో కూడిన జీవన శైలికి నిదర్శనం కావాలి. ఇది చర్చలవరకే ఉండకుండా నిజ జీవితాలలో అమలు అయితే, దేశం వికసించి త్వరలోనే ప్రపంచానికి తలమానికం అవుతుంది. పారిశ్రామిక క్రాంతి కానీ, మేక్ ఇన్ ఇండియా కానీ, కాలుష్య క్రాంతి లేదా భాగీరథి జలాభిషేకం, వృక్షగంగా అభియానం, వ్యసన విముక్తి ఏదైనా కానీ చూస్తూ చూస్తూ ఈ అభద్రత నుండి ఎదుగుతాం. ఈ యుగపు భగీరథులు ముందు కొచ్చి మహాక్రాంతిలో ముఖ్య పాత్ర వహించాలి.

రాష్ట్ర ఆరాధన కోసం శంఖం పూరించాలి

నోట్లరద్దుతో చాలా కోణాలు విస్తృతంగా తెరుచుకున్నాయి. బ్రాహ్మణత్వ అభివర్ధన, అపరిగ్రహ జీవనశైలి, జాతీయ ఆరాధన, సమగ్ర క్రాంతి గురించి మనం ఆలోచించాలి. ఇదే ఇప్పటి ఆపత్కాలీన యుగధర్మం. 65 కోట్ల యువత ఉన్న ఈ దేశం నుండి మేం ఆశించేది-ఈ యువక్రాంతి సంవత్సర రెండో భాగంలో ఒకే సాధన చేద్దాం-స్వచ్ఛమైన, సశక్తమైన, సమర్థవంతమైన దేశాన్ని రూపొందించి ప్రపంచానికే జగద్గురు

పీఠాన్ని అధిరోహింపజేయాలి. 126 కోట్లమంది సాధనలో భాగమవ్వాలనీ మనస్ఫూర్తిగా ఆశిస్తున్నాం. ఈ మహా సాధనాత్మక ఆందోళనలో మనందరి భాగస్వామ్యం ఉండాలి. దానికి తగిన కృషి చేయాలి. అది విజయవంతం అయిన ఉత్సాహపూర్ణ ఉత్సవ సన్నివేశాలు మాకు సూక్ష్మంగా పరోక్షంగా కనిపిస్తున్నాయి కూడా. మీకు అనిపించట్లేదా?

- అఖండజ్యోతి, ఏప్రిల్ 2017

అనువాదం: శ్రీ ఎం.వి.ప్రసాద్

విదురుడు

ధృతరాష్ట్రుడు, దుర్యోధనుడు అవినీతిని ఇంక వదలరని నిర్ధారణ కావించుకొన్న విదురుడు వారి సాన్నిధ్యం, వారి ద్వారా లభించే అన్నము కూడా తన చిత్తవృత్తులను, ఆచరణను మలినపరుస్తాయని గుర్తించి నగరానికి బయట ఒక కుటీరం వేసుకొని భార్య సమేతంగా జీవించనారంభించాడు. అడవి నుండి తెచ్చుకొన్న కందమూలాలు, కూరగాయలతో కడుపు నింపుకొంటూ సత్కర్మాచరణతోను, ప్రభుస్మరణతోను రోజులు గడపసాగారు. సంధినిమిత్తం శ్రీకృష్ణుడు దూతగా వచ్చినప్పుడు సంధి ప్రయత్నాలు విఫలమవ్వగా కృష్ణుడు విదురుని ఇంటికి భోజనానికి వెళ్ళటం సంభవించింది. విదురుడు తాను తింటున్న ఆకులు, అలములు కృష్ణపరమాత్మకు పెట్టలేక బాధతో “ప్రభూ! భోజన సమయం అయి ఉండి ఆకలితో ఉండి కూడా ద్రోణుడు, ధృతరాష్ట్రుడు మొదలైన పెద్దలు ఏర్పాటు చేసిన షడ్రసోపేతమైన విందు స్వీకరించక, ఎందుకు ఈ పేదవాని ఇంటికి వచ్చారు” అని ప్రశ్నిస్తాడు. కృష్ణ పరమాత్మ మందస్మిత వదనారవిందుడై “తండ్రీ! ఏ భోజనం నీ గొంతు దిగక, నీచే అపవిత్రమైనదిగా భావించబడి తృణీకరించబడిందో దానిని నేను మాత్రం ఎలా స్వీకరించ గలను? నీకు పవిత్రంగాను, ప్రీతిపాత్రంగాను అనుపించింది ఎలాంటి భోజనమైనా నాకు రుచిస్తుంది. త్వరగా వడ్డించు, ఆకలవుతోంది” అంటూ పరమాత్ముడు కోరగా విదురుని కన్నులు ఆనందభాష్పాలతో నిండాాయి.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి

అనువాదం: శ్రీమతి గౌరీ సావిత్రి

ఆధ్యాత్మికత ఒక మూఢ విశ్వాసం కాదు

అశ్వమేధ మహాయజ్ఞం-జనవరి 2018 (కౌంట్ డౌన్-8)

సుప్రసిద్ధ పుణ్యక్షేత్రము, మంగళగిరి పట్టణము, గుంటూరు జిల్లా ఆంధ్రప్రదేశ్ లో నిర్వహింపబడుచున్నది

గుంటూరు జిల్లా మంగళగిరి పట్టణములో జనవరి 2018లో నిర్వహింపనున్న అశ్వమేధ గాయత్రీ మహాయజ్ఞము యొక్క ప్రయాజలో భాగంగా యజ్ఞ ప్రాంగణములో నిర్మించిన గౌతమ మహర్షి కుటీరమందు 12 మార్చి 2017 నుండి గాయత్రీ మహామంత్ర జపము సామూహికంగా నిర్వహించుచున్నారు. నిత్యము సరాసరి మూడు వందల మాలల గాయత్రీ మహామంత్రజపము జరుగుచున్నది. చుట్టుప్రక్కలనున్న గాయత్రీ పరివార్ సభ్యులు, శ్రద్ధాభక్తులున్నవారు ఈ జపములో పాలుపంచుకొనుచూ సూక్ష్మజగత్తులోని దైవీశక్తులను ప్రసన్నం గావించుకొనే క్రమములో తమ వంతు కర్తవ్యాన్ని పోషించుట అత్యంత ముదావహం. ఈ రీతిగా పరమపూజ్య గురుదేవులు పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్య మరియు పరమవందనీయ మాతా భగవతీదేవిగార్ల సూక్ష్మప్రేరణతో, సూక్ష్మ సంరక్షణలో ఈ అద్భుత అశ్వమేధ గాయత్రీమహాయాగ ప్రయాజ కార్యక్రమం దినదిన ప్రవర్ధమానమగుచూ క్రమక్రమంగా తన తీవ్రతను విస్తరించుచున్నది.

పై దాని ప్రభావముతో ఎన్.ఆర్.ఐ. వైద్యకళాశాలలోని వైద్యులు ఆచార్యులు మొదలుకొని చిన్నవారు సైతము ప్రభావితులై గౌతమ మహర్షి పర్ణశాలవైపు తమ దృక్కుల సారించి, గాయత్రీ మహామంత్ర జపవిశిష్టతను తెలిసికొనుటకై తమ జిజ్ఞాసను కనబరచుట అత్యంత ముదావహం. “మేము మారతాం - యుగం మారుతుంది” అనే పరమపూజ్య గురుదేవుల నినాదానికి అక్షరసత్యంగా మంగళగిరిలోని ఎన్.ఆర్.ఐ. వైద్యశాల ప్రాంగణమందలి ‘గౌతమ మహర్షి పర్ణశాల’ తిరుగులేని సాక్ష్యంగా నిలచింది. ఇది అత్యంత సంతోషదాయకం. కొందరు వైద్యులు ఇప్పటికే గాయత్రీ మహామంత్ర జపాన్ని చేయుట ప్రారంభించారు.

పై ప్రగతిని పట్టుకొమ్ముగా చేసికొని మరింతగా ముందుకు

సాగే ప్రయత్నంలో భాగంగా ప్రతి శని, ఆదివారములలో గాయత్రీ దీపయజ్ఞము (జ్ఞానయజ్ఞము) మరియు గాయత్రీ హవనము వరుసగా చేయ సంకల్పించటమైనది. తొలి విడతగా శనివారము 108 దీపములతో దీపయజ్ఞము, ఆదివారము పంచకుండీ గాయత్రీ హవనము చేయ సంకల్పించటమైనది. దీనిలో వైద్యకళాశాల మరియు వైద్యశాల వైద్యులను, ఆచార్యులను, తదితర సిబ్బందిని భాగస్వాములుగా చేసి వారికి గాయత్రీ యొక్క విశిష్టతను, ప్రాధాన్యతను, అవశ్యకతను పరిచయం చేస్తూ వారిని భారతీయ సంస్కృతి - సంస్కారాల పట్ల ఆకర్షితుల చేయవలయుననే లక్ష్యం. ఈ రీతిగా మనిషిలో దైవత్వాన్ని వికసింపచేయుట అనెడి దానిని లక్ష్యంగా చేసికొనే ప్రయత్నం ఫలించనున్నది.

ఎన్.ఆర్.ఐ. వైద్యకళాశాలవారు ఇటీవలే నూతనముగా ప్రారంభించిన గోశాల మనకు అందుబాటులోనికి వచ్చినది. దీనిద్వారా భారతీయ సంస్కృతికి ప్రతీకగా అనాది నుండి నిలచి, భారతీయుల నిత్యజీవితాన్ని ప్రభావితం చేస్తూ వారిలో చైతన్యాన్ని స్ఫూర్తివంతంగావిస్తూ శారీరకంగా, మానసికంగా మనల శక్తివంతంగావిస్తూ వచ్చుచున్న గోమాత విశిష్టతను, శాస్త్రీయపరంగా తెలియజెప్పే అవకాశాన్ని గాయత్రీ పరివార్ అందిపుచ్చుకున్నది. ఈ భగవదవకాశాన్ని అందిపుచ్చుకుని అల్లోపతి వైద్యానికి, ఆయుర్వేద చికిత్సా విధానాన్ని జోడించి మరింత లాభదాయకంగా రోగులకు చికిత్సనందించి వారు త్వరితగతిననే కోలుకొనే ప్రయత్నములు ఆరంభించుట జరుగుచున్నది.

ఇంతటి విశిష్ట కార్యక్రమాలతో అశ్వమేధ గాయత్రీ మహాయజ్ఞ ప్రయాజ కార్యక్రమంలో కళ్యాణకారకదిశగా ప్రగతి పథంలో నడిపించుచున్న గాయత్రీ పరివార్ మంగళగిరి శాఖను యుగశక్తి గాయత్రీ మనసారా అభినందించుచున్నది.

ఆధ్యాత్మికత ఒక అసలైన సినలైన విజ్ఞానము

ఉభయ తెలుగు రాష్ట్రాలలో జరిగిన వివిధ కార్యక్రమాలు

గాయత్రీ జ్ఞానమందిరం, బోయినపల్లి, హైదరాబాదులో

2017 మార్చి 25 మరియు 26 తేదీలలో 108 కుండముల గాయత్రీ మహాయజ్ఞము శ్రీ వేదమాత గాయత్రీ ట్రస్టు, శాంతి కుంజ్, హరిద్వార్ వారి మార్గదర్శనంలో, శ్రీ గాయత్రీ జ్ఞాన మందిరం, స్వర్ణధామనగర్, పాతబోయినపల్లి, సికింద్రాబాద్ వారి సారధ్యంలో అత్యంత వైభవంగా స్వర్ణధామనగర్ లో నిర్వహించబడింది.

పరమపూజ్య గురుదేవులు పండిత శ్రీరామశర్మ, పరమ వందనీయ మాతా భగవతీదేవిల లక్ష్యం “భూమిపై స్వర్గావతరణ - నూతన యుగనిర్మాణ” సాధనకై చేసే కృషిలో భాగంగా ఈ యజ్ఞాన్ని నిర్వహించారు.

25వ తేదీ శనివారము మహిళామణులతో కలశయాత్ర కన్నుల పండువగా స్వర్ణధామనగర్ కాలనీ వీధుల గుండా సాగి యజ్ఞస్థలికి చేరింది. ఈ కలశయాత్రలో నారీమణులు అధిక సంఖ్యలో పాల్గొన్నారు. తదుపరి దీపయజ్ఞము నిర్వహించారు. డా॥ బ్రిజ్మోహన్ గౌర్ జీ ప్రవచిస్తూ పరమ పూజ్య గురుదేవుల సందేశాన్ని వినిపించారు. ప్రసాద వితరణ జరిగింది.

మరునాడు 26వ తేదీ ఆదివారము ఉదయము 8.30 గంటలకు యుగ సంగీతంతో 108 కుండముల గాయత్రీ హవనం ప్రారంభమైంది. దక్షిణ భారతదేశ గాయత్రీ పరివార్ సంచాలకులు శ్రీ అశ్విని సుబ్బారావుగారు మరియు దక్షిణ భారత జోన్ ప్రధాన సంచాలకులైన డా॥ బ్రిజ్మోహన్ గౌర్ జీ గార్లు వేదికనలంకరించి కార్యక్రమాన్ని సంచాలన గావించారు.

శ్రీ అశ్విని సుబ్బారావుగారు తమ ప్రవచనంలో పరమ పూజ్య గురుదేవులు పండిత శ్రీరామశర్మగారిని గురించి, వారి విశిష్ట తపస్సును గురించి, ఆహార విహారాదుల గురించి సవివరముగా సభికులకు తెలియజేశారు.

అటుపిమ్మట డా॥ బ్రిజ్మోహన్ గౌర్ జీ ప్రవచిస్తూ “మానవులు తమ నిత్యజీవితంలో అనుభవించే దుఃఖానికి, అశాంతికి కారణము, వారి జీవన విధానంలోని లోపాలు, కువిచారములు అని నొక్కి చెప్పారు. వీరిని సవరించుకొనుటకై గాయత్రీ మంత్ర జపం తప్ప మరో మార్గము లేదని సెలవిచ్చారు. అట్లే ఆహార విహారాదులలో తగిన మార్పును తెచ్చుకొని, సాత్త్వికాహారము సేవింపవలసిందిగా కోరారు.

ఈ యజ్ఞములో వలువురు ప్రజాప్రతినిధులు, ‘ఎమ్.ఎల్.ఎ’లు, కార్పొరేటర్లు పాల్గొని గాయత్రీమాతను భక్తి శ్రద్ధలతో కొలిచారు.

స్వర్ణధామనగర్ వ్యవస్థాపకులైన శ్రీ రాఘవేంద్రరావుగారు ఈ యజ్ఞ నిర్వహణలో ప్రధాన పాత్రను పోషించి, యజ్ఞ సఫలతకై ఆది నుండి అంత్యము వరకు తీవ్ర కృషి సల్పారు. మండప నిర్మాణం దగ్గర నుండి, భోజన ప్రసాద వితరణ వరకు దగ్గరుండి, పనులను పర్యవేక్షించారు. అట్లే ప్రజాప్రతి నిధులు ఎమ్.ఎల్.ఎ లను దగ్గరుండి ఆహ్వానించి, వారిని తగు రీతిగా సత్కరించి ఆశీర్వచనములను అందించారు. అట్లే యజ్ఞము పూర్ణాహుతిలో పాల్గొని యజ్ఞభగవానునికి భక్తిశ్రద్ధలతో ఆహుతులు సమర్పించారు.

ఇదేవిధముగా కామారెడ్డి నివాసి శ్రీ చాట్ల ఉపేంద్రగారు కూడా తన ఫ్యాక్టరీలో పనిచేసేవారిని కార్యకర్తలుగా తీర్చిదిద్ది యజ్ఞ సఫలతకై తీవ్ర కృషి సల్పారు.

అట్లే స్వర్ణధామనగర్ కాలనీ వాసులైన శ్రీ కృష్ణారెడ్డి ద్వయం, శ్రీ వెంకట్రావుగారు అవిరళ కృషి సల్పి యజ్ఞ భగవానునికి తమ వంతు సేవలనందించి, ఆశీస్సులు పొందారు.

30 వేల రూపాయల సాహిత్యం విక్రయింపబడింది. యుగశక్తి గాయత్రీ పత్రికకు 30 వరకు చందాదారులుగా చేర్చుట జరిగింది. అంశదానము క్రింద 40వేల రూపాయలు హారతిలో అందుకొనుట జరిగింది. వేలసంఖ్యలో ప్రజలు యజ్ఞములో పాల్గొన్నారు.

శ్రీమతి మరియు శ్రీ ప్రశాంతి ఉమేశ్వర్య దంపతులు, విక్రమ్, ఫూల్ సింగ్, చంద్రశేఖర్, హీర్ సింగ్ లు యజ్ఞాన్ని నిర్వహించారు.

శ్రీ చంద్రశేఖర్ పార్వతి దంపతులు గత రెండు మాసముల నుండి పూర్తి సమయాన్ని ఇస్తూ యజ్ఞ సఫలతకు తీవ్ర కృషి సల్పారు.

యుగశక్తి గాయత్రీ మాసపత్రికకు ఉప సంపాదకునిగా అత్యంత సమర్థవంతంగా మాసపత్రికను నడుపుచున్న శ్రీ రత్నాకర్ గారిని డా॥ బ్రిజ్మోహన్ గౌర్ మరియు శ్రీ అశ్విని సుబ్బారావులు సన్మానించుట జరిగింది.

గాయత్రీ జ్ఞానమందిరం, స్వర్ణధామనగర్ సూత్రధారులైన శ్రీమతి & శ్రీ వాణి రంగారావులు యధావిధిగా తమ సంపూర్ణ, తన్, మన్, ధన్లను సమర్పించి ఈ యజ్ఞ విజయానికి విశేష కృషి సల్పారు.

ఏదైనా కష్టం అనుకుంటేనే సమస్య